საქართველოს რესპუბლიკა

იმისთანა წმინდა საქმეში, როგორიც ბეჭდვითი სიტყვაა, ცუდილებით და ჭორებით ბურთის გატანა ყველა უკადრისობაზე უსაძაგლესია.

დაარსებულია 1918 წელს.

ოთხშაბათი, 21 დეკემბერი, 2011 წელი.

№239 (6870)

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge

ფასი 50 თეთრი.

თვითონ თორთლაძეს სადაური უყვარს ფული?..

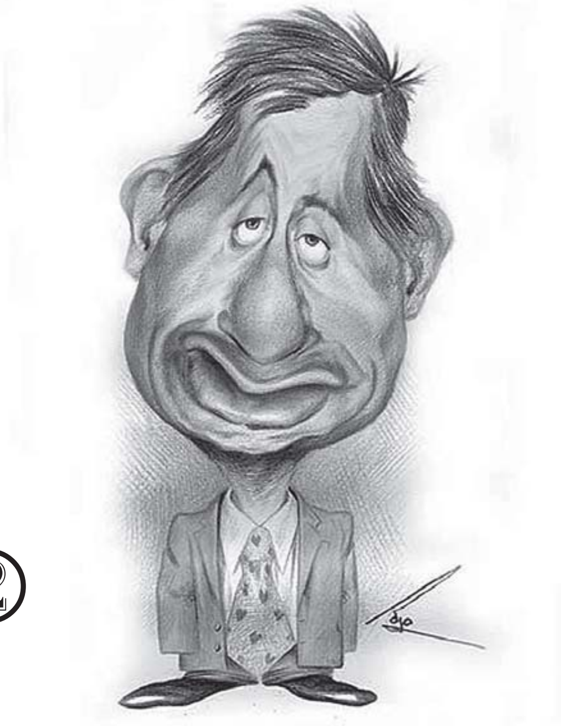

2

„ხელი, რომელიც ჯიხურებს ამარაგებს...“

3

საჯარო სკოლებში მე-12 კლასელთა წამება გრძელდება

„გარწმუნებთ, მაკკეინი ამ ხელისუფლებას უფრო მძაფრად გაახსენებს არაბულ გაზაფხულს“

4

რუსეთის გენერალური პროკურატურის აღიარება: ცხინვალში რუსული ჯარები 2004 წლიდან იდგნენ

8

ისტორიის უცნობი ფურცლები

5

თავდასხმები სტალინზე

ქართული ოცნება და განუჭვრეტელი რუსეთი

6

„ხეირიანად ფერწერა არ მესმის და... პოლიტიკა საიდან?!.“

10

კონსტიტუციის შეცვლისთვის საჭირო ბარიერი იზრდება

ეს ბარიერი სადღეისოდ არსებული პარლამენტის სიითი შემადგენლობის 2/3-ის ნაცვლად, 3/4 იქნება.

ეს არის კიდევ ერთი შეთანხმება, რომელიც პარლამენტის თავმჯდომარესთან დავით ბაქრაძესთან გამართული კონსულტაციების შედეგად რიგ პოლიტიკურ პარტიებს შორის შედგა.

გარდა ამისა, მხარეები მომავალ პარლამენტში ფრაქციის შექმნის წესთან დაკავშირებითაც შეთანხმდნენ. კერძოდ, თუ დღეს ფრაქციის შექმნისთვის საჭიროა მინიმუმ ექვსი დეპუტატი, მომავალ პარლამენტში ფრაქციის შექმნა ნებისმიერ იმ პარტიას შეეძლება, რომელიც 5%-იან საარჩევნო ბარიერს გადალახავს.

როგორც უკვე ცნობილია, მომავალი მოწვევის პარლამენტში დეპუტატთა რაოდენობა არ გაიზრდება. მომავალ პარლამენტში მანდატების გადანაწილება პროპორციული სიით არჩეული დეპუტატების სასარგებლოდ, 73/77-ზე პრინციპით განხორციელდება.

პარლამენტის თავმჯდომარესთან გამართულ გუშინდელ კონსულტაციებში „ახალი მემარჯვენეების“, „მრეწველების“, „ქრისტიან-დემოკრატების“. „ედპ“-ის, „ევროპელი დემოკრატების“, „დემოკრატიული საქართველოს“ და „ნაციონალური მოძრაობის“ ლიდერები მონაწილეობდნენ.

შემადგენლობა 150 დეპუტატით იქნება წარმოდგენილი

ეს ის ძირითადი გადაწყვეტილებაა, რომლითაც უმრავლესობისა და ოპოზიციის ნაწილს შორის გამართული კონსულტაციები დასრულდა.

ამასთან, გადაიხედა 150-წევრიან პარლამენტში მაჟორიტარებისა და პროპორციული წესით არჩეულ დეპუტატთა მანდატების გადანაწილების წესი.

კერძოდ, თუ მოქმედ პარლამენტში მანდატები პროპორციით 75/75-ზე ნაწილდება, ანუ 75 მანდატი მაჟორიტარებს ეკუთვნით, 75 კი – პროპორციული წესით არჩეულებს,

გუშინდელი შეთანხმების თანახმად, მაჟორიტარებს 73 მანდატი ექნებათ, პროპორციულ სისტემაში კი 77 მანდატი იარსებებს. ორი მანდატი პროპორციული სისტემის მიმართულებით ლიახვის ხეობისა და ახალგორის მაჟორიტარული ოლქების ხარჯზე წავიდა, რადგან ამ ორ ოლქში შექმნილი ოკუპაციის გამო არჩევნები ვერ ჩატარდება.

აღსანიშნავია, რომ ხელისუფლებას და მასთან მოლაპარაკებებში მყოფ პარტიებს საარჩევნო სისტემა 73/77-ზე „თავისუფალი დემოკრატების“ წარმომადგენელმა გია ცაგარეიშვილმა შესთავაზა. შესაბამისი განცხადება მან ჟურნალისტებთან საუბრისას გააკეთა, თუმცა, როგორც ცნობილია, „თავისუფალი დემოკრატები“ ამ პროცესში არ მონაწილეობენ.

საჭირო ბარიერის გაზრდას „ხელისუფლების მიერ არჩევნებში დამარცხების შიშს“ უკავშირებს

როგორც „პირველს“ ხმალაძემ განუცხადა, „დღევანდელი ხელისუფლების თითქმის 8-წლიანი პრაქტიკა ცხადყოფს, რომ აღნიშნული გადაწყვეტილება კონსტიტუციის სტაბილურობაზე ზრუნვით არ არის ნაკარნახევი“.

„ხელისუფლებას არჩევნებში წაგების ეშინია, თანაც, როგორც ჩანს, ვარაუდობს, რომ ისე წააგებს, მანდატების 1/3-საც ვერ მოიპოვებს და არ სურს, 2/3 კონსტიტუციის შეცვლისთვის საკმარისი იყოს. გასათვალისწინებელია, რომ 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ თითქმის 1 წლის განმავლობაში პრეზიდენტი თავის თანამდებობას ინარჩუნებს. ამჟამად მას ხელისუფლების გადანაწილების ყოველგვარ პრინციპებს გაცდენილი, სუპერ-საპრეზიდენტო რესპუბლიკის მეთაურისთვის დამახასიათებელი უფლებამოსილება გააჩნია. როგორც ჩანს, ხელისუფლებას ეშინია, რომ საპარლამენტო არჩევნებში გაიმარჯვებს ძალა, რომელიც კონსტიტუციას შეცვლის და პრეზიდენტს უფლებამოსილებას შეუმცირებს. სწორედ ამითაა განპირობებული კონსტიტუციის შეცვლისთვის საჭირო ბარიერის გაზრდა. სხვა დანიშნულებას ვერ ვხედავ“, – განაცხადა ხმალაძემ.

რაც შეეხება იმ გადაწყვეტილებას, რომ მომავალი მოწვევის პარლამენტში დეპუტატთა რაოდენობა არ გაიზრდება, ხმალაძის აზრით, „კარგია, რომ პარლამენტარების რაოდენობა 190-მდე არ იზრდება, თუმცა სამართლიანი საარჩევნო სისტემის არსებობისთვის მნიშვნელოვანია პარტიის მიერ ამომრჩეველთა ხმების პროპორციული ოდენობის მანდატის მიღება“.

„ამ თანაფარდობით, 73/77-ზე რეალურად არაფერი იცვლება“, – აცხადებს ხმალაძე.

თვითონ თორთლაძეს სადაური უყვარს ფული?..

ფრაქცია „ძლიერი საქართველოს“ თავმჯდომარემ, დეპუტატმა გია თორთლაძემ ბიძინა ივანიშვილი „რუსული ფულით ქვეყნის შიგნით არეულობის მცდელობაში“ პარლამენტის ტრიბუნიდანაც დაადანაშაულა. როგორც გია თორთლაძემ პარლამენტის გუშინდელ რიგგარეშე სხდომაზე განაცხადა, ამის შესახებ უკვე ისაუბრა გუშინდელ ბრიფინგზე, თუმცა სურს, რომ განცხადება პარლამენტის სხდომათა დარბაზიდანაც გააკეთოს.

მისი თქმით, მიმდინარეობს რუსული ფულის ფართომასშტაბიანი გავრცელება ქართულ პოლიტიკურ სივრცეში.

თორთლაძემ აღნიშნა, რომ გააქტიურდა ბიძინა ივანიშვილი, რომელიც არის რუსი ოლიგარქი და არა ქართველი პოლიტიკოსი; იგი ცდილობს, იყიდოს პოლიტიკური პარტიები.

– მე მაქვს უტყუარი ინფორმაცია, – განაცხადა გია თორთლაძემ და დასძინა, რომ ირაკლი ალასანიას პარტია, „რესპუბლიკელები“ ზვიად ძიძიგური, კობა დავითაშვილი და ექსპერტთა საბჭო სრულად ფინანსდებიან ბიძინა ივანიშვილისგან.

თორთლაძე დარწმუნებულია, რომ ახალი კანონპროექტი პოლიტიკური გაერთიანებების შესახებ თავიდან აგვაცილებს საქართველოს უცხო ქვეყნის ოლიგარქების ჩარევას.

– მე მაქვს უტყუარი ინფორმაცია იმ პირებისაგან, ვინც წარმოადგენენ უახლოეს გარემოცვას იმ ადამიანებისა, რომელთაც ეს ფული აიღეს ან აპირებენ აიღონ. ეს გახლავთ არაქართული წარმომავლობის ფული, ეს არის რუსული ფული. ძალიან დიდი ფული, „გაზპრომის“ ფული და ხმარდება საქართველოში შიდა არეულობის ინსპირირებას, – დასძინა გია თორთლაძემ.

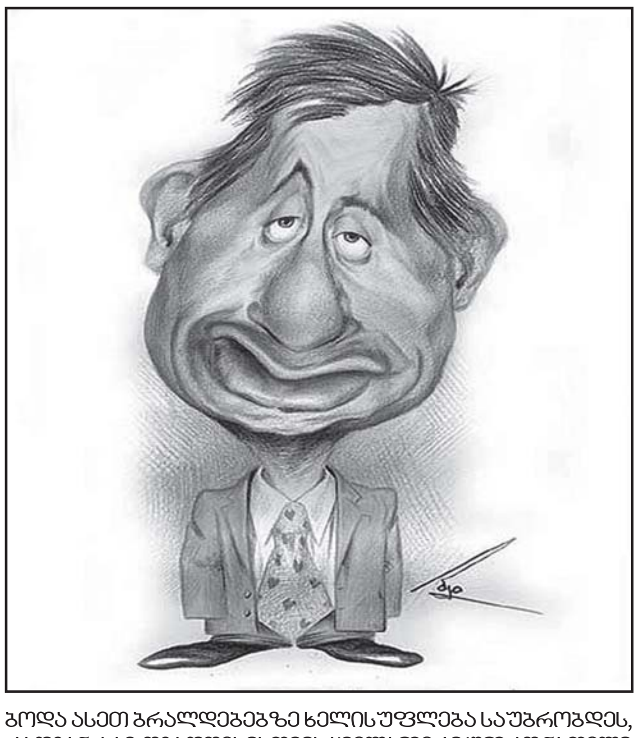

ბოდა ასეთ ბრალდებებზე ხელისუფლება საუბრობდეს, რადგან „საზოგადოებისთვის ყველაფერი უფრო ნათელი იქნებოდა“.

გია თორთლაძემ ბიძინა ივანიშვილს გუშინ რუსი ოლიგარქი უწოდა და განაცხადა, რომ ის რუსული ფულით საქართველოში არეულობის ინსპირირებას ცდილობს. თორთლაძემ აღნიშნა, რომ ივანიშვილი ამ მიზნით კონკრეტულ პარტიებს და პიროვნებებს ფულს ურიგებს.

ამ განცხადების შემდეგ თორთლაძემ სხდომათა დარბაზი დატოვა.

გია ცაგარეიშვილის განცხადების შემდეგ კი პარლამენტის თავმჯდომარემ დავით ბაქრაძემ საორგანიზაციო დეპარტამენტს სადეპუტატო მიმართვის გადაგზავნის უზრუნველყოფა სთხოვა. მიხეილ მაჭავარიანი კი ცაგარეიშვილს „დაპირდა“, რომ ყველაფერი გაირკვევა.

გიორგი ცაგარეიშვილი თორთლაძის განცხადებაზე სამართალდამცველების რეაგირებას ითხოვს

ფრაქცია „ერთობა სამართლიანობისთვის“ თავმჯდომარე და პარტია „თავისუფალი დემოკრატების“ წევრი გიორგი ცაგარეიშვილი გია თორთლაძის გუშინდელ განცხადებაზე სამართალდამცველების რეაგირებას ითხოვს. როგორც ცაგარეიშვილმა პარლამენტის გუშინდელ რიგგარეშე სხდომაზე გია თორთლაძის გამოსვლის შემდეგ განაცხადა, ქართულ პოლიტიკაში, სამწუხაროდ, არიან ადამიანები, რომლებიც კონკრეტულ დავალებებს ასრულებენ, მაგრამ ამას ისე უნიჭოდ აკეთებენ, რომ ადამიანს ამ ქმედების წარმომავლობაზე და მიზანზე დიდი ფიქრი აღარ სჭირდება.

მისი თქმით, მრავალჯერ გამოსულა მოწოდებით, რომ შეეწყვიტათ მტრის ხატის გამოძერწვა ადამიანებისგან, მაგრამ, როგორც ჩანს, ეს შეუძლებელია.

გიორგი ცაგარეიშვილმა მთავარ პროკურორს და შინაგან საქმეთა მინისტრს სადეპუტატო თხოვნით მიმართა, რეაგირება მოახდინონ გია თორთლაძის გამოსვლაზე და გაარკვიონ, თუ „ვისი ფული სად რიგდება და როგორ რიგდება“ და დასკვნა პარლამენტში წარმოადგინონ.

– იმედი მაქვს, ეს ყველაფერი გაირკვევა, – განაცხადა ცაგარეიშვილმა და დასძინა, რომ უმჯობესი იქნე-

ჯონდი ბაღათურია მოუწოდებს...

ამის შესახებ პარლამენტის გუშინდელ რიგგარეშე სხდომაზე ბაღათურიამ მას შემდეგ განაცხადა, რაც თორთლაძემ ბიძინა ივანიშვილს რუსი ოლიგარქი უწოდა და რუსული ფულით საქართველოში არეულობის ინსპირირებაში დაადანაშაულა.

ბაღათურიას განცხადებით, შპიონებზე საუბარი „ნაციონალური მოძრაობის“ საყვარელი და კომიკური თემაა და ამიტომ, ზოგიერთები ხელისუფლების მოედანზე არ უნდა შეიჭრან და არ უნდა გაუწიონ კონკურენცია.

– ხელისუფლებაც ძალიან კარგად გვართობს ამ თემით და საზოგადოებაშიც ხალისობენ, – განაცხადა ბაღათურიამ და თორთლაძესა და თარგამაძეს მიმართა, რომ ოპოზიციაში შპიონების ძებნაში ხელისუფლებას კონკურენციას მაინც ვერ გაუწევთ და ჯობია, ამ საქმეს თავი დაანებოთო.

ინტერპრესნიუსი

◎ პარტიებსა და მოძრაობებში

„თავისუფალი საქართველო“: სამომავლო პოლიტიკის პრიორიტეტები

ბოლო წლებში ქვეყანაში განვითარებულმა მოვლენებმა გარკვეულწილად უიმედობა და შიშიც კი დათესა. სახელისუფლებო წნეხის პირობებში პოლიტიკურ ასპარეზზე ბიძინა ივანიშვილის გამოჩენამ საზოგადოებაში მიმდინარე პოლიტიკურ პროცესებს ახალი იმპულსი შესძინა, რამაც პოლიტიკური ძალების გააქტიურება გამოიწვია.

პოლიტიკური ცხოვრების ახალი ეტაპის დასაწყისის ერთ-ერთი ნიშანი ამ მხრივ პარტია „თავისუფალი საქართველოს“ პირველი ყრილობა გახლდათ, რომელიც 19 დეკემბერს სასტუმრო „ქორთიარდ მერიოტში“ გაიმართა 450 დელეგატის მონაწილეობით. პარტიის პოლიტიკური მდივნის მოვალეობის შემსრულებელმა კახა ომანიძემ დელეგატებს წესდების პროექტი წარუდგინა და პრიორიტეტად შიდა პარტიული დემოკრატია დაასახელა. ვიდრე პარტიის თავმჯდომარის პოსტზე კახა კუკავას აირჩევდნენ, სკაიპის საშუალებით ყრილობის დელეგატებს უცხოეთიდან თანაპარტიელმა თემურ საყვარელიძემ და „საქართველოს ხალხთა მსოფლიო კონგრესის“ ხელმძღვანელმა ალექსანდრე ებრალიძემ მიმართეს. მათ მხარდაჭერა გამოუცხადეს პარტიას და იმედი გამოთქვეს, რომ მომავალში ამ თანადგომას ფიზიკურადაც შეძლებენ.

ყრილობაზე სიტყვით გამოსულმა ჰერეთელმა კახა როსტიაშვილმა ჰერეთელი ქართველებისთვის საქართველოს მოქალაქეობის მინიჭება ითხოვა. გალის რაიონული ორგანიზაციის წარმომადგენელმა ირაკლი ციკოლიამ კი შეკრებილთ იქ არსებული მდგომარეობა გააცნო და ქართველი მესაზღვრეები ადგილობრივი მოსახლეობის მიმართ არაჰუმანურ მოპყრობაში დაადანაშაულა. მან უარყო გავრცელებული ხმები გალში აგენტურული ჯგუფების არსებობის შესახებ და აფხაზებთან პირდაპირი დიალოგის ინიციატივით გამოვიდა.

ორგანიზაციის თავმჯდომარის კახა კუკავას განცხადებით, პარტიას ქვეყანაში მიმდინარე მოვლენების განსხვავებული შეფასება და იდეოლოგია აქვს:

– საქართველო რეალურად არაა დამოუკიდებელი, იგი ვაშინგტონიდან იმართება. ვიდრე არ გავთავისუფლდებით ამერიკული დიქტატისგან, ვერც თავისუფალ არჩევნებს ჩავატარებთ. სამშვიდობო მოლაპარაკებებს ვერც რუსებთან, აფხაზებთან, ოსებთან გავმართავთ, ვერც ეროვნულ წარმოებას ავაღორძინებთ და ვერც თვითმყოფადობას შევინარჩუნებთ, – თქვა ბატონმა კახა კუკავამ. მან ასევე განაცხადა, რომ პარტია პრიორიტეტულ საკითხებად ეროვნულ ინტერესებს, ლუსტრაციის კანონის მიღებას, იმპორტული პროდუქტის ადგილობრივი პროდუქციით ჩანაცვლებას, რუსეთთან ვაჭრობის აღდგენას, ქართული ენის სახელმწიფო ენად გამოცხადებას, უმუშევრობის დაძლევასა და მთელ რიგ სხვა საკითხებს მიიჩნევს. მისი თქმით, ქვეყნის საგარეო პოლიტიკის ვექტორი ევროპაა. იგი ასევე შეჩერდა ნატოში გაწევრებასა და რუსეთის მიერ ოკუპირებული ტერიტორიების გათავისუფლების აუცილებლობის საკითხზე.

დელეგატებმა პარტიის ხელმძღვანელი ორგანოების წარმომადგენლები, პოლიტიკური საბჭოს თავმჯდომარე, გენერალური მდივანი და სარევიზიო საბჭოს წევრები აირჩიეს.

გულნაზ გახარია

№ 239. ოთხშაბათი, 21 დეკემბერი, 2011 წელი.

დედაქალაქი

„ხელი, რომელიც ჯიხურებს ამარაგებს...“

ძველი სიბრძნეა — თუ რაიმეს საგულდაგულოდ დამალვა გინდა, უმჯობესია ყველაზე გამოსაჩენ ადგილას დადო. ეს ნამდვილად ასე რომ არის, ამას ბოლო წლებში ჩვენში ასე ფართოდ დანერგილ „გამჭვირვალე“ ელექტრონულ აუქციონებს სხვადასხვა ინტერესთა ამოფარების ფართოდ დანერგილი პრაქტიკა მოწმობს.

ადრე, ვიდრე ახლანდელი ფასადიან-შიგნეულიანად ლამაზი ყოფა დაგვიდგებოდა, განა როგორ იყო საქმე? ბეჭდვით მედიაში, მათ შორის აუცილებლად „აწ განსვენებულ“ სახელმწიფო ქონების მართვის სამინისტროს საკმაოდ მცირეტირაჟიან გაზეთ „მესაკუთრეში“ ამის თაობაზე შესაბამისი განცხადება უნდა გამოქვეყნებულიყო, რის შემდეგ მასში თითქოს ყველა მსურველს შეეძლო მონაწილეობის მიღება. მაგრამ მთელი „ფოკუსი“ ის იყო, რომ დაინტერესებული პირები გაზეთის ნომერს სტამბიდან გატანისთანავე „ითრევდნენ“ და, ამდენად, თუ კაცს „შიგნიდან“ არ ჰქონდა სათანადო ინფორმაცია, აუქციონის გამართვის თაობაზე ვერც ვერაფერს შეიტყობდა, ხოლო როცა გაზეთის „ის“ ნომერი რაღაც მანქანებით სადმე თავს ამოყოფდა, რომ იტყვიან, „მატარებელი დიდი ხნის წასული“ იყო.

დღესდღეობითაც ყველაფერი თითქოს ხელის გულზე დევს, მაგრამ ეს მხოლოდ თვალის ერთი გადავლებით ჩანს ასე. სინამდვილეში (და ჩვენი საზოგადოება არაერთგზის დარწმუნდა ამაში!ძ ამ აუქციონებში, რომელთა შორის ბოლო წლებში ყველაზე სკანდალურები მაინც ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების, ასევე ენერგეტიკის და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროების, სახელმწიფო შესყიდვების სააგენტოსა და თბილისის მერიის მიერ გამოცხადებულ და ელექტრონული წესით წარმართულ აუქციონებს უკავშირდება, გამარჯვებულთა ვინაობა წინდაწინაც ცნობილი. შორს რომ არ წავიდეთ, მარტო სამარშრუტო ტაქსებთან დაკავშირებული „ცირკი“ ტენდერი რად ღირს!.. ამასთან, როგორც ჩანს, თანამოქალაქეთა ჯიბეებზე შემოტევა კვლავაც გრძელდება, ოღონდ ამჯერად პრესის გამავრცელებელი ჯიხურების „ფრონტიდან“. ორი სიტყვით რომ ვთქვათ, პრესის გამავრცელებლებისთვის გადაულახავი დაბრკოლებების შექმნა ბევრ გამოცემას მომხმარებლამდე პროდუქციის მიწოდების ხარჯს გაუზრდის, კიდევ უფრო მეტს კი, რომელსაც, ხელისუფლებისგან დამოუკიდებლობის გამო, რომ იტყვიან, პირში სული ძლივს უდგას, სულაც ფინანსურ ბანკროტად აქცევს. თანაც, საქმე ისიცაა, რომ გარდა იმისა, რომ ამ სტრატეგიულად არცთუ დიდად ტვინსაჭყლეტი გეგმის განხორციელებას ბევრი წვალება არ უნდა, მის განხორციელებას თან ხეირის მოტანაც შეუძლია.

ახლახან გამართული საჯარო სპექტაკლით, რომელსაც თბილისის მერიამ „ათასი ჯიხურის პროექტი“ დაარქვა, მან კიდევ ერთი წიხლი ჰკრა მცირე მეწარმეობის იმ სფეროს, რასაც ბეჭდვითი სიტყვის გავრცელება ეწოდება. ეს რომ ასეა, თუნდაც იქიდან ჩანს, რომ განა რა ასეთ „ოქროს“ ადგილი უნდა ეკავოს მცირეფართიან (არაუმეტეს 4 კვადრატული მეტრისაძ ჩვეულებრივ, ყოვლად უსახო ჯიხურს („რაფინირებული“ გემოვნება მერიის შესაბამისმა სამსახურებმა უკვე არაერთხელ დაგვიმტკიცესძ, რომ მისი ერთი წლის ვადით განთავსების საფასურმა ქალაქის ცენტრში 25-დან მოყოლებული 40 ათას ლარს გადააჭარბოს?! ამ, ერთი შეხედვით, უპასუხო კითხვის პასუხი მარტივზე მარტივია: ჯიხურის ადგილმდებარეობას, ცხადია, დიდი მნიშვნელობა აქვს, მაგრამ მთავარი მაინც ის არის, თუ რა სახის საქონელი გაიყიდება იქ. თუკი აუქციონის უმთავრესი ნაწილის ლოტების გამარჯვებულთა ვინაობას გავეცნობით, პასუხიც ადვილად მოიძებნება, რადგან ყველასთვის ცნობილია, თუ რა შეიძლება გაყიდონ იქ კვების პროდუქტების ისეთმა ცნობილმა მწარმოებლებმა, როგორებიც არიან, მაგალითად, „ფოულთრი ჯორჯია“, „ნუგეში“, „კოდა“, „კუმისი XXI“ და სხვ.

ვფიქრობთ, სავსებით ნათელია, რომ იქ, სადაც ადრე ხალხი ახალ ჟურნალ-გაზეთებსა თუ სხვა ბეჭდვით პროდუქციას ყიდულობდა და ახლა კვერცხის, ქათმის ხორცისა თუ სხვა კვების პროდუქტის შესაძენად მივა, ამით არც პრესის თავისუფლებას შეეწყობა ხელი და არც ხელისუფლებისთვის არმოსაწონი აზრების გავრცელებას მიეცემა ასპარეზი. და თუ იმასაც გავითვალისწინებთ, რომ ყველა მსხვილი სადისტრიბუციო თუ პროდუქციის მწარმოებელი კომპანიის აშკარა თუ შეფარული მეპატრონე ხელისუფლების წარჩინებული ფიგურაა, მსხვილი ბიზნესის წვრილფეხა პრესის გამავრცელებლებზე უპირობო გამარჯვების ნამდვილი არსის თაობაზე ნებისმიერი, მცირედი ეჭვის ნასახიც კი გაიფანტება.

„ათასი ჯიხურის პროექტის“ ყალბი ბუნების კიდევ ერთი დამადასტურებელი გარემოება ისაა, რომ პრესის გავრცელების თავისუფლების შეზღუდვასთან ერთად ულუკმაპუროდ დარჩა ამ სფეროში დასაქმებული მრავალი კაცი. არადა, თავიდან აქცენტი სულ იმაზე კეთდებოდა, რომ „ათასი ჯიხურის პროექტი“ მცირე ბიზნესის წარმომადგენლებს საქმეს გაცილებით გაუიოლებდა, რადგან ინსტანციებში სირბილი აღარ მოუწევდათ. თუმცა, ერთი სიმართლე კი, მართალია უნებლიეთ, მაგრამ მაინც ითქვა: ამ ხალხს „იმ“ ინსტანციებში სირბილი მართლაც აღარ მოუწევს...

ცალკე აღსანიშნავია ის გარემოება, რომ ბევრმა იურიდიულმა თუ ფიზიკურმა პირმა, ვინც აუქციონამდე ბეჭდვითი პროდუქციის რეალიზებით იყო დასაქმებული, მასში მონაწილეობა მსხვილი ბიზნესის მიერ ხელოვნურად „აგდებული“ ფასების გამო ვერ მიიღო, რადგან ისინი, უბრალოდ, „მაყუთით დაახრჩვეს“. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ დედაქალაქის ცენტრში პრესის შეძენა თბილისელებს თითზე ჩამოსათვლელ ადგილებში თუ შეეძლებათ, ხოლო რაც შეეხება ქათმის ბარკლებს...

ასე სამარდება ნაწილ-ნაწილი ჩვენში ის მცირე ბიზნესი, რომლის ხელშეწყობაზე ამდენს გვიქადაგებენ უკვე კარგა ხნის არაოფიციალურად დაწყებულ წინასაპარლამენტო საარჩევნო მარათონის მსვლელობისას, როცა სამთავრობო ტელეარხები თითო-ოროლა ახლადდასაქმებულს გვიჩვენებენ სიხარულისგან, შიშისგან და ნერვიულობისგან გაფართოებული თვალის გუგებით. ისინი, ბუნებრივია, მადლიერები არიან, რომ სამუშაო იშოვნეს, თუმცა დაფიქრების საშუალება ნაკლებად აქვთ იმათზე, ვისაც მათი დამსაქმებელი ძლევამოსილი ხელი ყოველგვარი სიბრალულის გარეშე გარეთ აგდებს და ულუკმაპუროდ ტოვებს.

ოთარ ტურაბელიძე.

P. S. ცნობილ ამერიკელ მწერალს კურტ ვონეგუტ-უმცროსს თავის გახმაურებულ რომანში „აკვანი ფისუნიასთვის“ ასეთი ფრაზა აქვს ნათქვამი: „ხელი, რომელიც ჯიხურებს ამარაგებს, ქვეყანას მართავს“.

რამე ხომ არ გეცნობათ, ბატონებო, ამ თქმაში?

ო. ტ.

განათლება

საჯარო სკოლებში მე-12 კლასელთა წმენდა გრძელდება

გამოსავალი ყველა სიტუაციიდან არებობსო — იფიქრეს რუსთავის საჯარო სკოლებში და მოახლოებული მე-12 კლასელების საატესტატო გამოცდებისთვის სკოლებში „დიდი წმენდა“ დაიწყეს.

მოსწავლეები, რომლებსაც გასულ წლებში დაბალი აკადემიური მოსწრება ჰქონდათ და საატესტატო გამოცდებზე დიდი ალბათობა იყო, რომ სკოლის თავმომწონე დირექტორები შეერცხვინათ, სკოლებიდან ამა თუ იმ საბაბით გაუშვეს. დღეს ეს მოსწავლეები რუსთავის კერძო სკოლების მე-12 კლასელები არიან. ადამიანი, რომელმაც აღნიშნულ თემაზე მუშაობა გვირჩია, განათლების სისტემაში მუშაობს. ამბობს, რომ სკოლის შინაგანაწესი დირექტორს მოსწავლის სკოლიდან გაგდების საშუალებას უპრობლემოდ აძლევს.

„ეს პროცესი წინა მე-12 კლასელებსაც შეეხოთ. საატესტატო გამოცდების დანიშვნა ყველასთვის დიდი მოულოდნელობა გახლდათ. მას შემდეგ, რაც გამოცდები შაშკინმა დააანონსა, სკოლებში დიდი წმენდა დაიწყო. რუსთავში თავმომწონე სკოლების დირექტორებმა დაბალი აკადემიური მოსწრების ბავშვები სხვადასხვა საბაბით სკოლებიდან გაუშვეს. საბუთებით იმისი დამტკიცება, რომ ესენი სწორედ ამ გამოცდების გამო გაუშვეს, შეუძლებელია. ასე ვთქვათ, საქმე კარგადაა შეკერილი, მაგრამ მეორეს მხრივ, კერძო სკოლები საჯარო სკოლებიდან გამოყრილი მე-12 კლასელების მიღებას ვეღარ აუდიან.

ჩნდება კითხვა — რამ გამოიწვია ეს ტენდენცია? ლოგიკური მსჯელობით, სწორედ, ზემოთ ხსენებულ მიზეზთან მივდივართ. რამდენადაც ვიცი, ასეთი დიდი წმენდა რუსთავის მე-4 სკოლასაც ჰქონდა. საწუხაროდ, ადგილობრივი რესურსცენტრი ამაზე რეაგირებას არ ახდენს. არ ვიცი, არის თუ არა საქმის კურსში თავად განათლების სამინისტრო“, — ამბობს ჩვენი წყარო.

Presage.tv-მ სცადა, აღნიშნული ინფორმაცია კერძო სკოლებში გადაემოწმებინა.

„ნამდვილად ვერ ვიტყვი, რომ რომელიმე ბავშვი გამოცდების შიშით გამოაგდეს სკოლიდან — ამის კვლევა-ძიება ჩემი საქმე არ არის. წლეულს საჯარო სკოლიდან „რუსთველში“ ოცი მე-12 კლასელი გადმოვიდა. ჩვენ გვევალება ბავშვს დავეხმაროთ და თუ საჭიროა, ამისთვის ინდივიდუალური პროგრამაც შევადგინოთ. ასეთი ბავშვებისთვის, გამოცდების წარმატებით ჩასაბარებლად განსხვავებული პროგრამა და დამატებით სწავლებაა საჭირო.

შემიძლია ვთქვა, რომ ეს ბავშვები საკმაოდ დათრგუნულები არიან. ხომ ხვდებით — თერთმეტი წელი სხვა თანატოლებთან ერთად გაატარეს და აქ ერთ წელიწადში, როდესაც ძალიან ბევრი აქვთ სასწავლი, ერთმანეთთან დამეგობრებას ვერ ასწრებენ. არც იციან, ბანკეტზე და ბოლო ზარზე, რომელ კლასთან ერთად უნდა იყვნენ. ალბათ, როცა საქმე ბავშვებს ეხება, ყველას — საჯარო, თუ კერძო სკოლის დირექტორს მეტი ყურადღება და პასუხისმგებლობა მართებს“... — აღნიშნა კერძო სკოლა „რუსთველის“ დირექტორმა ზაირა კიკნაველიძემ.

საჯარო სკოლებიდან გამოყრილი თუ გამოშვებული ბავშვების თემა ახალი და უცხო არც კერძო სკოლა „მერიდიანისთვისაა“.

„სხვადასხვა საჯარო სკოლიდან გამოშვებული მე-12 კლასელები ჩვენთან აქტიურად მოდიან. სამწუხაროდ, ჩვენ ვერ ვიღებთ ასეთ ბავშვებს. სკოლა პატარაა და თან, მერწმუნეთ, საკმაოდ რთულია ერთ წელიწადში მოამზადო ბავშვი ისე, რომ სასურველ შედეგს მიაღწიო. ალბათ, ასეთ ბავშვებზე პასუხისმგებლობა პირველ რიგში იმ სკოლებს ეკისრებათ, რომელთა მოსწავლეებიც ეს ბავშვები თერთმეტი წლის განმავლობაში იყვნენ“, — ამბობს, კერძო სკოლა „მერიდიანის“ დირექტორი მზია ნარიმანიძე.

ჩვენი ინფორმაციით, საჯარო სკოლიდან გამოშვებული მე-12 კლასელთა სიმცირეს არ უჩივის რუსთავის კერძო სკოლა „მოძღვარიც“.

მე-12 კლასელთა საჯარო სკოლებიდან მასობრივ გამოშვება-გამოყრაზე კომენტარისთვის რუსთავის რესურსცენტრის ხელმძღვანელს მარინა უგულავას ვუკავშირდებით... „კომენტარისთვის სამინისტროს ნებართვაა საჭირო. მიმართეთ საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურს და თქვენთვის საინტერესო ინფორმაციას მოგაწვდიან“ — სამინისტროსკენ იშვერს თითს უგულავა, თუმცა თემასთან დაკავშირებით მცირე კომენტარს მაინც აკეთებს: „მსგავს საკითხებს სამინისტრო დიდ ყურადღებას უთმობს. გამოცდებზე ჩაჭრის შიშით სკოლიდან მოსწავლეების გამოყრის ტენდენცია რუსთავში არ არის. შესაბამისად, მსგავსი პრეტენზიით რესურსცენტრში არც ერთი მშობელი და მოსწავლე არ მოსულა“.

მაშინ, როდესაც განათლების სამინისტროს რესურსცენტრები ვერ, ან არ ხედავენ არსებულ რეალობას, ლოტოტრონით არჩეული დირექტორები მათთვის საფრთხის შემცველ მოსწავლეებს სკოლებიდან უშვებენ. მსგავს საჯარო სკოლებს საატესტატო გამოცდებზე, როგორც წესი, საუკეთესო შედეგები აქვთ — მაღალი ქულები და არც ერთი ჩაჭრილი მოსწავლე.

მანონ ბოკუჩავა

ჩვენი პრესდაიჯესტი

გუშინდელი გაზეთებიდან

გამგებლების მოხსნა გრძელდება

დიდ და საფუძვლიან ცვლილებებს ხელისუფლება სამომავლოდ აწესებს, ჯერჯერობით კი შედარებით დაბალი რგოლები დააწიოკეს — ხელისუფლება გამგებლებს დაერია, გამგებლების მოხსნაში ამ ეტაპზე კახეთის რეგიონი ლიდერობს.

„ახალი თაობა“.

რა წერილი გამოუგზავნა შალვა ნათელაშვილს ჰილარი კლინტონმა?

როგორც „ალიასთვის“ გახდა ცნობილი, ამ დღეებში საქართველოს „ლეიბორისტული პარტიის“ თავმჯდომარემ შალვა ნათელაშვილმა ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო მდივნის ჰილარი როდჰემ-კლინტონის წერილი მიიღო. ეს არის ქალბატონ ჰილარის პირადი წერილი შალვა ნათელაშვილისადმი.

„ალია“.

თბილისის ქუჩებში მალე პრესის ურიკები გამოჩნდება

მალე თბილისის ქუჩებში პრესის მოძრავი სტელაჟები გამოჩნდება — დედაქალაქში პრესის გავრცელების მხრივ შექმნილი სერიოზული პრობლემების გამოსასწორებლად სულ მალე ახალი პროექტი „საქართველოს პრესის ასოციაციისა“ და ფონდ „ქართუს“ ერთობლივი დაფინანსება დაიწყო.

„რეზონანსი“.

თვალსაზრისი

„გარწმუნებთ, მაკკეინი ამ ხელისუფლებას უფრო მძაფრად გაახსენებს არაბულ გაზაფხულს“

გთავაზობთ ინტერვიუს ვაჟა ლორთქიფანიძესთან. იგი მომავალთან ერთად, წარსულზეც საუბრობს

ბიძინა ივანიშვილს ხშირად ბადრი პატარკაციშვილს ადარებენ, იმის მიუხედავად, რომ პატარკაციშვილისგან განსხვავებით, მას სხვა პოლიტიკურ რეალობაში უწევს ჩართვა. ადამიანებმა, რომლებსაც პატარკაციშვილი ბრმად ენდობოდა, უღალატეს, ივანიშვილმა პოლიტიკაში მოსვლისთანავე ამ ადამიანებსა და მას შორის წყალგამყოფი გაავლო და ისინი ხელისუფლებასთან თანამშრომლობაში დაადანაშაულა. პოლიტიკური პროცესები იქეთ მიდის, რომ შესაძლოა, ამ ორი ძალისთვის სივრცე საერთოდ აღარ დარჩეს. ხომ არ ელით, რომ ისინი თავად მოინდომებენ ივანიშვილთან გადმობარგებას? მხედველობაში მყავს მემარჯვენეები და ქრისტიან დემოკრატები.

— ბადრი პატარკაციშვილის დროს, ახლანდელი ქრისტიან-დემოკრატები ჯერ კიდევ ჟურნალისტები იყვნენ, თუმცა გიორგი თარგამაძე საკმაოდ ახლო ურთიერთობაში იყო და მას ენდობოდა პატარკაციშვილი, სამწუხაროდ. საერთოდ იშვიათად ვლაპარაკობ ამ თემაზე, მაგრამ ზუსტად ვიცი, ბადრი თუ რამეზე იყო გულგატეხილი და ნაწყენი, სწორედ თარგამაძის ამ საქციელით.

— რა საქციელით?

— ტელევიზიის დახურვასთან რაც იყო დაკავშირებული.

— ანუ ხმები იმის შესახებ, რომ ტელევიზია ხელისუფლების მოთხოვნით თარგამაძემ დახურა, მართალია?

— თქვენ ვინმე ერთი კაცი მაინც იცით „იმედში“ ამას რომ არ იზიარებს? რამდენადაც ვიცი, ეს ასე იყო. მე ვიცი, რომ ბადრი თუ ვინმეზე იყო ნაწყენი, გულგატეხილი და თუ რამეს განიცდიდა, ამას განიცდიდა ყველაზე მეტად. მე ამ ყველაფერს ბადრიდან გამომდინარე გეუბნებით.

საერთოდ, ქრისტიან-დემოკრატებზე აბსოლუტურად მკაფიოდ მაქვს აზრი ჩამოყალიბებული, ეს არის სახელისუფლებო პარტიის ერთ-ერთი ქვედანაყოფი. რაც შეეხება იმას, მათთვის სივრცე რჩება თუ არა, ეს სივრცე ან გაიზრდება, ან შემცირდება იმის მიხედვით, თუ ხელისუფლება რას მიიღებს. თუ ეს სივრცე თავისთავად ხელისუფლებისთვისაც შემცირდა, მაშინ ქრისტიან-დემოკრატებისთვისაც შეიძლება შემცირდეს, და თუ ის ძალიან შემცირდა გარწმუნებთ, მათთვის ადგილი არ დარჩება. თარგამაძის პარტიის რეიტინგს, როგორც ცალკე არსებულს, შეიძლება ადამიანების რაღაც ნაწილი შეჰყავდეს შეცდომაში და ვიღაცას ეგონოს, რომ ეს არის ზომიერი, მართლა ოპოზიციური და ა.შ. პარტია, მაგრამ მესამე ძალას რომ ვერ ქაჩავენ, ეს აბსოლუტურად მკაფიოა.

მემარჯვენეების მიმართ მე სხვა დამოკიდებულება მაქვს. ვერც მოღალატეებს და ვერც ხელისუფლების დანამატს დავარქმევ, რადგან უფრო მაღალი აზრის ვარ მათზე.

— მაშინ რა იყო მათი პოზიცია 2003 წელს, როცა შევარდნაძეს, ასე ვთქვათ, „გაუპრავეს“ პარლამენტი, ან ახლა — „რვიანის“ დაშლა?

— ამ შემთხვევაში, შეიძლება ვილაპარაკოთ მათი მოქმედების მიზანშეწონილობაზე, შეცდომაზე. ამისთვის მათ ეტყობა, რაღაც მოტივაციები ჰქონდათ, რა თქმა უნდა, არ ვთვლი, რომ მათ სწორი ნაბიჯი გადადგეს, მაგრამ ის, რომ მათ რაღაცას უღალატეს, მე ამას შეცდომას დავარქმევდი, რომელიც მათთვის ძალიან ცუდის მომტანი აღმოჩნდა.

— მათთვის თუ რჩება სივრცე მომავალ არჩევნებში?

— სამწუხაროდ, ეს სივრცე მათთვის ძალიან ვიწროა. მე მართლა გულწრფელად ვამბობ ამას. დათო გამყრელიძეს და სხვებსაც ძალიან დიდ პატივს ვცემ, იქ ფიქრიაა ჩიხრაძე, რომელიც მთელი ცხოვრება ეროვნული მოძრაობის სათავეებთან იყო და მართლა იბრძვის. საქართველოში, არა მარტო პოლიტიკაში, თუ ვინმე შეიძლება ზნეობრივად მივიჩნიო, ეს ფიქრიაა. იგივეს ვიტყოდი მანანა ნაჭყებიაზე, მე მათგან ვერავითარ ღალატს ვერასდროს ვერ მივიღებ და ამაში ეჭვი არ მეპარება. ასევე დათოსგანაც, ქვეყნის ღალატს, მისი ინტერესების გაწირვას და უზნეობას, გულწრფელად გითხრათ, ვერ წარმოვიდგენ.

ძალიან რთული პოლიტიკური პროცესები მიმდინარეობდა და მათ რომ ეს გზა აირჩიეს, შეიძლება შეცდომა დაარქვა. ამაში თვითონვე დარწმუნდებიან და თვითონვე ნახავენ. მაგრამ, მე ნაკლებად მჯერა იმისი, რომ როდისმე, თუნდაც, თავისი ხასიათით, გამყრელიძე სააკაშვილის მართული და დანამატი იქნება. ეს აბსოლუტურად გამორიცხულად მიმაჩნია.

— რამდენად მოელით, რომ „იმედის“ თემას, ერთხელ და სამუდამოდ, ფარდა აეხდება? ყველაფერი ძალიან რთულადაა. ხელისუფლებამ ისე შემოაბრუნა ყველაფერი, რომ თავად ოჯახმა გადასცა ტელეკომპანია ხელისუფლებას.

— ეს ცალკე თემაა და ახლა, რამის თქმა გამიჭირდება. მე პატარკაციშვილების ოჯახს დიდ პატივს ვცემ, მათ ძალიან დიდი განსაცდელი გამოიარეს. თუმცა, ვფიქრობ, რომ დრო მოვა და დრო ყველაფერს თავად გაარკვევს.

შეიძლება ითქვას, დღეს იგივე მეორდება ბიძინა ივანიშვილის წინააღმდეგ — ბანკის საქმე, საინკასაციო მანქანაზე თავდასხმა, მოქალაქეობის ჩამორთმევა, ჩამოტანილი აპარატურა, რომელიც, საფუძვლიანი ეჭვია, რომ შეგნებულად დაუზიანეს. როდესაც თქვენ საუბრობთ, რომ ივანიშვილს ბევრი პიროვნული ღირსება აქვს, როგორ ფიქრობთ, ხელისუფლებასთან უთანასწორო ბრძოლაში ეს რესურსები საკმარისი იქნება?

— ჩვენ გადავედით საუბრის მეორე ნაწილზე, რომელიც ჩემთვის უფრო არსებითია. თქვენ ახსენეთ ორი პოლუსი, მე გეტყვით, რომ რა და როგორ იქნება, ყველაფერი დამოკიდებული იქნება იმაზე, როგორ იმოქმედებს პირადად ბიძინა და ის პოლიტიკური ძალა, რომელიც მის გარშემო ჩამოყალიბდება.

— როგორ უნდა იმოქმედოს?

— ჩემი აზრით, ამ ძალამ უნდა იმოქმედოს ძალიან გაბედულად, რა თქმა უნდა, კონსტიტუციის ჩარჩოებში, მაგრამ ძალიან აქტიურად. ბიძინამ, ვფიქრობ, საკმარისზე მეტად განაცხადა თავისი მიზნების შესახებ. სახელისუფლებო არხებიდან ხშირად მესმის, რომ ივანიშვილმა ის არ თქვა... ამის შესახებ არ თქვა და ა.შ. შესაძლოა, დღეს ბევრს აქვს კითხვები ივანიშვილის მიმართ, მაგრამ ამ რვა წლის განმავლობაში საქართველოში რაც ხდება, ზოგიერთ ჟურნალისტს და ზოგ პოლიტიკოსს ხელისუფლების მიმართ არანაირი კითხვა არ აქვს? მაინცდამაინც, ბიძინას მიმართ აქვთ კითხვები?

შეკითხვების და პასუხების დრო უკვე გავიდა. დეკლარირება მოხდა, გაცხადდა და ახლა მოქმედებების დროა. მათი მოქმედებები კი რამდენად ოპერატიული, რამდენად დინამიური და რამდენად მისადაგებული იქნება რეალურ ვითარებასთან, ამაზე ბევრი რამ იქნება დამოკიდებული. უნდა გითხრათ, რომ ხელისუფლება, სწორად, არასწორად, შეცდომებით თუ არაშეცდომებით, ძალიან აქტიურად მოქმედებს და ამას ვერ დაუკარგავ.

— გინდათ თქვათ, რომ ივანიშვილის პოლიტიკური გუნდი ხელისუფლებას ვერ მიყვება?

— ახლა ერთ რამეს გეტყვით. იყო რაღაც პერიოდი, თქვენ ენაზე რომ ვთქვათ — „ნიუსმეიკერი“, ანუ, ახალი ამბების შემქმნელი იყო ხელისუფლება და ამ ველში ყოველთვის ახერხებდა, რომ ბურთი მის მხარეს ყოფილიყო. ბიძინას გამოჩენამ მოახდინა ის, რომ მიუხედავად ამ დიდი აქტიურობებისა, ახალი ამბების შემქმნელი ხელისუფლება აღარ იყო. მაგრამ, ამასაც თავისი ლიმიტი აქვს. ჩემი აზრით, აი, ახლა არის ის პერიოდი, რომ ეს, ან გაგრძელდება ასე, ან არ გაგრძელდება. თუ ეს გაგრძელდა მაშინ, სერიოზულ წარმატებებზე შეიძლება საუბარი.

— თქვენ როგორ ფიქრობთ, ხელისუფლება რამდენად შორს არის წამსვლელი ამ ბრძოლაში, პატარკაციშვილის მაგალითის გათვალისწინებით?

— ხელისუფლება ყველაფერზე წავა, ის კარგავს ყველაფერს.

— მაგრამ ბიძინა ივანიშვილი თუ დამარცხდა, ისიც კარგავს ყველაფერს.

— ბიძინა ისე არ კარგავს ყველაფერს, როგორც ხელისუფლება, მაგრამ იცით რა, ბიძინას მარცხი რომც დავუშვათ, ეს არ იქნება ხელისუფლების მხრიდან სუფთა გამარჯვება.

— 2008 წლის აგვისტოს გაგახსენებთ...

— აი, სწორედ აქ მინდა გადავიდე. მაშინ ხელისუფლება არა მარტო ქვეყნის შიგნით, არამედ ქვეყნის გარეთაც დამარცხდა. თუ მაშინ ხელისუფლება ქვეყნის შიგნით დამარცხდა, მაშინ მას გარესამყარო დაეხმარა და გადაარჩინა, მაგრამ ახლა, ეს უკვე ძალიან რთული იქნება. გარესამყარო ძალიან დიდი ყურადღებით ადევნებს თვალს ამ მოვლენებს და რომც არ უნდოდეთ, ისინი ვალდებულები იქნებიან, იძულებულები იქნებიან ამას ყურადღებით მიადევნონ თვალი.

ბოლო დროს, ძალიან ბევრი რამ მოხდა სამყაროში. თუნდაც ეს პროცესები, რაც რუსეთშია ტყუილად ჰგონია სახელისუფლებო არხებს, რომ მხოლოდ საარჩევნო პროცესებია, — ბევრი რამ საარჩევნო პროცესი ნამდვილად არ არის. ჯერ ერთი, მე არ ვიზიარებ აზრს, რომ არჩევნები გააყალბეს. რა, თუ მაინცდამაინც გააყალბეს, 49,7% დასვეს და ის რაღაც 0,3 ვეღარ გააყალბა პუტინმა, ან 0, 7 და 50,3% ვერ გავიდოდა? მაგრამ აქ მთავარი სხვა რამაა. ვინც უნდა გაიმარჯვოს, იქ სხვა, არავითარი ძალები არ არიან. რომელია იქ საჩვენო ძალა, რომლის პროცენტული შემადგენლობაც გაიზარდა? რომელია საჩვენო ძალა: ჟირინოვსკი, რომელიც საერთოდ იძახის, რომ გუბერნია ხართ ჩემიო, თუ კომუნისტები, რომლებმაც მართლა სისხლი გაგვიშრეს. აფხაზეთში რაც მოხდა, თავიდანვე იმათი ბრალია და დღესაც კაცმა არ იცის, ისინი რას იზამენ.

ჯერ ერთი, რუსეთში ჩვენთვის ძალიან მძიმე პროცესები მიმდინარეობს და მეორე — სწორედ დასავლეთის მხრიდან, ხომ ნახეთ, როგორი რეაქცია მოყვა იმას, რომ პუტინს კვლავ უნდა რაღაცა ფორმით ხელისუფლება აიღოს? ეს ამ სამყაროსთვის მიუღებელია და დღეს, ორმაგი სტანდარტი საქართველოს მიმართ არ მგონია ასე ადვილად სათამაშო და გასაცხადებელი იყოს, ეს ძალიან არსებითი პროცესია. მე აღარაფერს ვამბობ აღმოსავლეთზე და იმ პროცესებზე, რომელიც აღმოსავლეთში მიდის. ასე რომ, თუ მაკკეინი განცხადებას აკეთებს და რუსეთს ახსენებს არაბულ გაზაფხულს, თუ მსგავსი რამ საქართველოში მოხდა, გარწმუნებთ, რომ ამ ხელისუფლებას უფრო მძაფრად გაახსენებს არაბულ გაზაფხულს.

ასე რომ, ხელისუფლებას ასეთი ძალისმიერი მეთოდები ძალიან აზარალებს. თუ გონიერება ეყოთ, მათ ეს უნდა გათვალონ და ვფიქრობ, მათ სხვა გზა უნდა აირჩიონ, არჩევნების მოსაგებად — პოლიტიკური მეთოდებით ბრძოლის გზა. დღეს ხელისუფლება მოქმედებს ძალისმიერი, ნეობოლშევიკური მეთოდებით, რომელიც სრულად გამოიყენეს ივანიშვილის საზოგადოებრივი მოძრაობის დაფუძნების დროს და პოლიტიკაში მის შემოსვლასთან დაკავშირებით.

— აპირებთ თუ არა, რომ პოლიტიკაში აქტიურად დაბრუნდეთ?

— აქტიურად, პასიურად ეს ყველაფერი შეფარდებითია, ყველა თვითონ არჩევს ფორმას. ჩვენ გვაქვს კავშირი — „ქრისტიან-დემოკრატიული კავშირი“. არის ტაქტიკა, არის სტრატეგია, ჩვენ ის ღირებულებები გვაქვს, რომელიც ძალიან ძვირფასია და ამ ღირებულებებზე დაყრდნობით ყოველთვის შევეცდებით, შევარჩიოთ ის ტაქტიკა, რომელიც უფრო ეფექტიანი და შედეგის მომტანი იქნება.

— სწორედ ამას ვგულისხმობ, ეს კავშირი უფრო აქტიურად მოქმედებდა 2003 წლამდე.

— მაშინ ისე მოხდა: საერთოდ თუ დემოკრატიაა ქვეყანაში, პროცესები დინამიურია. თქვენ რასაც იხსენებთ — 2002-03 წლებს ჩვენ საკუთარი ფრაქცია და ორი კომიტეტი გვქონდა. რატომღაც ეს არ ახსოვთ მათ. ახლა ვიღაცებმა დაირქვეს ქრისტიან-დემოკრატები, შეიძლება ჩვენს ჯინაზეც.

— მომავალში რა იქნება?

— დარწმუნებული ვარ, რომ იქნება და - არა ერთხელ. იცით, ეს კავშირი ჩემთვის ღირებული რატომ არის და რატომ ვარ ამ კავშირში? აქ ისეთი ადამიანები არიან, ვისთვისაც ეს ღირებულებებია მთავარი, ეს უფრო მუდმივი ღირებულებებია და არა პოლიტიკური კონიუნქტურები და ვთქვათ, ორი მანდატით მეტს მიიღებ თუ ნაკლებს.

— ჰო მაგრამ, ამ კავშირის წევრები არ იყვნენ გიგა ბოკერია, ლევან რამიშვილი, კახა ლომაია, ვანო მერაბიშვილი, გივი თარგამაძე, თორნიკე გორდაძე და ა.შ. შეიძლება ითქვას, ნაციონალური მოძრაობის ლიდერების დიდი უმრავლესობა?

— ჰო, მაგრამ წავიდნენ. დათო გამყრელიძეც ამ კავშირის წევრი იყო. მართლაც, ეს ერთ-ერთი ძველი პოლიტიკური ორგანიზაცია და ტრადიციული კავშირია. ყველა ის ხალხი, რომელიც ჩამოთვალეთ ამ კავშირის წევრები იყვნენ და მერე იქ წავიდნენ. ესეც ბუნებრივი და ჯანსაღი პროცესია. მერე ყველა თავისას არჩევს. მე კი განსაკუთრებით იმ ადამიანებს ვცემ პატივს, რომლებიც დარჩნენ, არ გამოეკიდნენ ხელისუფლებას და სხვაგან არ გადავიდნენ, არ გამოეკიდნენ სხვა ღირებულებებს და სხვა კავშირები არ შექმნეს. ამიტომ, მე ვფიქრობ, რომ ეს ადამიანები ძალიან ძლიერი ბირთვია და ისინი იდეის და ღრმა სახელმწიფოებრივი პრინციპების ერთგულები არიან.

როზი ჯღამაია

№ 239. ოთხშაბათი, 21 დეკემბერი, 2011 წელი.

თავდასხმები სტალინზე

ხელისუფლების სათავეში ყოფნის ოცდაათ წელზე მეტი ხნის განმავლობაში, იყო სტალინის ფიზიკური განადგურების რამდენიმე სერიოზული მცდელობა, რომლებიც მათი შემსრულებლებისთვის ყოველთვის კრახით მთავრდებოდა. იმ წლებში ყველა ამ საქმეს ჰქონდა ზესაიდუმლოების გრიფი. და სტალინის გარდაცვალებიდან მხოლოდ ნახევარსაუკუნოვანი პერიოდის შემდეგ მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებში დაიწყო გამოჩენა ცნობებმა ამ დახურული თემის შესახებ.

პირველი ინფორმაცია სტალინზე თავდასხმის შესახებ განეკუთვნება შორეულ 1933 წელს, როდესაც სტალინი აფხაზეთში ისვენებდა. რიწის ტბისკენ მგზავრობაში ბელადს თან ახლდა საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბძ ცენტრალური კომიტეტისა და პარტიის ამიერკავკასიის სამხარეო კომიტეტის პირველი მდივანი ლავრენტი ბერია. როდესაც მანქანების ესკორტი გავიდა რიწის ტბაზე, ბერიამ რატომღაც გააჩერა ის და სთხოვა სტალინს გადამჯდარიყო სხვა მანქანაზე. და მართლაც, როდესაც მდინარეზე გადადიოდნენ, ავტომობილი, რომელშიც სტალინი იჯდა, ჩავარდა წყალში ხიდის დანგრევის გამო. მალე კი უცნაური საგანგებო შემთხვევა მოხდა უკვე შავ ზღვაზე. სტალინი ზღვაზე სასეირნო კატარღით მგზავრობდა. ბიჭვინთის რაიონში, სადაც მაშინ სასაზღვრო საგუშაგო რაზმი იყო განთავსებული, გაისმა რამდენიმე სროლის ხმა. ბერია უმალვე გადაეფარა სტალინს თავისი სხეულით.

როგორც პირველ, ისე მეორე შემთხვევასთან დაკავშირებით, ბუნებრივია, დაიწყო გამოძიება, იყო დაპატიმრებანი, დაისაჯნენ დამნაშავეები, თუმცა რაიმე შეთქმულების გამოვლენა მაინც ვერ შეძლეს.

სტალინის წინააღმდეგ პირველი, ნამდვილად დიდი შეთქმულება მოაწყო მისმა უბოროტესმა მტერმა ტროცკიმ. იმ სამხედროების შეთქმულების მიზანი, რომლის სათავეშიც იყვნენ წითელი არმიის სარდლები – ტუხაჩევსკი, ეიდემანი, იაკირი, უბორევიჩი, ფელდმანი და სხვები, იყო სტალინის ფიზიკური ჩამოშორება და ქვეყნის კომპარტიის ხაზის კურსის შეცვლა. შეთქმულება გაიხსნა უკანასკნელ მომენტში. დამნაშავეები გაასამართლეს და დახვრიტეს. ეს იყო 1937-1938 წლები.

ამ ცოტა ხნის წინათ იაპონიაში გამოვიდა იაპონიის სპეცსამსახურის ისტორიკოსის ხიამა ესიაკის წიგნი „სტალინზე თავდასხმის იაპონური გეგმები“, რის შესახებაც ამ დრომდე მსოფლიოში არაფერი იყო ცნობილი. მეორე მსოფლიო ომის პერიოდში იაპონიის სახელმწიფო უშიშროება ერთ-ერთ საუკეთესოდ ითვლებოდა მსოფლიოში. სასაზღვრო სამხედრო შეტაკებების ჩავარდნის შემდეგ 1938 წლის ოქტომბერში ხასანის ტბასთან, მონღოლეთში მდინარე ხალხინ გოლის მიდამოებში 1939 წლის მაის-ივლის-აგვისტოში, იაპონელებმა თავიანთი ავანტიურის სამარცხვინო ჩავარდნის გამო გადაწყვიტეს სტალინის მოკვლა. სტალინის ფიზიკური განადგურების იაპონური მცდელობა იყო ორი. იაპონიის სპეცსამსახურის მიერ მომზადებული ჯგუფი თეთრემიგრანტებისა, რომლებიც მაშინ მანჯურიაში ბევრი იყვნენ, თურქეთიდან უნდა შემოსულიყო სოჭის რაიონში კავკასიის გამოვლით. მაშინ აქ, სტალინი „მწვანე კორომში“ ისვენებდა, მაცესტაში კი ილებდა აბაზანებს: ზურგი და სახსრები მუდმივად აწუხებდა ბელადს. ტერორისტებს ჰქონდათ გეგმა მიწისქვეშა კანალიზაციით შესულიყვნენ პავილიონში, სადაც მაშინ სტალინი ილებდა აბაზანებს, გაენადგურებინათ მთელი დაცვა, თავად ბელადი კი მოეკლათ ასაფეთქებელი ტყვიებით. აქ დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა იმას, რომ თეთრემიგრანტთა ჯგუფი უკან დაბრუნებას არ ითვალისწინებდა. ყველა მათგანი კამიკაძე იყო – ნებაყოფლობით მიდიოდნენ სიკვდილზე!

პირველის ჩავარდნის შემდეგ მეორე მცდელობა მალე – 1939 წლის 1 მაისს მოხდა. ტრიბუნაზე არიან სტალინი, საბჭოთა მთავრობის წევრები, მარშლები. მაშინ რეპორტაჟს წითელი მოედნიდან უსმენდნენ მთელ მსოფლიოში. რა თქმა უნდა, ყველაზე მეტად უსმენდნენ იაპონიის დაზვერვისა და მხედრიონის შეფები თავიანთ კაბინეტებში ტოკიოსა და მუკდენში – მანჯოუ გოს მარიონეტული სახელმწიფოს დედაქალაქში. ისინი მოუთმენლად ელოდებიან ტრიბუნის აფეთქებას... მაგრამ, ვერ მოესწრნენ. პირველ შემთხვევაშიც და მეორეშიც იაპონელთა ხრიკები აღკვეთეს საბჭოთა ჩეკისტებმა, რომლებსაც ზუსტად ჰქონდათ გათვლილი დივერსიული ჯგუფის გადაადგილება პირველიდან ბოლო დღემდე. იაპონიის სპეცსამსახურების ისტორიის მკვლევარის ხიამა ესიოკის დამოწმებით, სტალინზე საგულდაგულოდ მომზადებული ორივე თავდასხმა ჩაიფუშა ჯგუფის შემადგენლობაში „ორმაგი აგენტის“ შეღწევის წყალობით, რომელიც ახერხებდა დაწვრილებით ეცნობებინა საბჭოთა ჩეკისტებისთვის ცნობები. ის გახლდათ ბორის ბჟემანსკი – მანჯოუ გოს საგარეო საქმეთა სამინისტროს თარჯიმანი, „ლეოს“ ზედმეტსახელით. და მართალია, ყველაზე ზესაიდუმლო მასალებში სახელი „ლეო“ იაპონიის სპეცსამსახურებისთვის ნაცნობი იყო, ეჭვიც ჰქონდათ მასზე, მაგრამ ვერაფრით ვერ გაიდნენ მის კვალზე...

კიდევ ერთ თავდასხმას იგონებს სტალინის ყოფილი პირადი მცველი, გადამდგარი მაიორი ალექსეი რიბინი. როდესაც მოსკოვში შეიქმნა ყველაზე სახიფათო სიტუაცია – მტერი, როგორც იტყვიან, მის კართან იდგა, სტალინმა გადაწყვიტა ჰიტლერელების ცხვირწინ მოეწყო სამხედრო პარადი დიდი ოქტომბრის 24 წლისთავის აღსანიშნავად. უპრეცედენტო ფაქტი იყო! და აი, დღესასწაულის წინა დღეს, 1941 წლის 6 ნოემბერს, დაახლოებით დღის ოთხ საათზე კრემლის სპასკის კართან, საიდანაც გამოდიოდა სტალინი, სროლის ხმა გაისმა. მხოლოდ ერთმა ტყვიამ ჩაამტვრია მიქოიანის მანქანის ფარი.

კრემლის დაცვამ იმწამსვე დაიჭირა მსროლელი. ის აღმოჩნდა ჰაერსაწინააღმდეგო თავდაცვის მოსკოვის კორპუსის რიგითი მეომარი ნიკოლაი დმიტრიევი – ახალგაზრდა კაცი მუშის ოჯახიდან, ძირძველი მოსკოველი. როგორც გამოძიებამ დაადგინა, ეს იყო – მარტოხელა ტერორისტი. გამაოგნებელი ქცევის მოტივი კი იყო – სტალინის მოკვლა. რა მოხდებოდა მას რომ მაშინ სტალინი მოეკლა, ძნელი წარმოსადგენი არ არის – მაშინ ხომ ქვეყნის ბედი ერთ სახელთან – სტალინთან იყო დაკავშირებული! დაკითხვაზე დმიტრიევმა შემდეგი რამ თქვა: „ომამდე ჩვენი ხელმძღვანელები გაზეთებსა და რადიოში ყოველთვის ამტკიცებდნენ, რომ თუ ომი დაიწყებოდა, ჩვენ ვიბრძოლებდით მტრის ტერიტორიაზე. გამოვიდა კი პირიქით – გერმანელი სულ ღრმად შემოდის, უკვე მოსკოვამდე მოვიდა. რამდენი ხალხი დაიღუპა! და აი, მეც გადავწყვიტე მომეწყო ჩემი პიროვნული სასამართლო უმაღლესი ხელისუფლებისთვის ხალხის მოტყუების გამო“. ეს ასე იყო თუ არა, ღმერთმა უწყის, მაგრამ ის სასამართლოს შემდეგ დახვრიტეს.

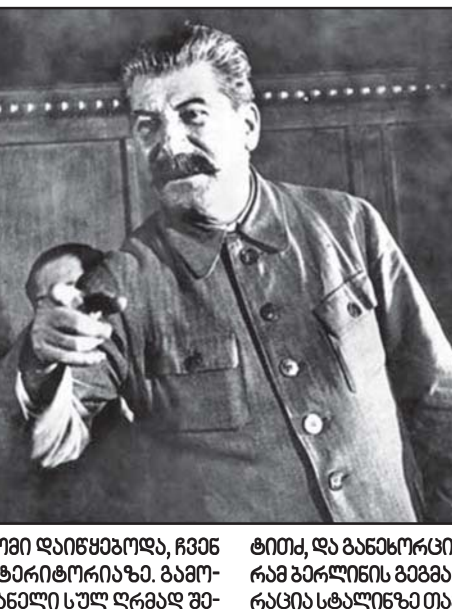

ფაშისტურ გერმანიასთან ომის პერიოდში იყო სტალინის, აგრეთვე მისი შვილის ვასილის ფიზიკურად ჩამოშორების რამდენიმე გულდასმით დამუშავებული მცდელობა. ამასთან დაკავშირებით საინტერესო ცნობები მოჰყავს თავის „მემუარებში“ გერმანიის ყოფილი საიდუმლო სამსახურის შეფს, გენერალ ვალტერ შელენბერგს. ომის დაწყების პერიოდში ის თავისთან კონფიდენციალურ საკითხზე მიიწვია რიბენტროპმა. შეხვედრის წინ შულენბერგმა გზად შეიარა ჰიმლერთან, რომელმაც საერთო მონახაზებით მიახვედრა, რომ რიბენტროპს მასთან სტალინზე თავდასხმის საკითხის განხილვა სურდა. თავად მისთვის, უთხრა ჰიმლერმა, ძალიან ძნელია ასეთი ბრძანების გაცემა, ვინაიდან მას, ისევე როგორც ჰიტლერს, სწამს ისტორიული ბედისწერა და სტალინი თავისი ხალხის დიდ ბელადად მიაჩნია, ვინაც თავისი მისია უნდა შეასრულოს.

ერთგვარი შესავლის შემდეგ რიბენტროპმა თქვა, რომ სურს ჩემთან ერთად განიხილოს მეტად მნიშვნელოვანი საქმე, რომლის შესახებაც იციან მხოლოდ ჰიტლერმა, ბორმანმა და ჰიმლერმა. რიბენტროპმა, შელენბერგთან ამ შეხვედრამდე, ღრმა ანალიზი გაუკეთა მის ანალიტიკურ მასალას სსრ კავშირზე, აღნიშნა, რომ გერმანიისთვის საბჭოები ყველაზე სახიფათო მტერია, თავად სტალინი კი, ვინც თავისი სახელმწიფო და სამხედრო უნარით გაცილებით მაღლა დგას რუზველტსა და ჩერჩილზე, არის ერთადერთი, ვინც მართლა იმსახურებს პატივისცემას. უიმისოდ რუსი ხალხი ვერ შეძლებს ომის გაგრძელებას.

სტალინის ლიკვიდაციის შემდეგი გეგმა ასეთი იყო – ყველა ხელმისაწვდომი საშუალებით ჩაებან საბჭოთა ბელადი მოლაპარაკებაში, რათა ხელსაყრელ მომენტში დახვრიტონ იგი. ამ მიზნით ფაშისტებმა დაამუშავეს ავტოკალმის მოდელი, რომლის კორპუსშიც ჩამონტაჟებული იყო რევოლვერის ლულა. ავტოკალამი ზუსტად ისროდა მიზანში. 6-8 მეტრის მანძილზე... ბედმა ისე ისურვა, რომ სტალინი არ წასულა სეპარატისტულ მოლაპარაკებაზე ჰიტლერთან! თავდასხმის გეგმა რიბენტროპის სცენარით – ჩაიშალა.

მაგრამ სტალინის განადგურება მესამე რაიხის ხელმძღვანელების დღის წესრიგიდან არ იხსნებოდა. გერმანელმა სპეციალისტებმა დაამუშავეს სპეციალური აპარატურა, რომლის ანალოგიც იმ დროს არსად არ არსებობდა. გეგმა იყო შემდეგი. ჰიტლერელ აგენტს სტალინის ავტომობილისთვის უნდა მიეწებებინა სპეციალური ნივთიერების პატარა კოშტი, რომელიც თიხას ჰგავდა. ამ კოშტში ჩამონტაჟებული იყო რადიოთი რეგულირებადი ასაფეთქებელი მოწყობილობა, მოწყობილობის შემადგენლობაში შემავალი გადამცემი კი ავრცელებდა ულტრაბგერით ტალღებს 7 კილომეტრის მანძილზე და ავტომატურად რთავდა ამაფეთქებელს, რის შედეგადაც ხდებოდა ძლიერი აფეთქება.

ამ მიზნით ჰიტლერელებმა მოამზადეს წითელი არმიის ორი სამხედრო ტყვე ოფიცერი, რომლებსაც სტალინი სძულდათ. სატრანსპორტო თვითმფრინავით, რომლის ბორტზეც იყო სახელმწიფო ავტოინსპექციის ნადავლი საბჭოთა ავტომობილი, ტერორისტები ჩაიყვანეს მოსკოვის მიდამოებში. პატრულის სახით ისინი თავისუფლად უნდა შესულიყვნენ ცენტრში (რისთვისაც მოამარაგეს ყველა სათანადო დოკუმენტით), და განეხორციელებინათ ჩანაფიქრი, მაგრამ ბერლინის გეგმა ამჯერადაც ჩაიფუშა. ოპერაცია სტალინზე თავდასხმის ჩასაშლელად საბჭოთა ჩეკისტებმა ისეთ პროფესიულ დონეზე განახორციელეს, რომ მისი შედეგების შესახებ ფაშისტებმა ვერაფერი გაიგეს...

როგორც ცნობილია, 1943 წლის 28 თებერვლიდან 1 დეკემბრამდე ირანის დედაქალაქში გაიმართა სტალინის, რუზველტისა და ჩერჩილის – ჰიტლერთან მებრძოლი სამი მოკავშირე ქვეყნის ლიდერების – შეხვედრა. სიფრთხილის ყველა ზომის დაცვის უზარმაზარი ძალისხმევის მიუხედავად, ინფორმაციამ თეირანში დიდი სახელმწიფოების მეთაურების მომავალი შეხვედრების შესახებ მაინც გაჟონა. მოდით, ნურაფერს ვიტყვით, თუ ვისი მიზეზით გახდა ცნობილი ეს ზესაიდუმლო ბერლინისთვის, სადაც ძალიან გაიხარეს ამ ინფორმაციით და დაიწყეს თავიანთი სამი დაუძინებელი მტრის განადგურების და რაც მთავარია, სტალინის განადგურებ გეგმის დამუშავება, სტალინგრადთან მარცხისა და კავკასიის ბრძოლებში ფიასკოს შემდეგ ჰიტლერელებს მისი სიკვდილი სწყუროდათ. ფაშისტები კარგად აცნობიერებდნენ გეგმის განსაკუთრებულ საიდუმლოებას „დიდი სამეულის“ ლიკვიდაციასთან დაკავშირებით, რითაც გერმანიის გამარჯვება მეორე მსოფლიო ომში ეჭვსაც აღარ იწვევდა.

ცნობებს, რომლებიც მოიპოვა საბჭოთა აგენტურამ, კერძოდ ლეგენდარულმა ნიკოლაი კუზნეცოვმა, იგივე პაულ ზიბერტმა, იმ დროისთვის ფასი არ ედებოდა. ამის შესახებ ბევრი რამ ცნობილია, დაწერილია ათობით წიგნი, გადაღებულია ორსერიანი ფილმი „თეირანი-43“. მე მხოლოდ დავუმატებდი იმას, რაც არც ამ წიგნებში, არც ფილმში არ არის ნახსენები. თეირანში სამი სახელმწიფოს ხელმძღვანელთა შეხვედრის ოპერაციაში მონაწილეობდა საბჭოთა სახელმწიფო უშიშროების ათობით მაღალი კვალიფიკაციის ოფიცერი და გენერალი, რომელთა შორის ბირთვს ქართველი ჩეკისტები შეადგენდნენ ლავრენტი ბერიას მეთაურობით, ვისაც სხვათა შორის, იმ წლის სექტემბრის ბოლოს მიანიჭეს სოციალისტური შრომის გმირის წოდება და გადასცეს ლენინის მეორე ორდენი.

ლავრენტი ბერიას თეირანში ჰყავდა თავისი საიმედო ადამიანი – ირანში საბჭოთა დაზვერვის რეზიდენტი ოვანეს აგაიანცი, რომელიც გერმანიასთან ომის დაწყებამდე იყო საფრანგეთში საბჭოთა დაზვერვის რეზიდენტის მოადგილე. მხოლოდ ამ ცოტა ხნის წინათ გავიგეთ ჩვენ იმ სამი ჩეკისტის გვარი, რომლებიც ლამის დანის პირზე დადიოდნენ და შეასრულეს ცენტრის დავალება. სამი მოკავშირე სახელმწიფოს ხელმძღვანელთა კონფერენცია უმაღლეს დონეზე გაიმართა! ამას კი ხელი შეუწყვეს მზვერავმა არალეგალებმა, სხვათა შორის, მათი უმრავლესობა სომეხია. რამდენიმე წლის წინათ ირანიდან დაბრუნდნენ ცოლ-ქმარი ვართანოვები, რომლებიც ამ ქვეყანაში იყვნენ იმ ომის პერიოდში. ისინი უკიდურესად დაკონსპირირებულები იყვნენ. ვართანოვს სამშობლოში დაბრუნების შემდეგ მიანიჭეს რუსეთის გმირის წოდება. ოვანეს აგაიანცი ომის შემდეგ აგრძელებდა ჩეკისტურ სამსახურს რეზიდენტად საფრანგეთში. სსრ კავშირის უშიშროების სახელმწიფო კომიტეტში ხელმძღვანელ თანამდებობებზე მუშაობის შემდეგ, 1965 წელს გახდა გენერალი, გარდაიცვალა 1968 წელს და პატივით დაკრძალეს მოსკოვში, ნოვოდევიჩის სასაფლაოზე. სწორედ ისეთი მზვერავების წყალობით, როგორებიც იყვნენ აგაიანცი, ვართანოვი, თბილისელი ალახვერდოვი და სხვები, იმ მძიმე 1943 წელს გააუვნებლეს 400-ზე მეტი ფაშისტი აგენტი!!!

სტალინზე ახალ თავდასხმას ჰიტლერელები გეგმავდნენ 1944 წლის ზაფხულში. ამ მიზნით ისინი თითქმის მთელი წლის განმავლობაში ამზადებდნენ ვინმე პოლიტოვსა და ადამიჩევას – მშიფრავ რადისტს. სტალინის გასანადგურებლად გერმანელმა ინჟინრებმა დაამუშავეს პორტატული იარაღი „პანცერკნაკე“, რაც გერმანულ ენაზე „ჯავშნის გამომღრნელს“ ნიშნავს. „პანცერკნაკე“ მაგრდება მარჯვენა ხელზე ქამრებით და მოქმედებაში მოდის ღილაკიანი გამშვები მოწყობილობით. დივერსანტებს უნდა გაეხსნათ ცეცხლი სტალინის ჯავშნიანი ლიმუზინისთვის „პანცერკნაკეს“ ჯავშანსაწინააღმდეგო ტყვიებით. წარუმატებლობის შემთხვევისთვის მომზადებული იყო მეორე ვარიანტი დიდი სიძლიერის მაგნიტური ნაღმის გამოყენებით დისტანციური აფეთქების ხელსაწყოთი.

პ.ტავრინის სახელით, ფრონტული კონტრდაზვერვის მაიორის, დივიზიის განყოფილების უფროსის მოადგილის რანგში, მოსკოვში აგზავნიან გერმანელ აგენტ პოლიტოვს. მის მკერდზე ბრწყინავს საბჭოთა კავშირის გმირის ვარსკვლავი, ხუთი ორდენი და ორი მედალი. გულდასმით შემზადებულ დოკუმენტებთან ერთად მას მისცეს „პრავდისა“ და „იზვესტიის“ ყალბი ნომრები, სადაც დაჯილდოებულთა შორის ჯერ იყო კაპიტანი, შემდეგ კი მაიორი ტავრინი მისი ფოტოგრაფიით. მისი მეწყვილე ადამიჩევა გახდა ლ.შალოვა, განსაკუთრებული განყოფილების უმცროსი ლეიტენანტი. მას მისცეს მივლინების მოწმობა მოსკოვში კონტრდაზვერვა „სმერშის“ მთავარ სამმართველოში. ლეგენდის მიხედვით, ისინი ცოლ-ქმარი იყვნენ.

პოლიტოვისა და ადამიჩევას შეგზავნას ახორციელებდა მაღალჩინოსან ჰიტლერელთა ვიწრო წრე. აბვერელებმა მოამზადეს სპეციალური თვითმფრინავი „არადო-322“, რომელსაც შეეძლო დაშვება სახნავ მიწაზეც კი. გერმანელ დივერსანტებს მისცეს სპეციალურად მომზადებული საბჭოთა წარმოების დაკამუფლირებული მოტოციკლი მ-72. თვითმფრინავის დაჯდომა უნდა უზრუნველეყო გერმანელების მიერ წინასწარ გადმოსროლილ აეროდრომის გუნდს.

მაგრამ, აბვერის მიერ საგულდაგულოდ მომზადებული ყველა ზომის მიუხედავად, სტალინზე თავდასხმის ოპერაცია, კვლავ საბჭოთა დახმარებით, ჩაიშალა. აეროდრომის გუნდი „სმერშის“ თანამშრომლებმა მალე, დაშვების შემდეგ დააკავეს, მათგან გაიგეს ჯგუფის დანიშნულება – დახვედროდა რომელიღაც თვითმფრინავს. დაამუშავეს, როგორც საჭირო იყო. დაიწყო რადიოთამაში. აბვერის დაზვერვის ცენტრში რეგულარულად შედიოდა დაშიფრული ცნობები სპეციალური ოპერაციის წარმატებით დაწყების შესახებ... 1952 წლის 28 მარტს სასამართლოს შემდეგ ტავრინი სამშობლოს ღალატისთვის დახვრიტეს, სამი დღის შემდეგ მისი ბედი გაიზიარა ადამიჩევამაც. ფაშისტებს სტალინზე მეტი თავდასხმები აღარ მოუმზადებიათ. მათი დღეები უკვე დათვლილი იყო...

მაგრამ ყველაზე მთავარი თავდასხმა სტალინზე მაინც მოეწყო 1953 წლის 28 თებერვალი-1 მარტის ღამით! მაგრამ იმას, თუ ვინ იყო ამ საშინელი დანაშაულის ორგანიზატორი და დამკვეთი, ჩვენ ძნელად თუ გავიგებთ!!!

ლევან ღოლიძე,
საერთაშორისო საზოგადოება „სტალინის“ თავმჯდომარის მოადგილე

მოსაზრება

ქართული ოცნება და განუჭვრეტელი რუსეთი

საზოგადოებრივი მოძრაობა „ქართული ოცნების“ პრეზენტაცია... თითქმის ყველა გამომსვლელის სიტყვამ ამაღელვა, ვეთანხმებოდი, რომ საქართველოს ეკოლოგია განადგურების პირასაა; რომ სახელმწიფო მართვის შტოები (სასამართლო სისტემა, აღმასრულებელი ხელისუფლება და საკანონმდებლო ხელისუფლებაძ „განწმენდას“ და დაბალანსებას მოითხოვენ; რომ ეკონომიკა დეფორმირებულია; რომ პოლიტიზაციამ შეაღწია იქ, სადაც მისი ადგილი არ არის; რომ საზოგადოება გახდა ვოლუნტარისტული „ექსპერიმენტების“ მსხვერპლი.

ყოველივე თქმულს ვეთანხმები, მაგრამ ერთ რამეში კი – არა: – რუსეთთან ომს საქართველოს ვერ დავაბრალებ, ვინაიდან კარგად ვიცი, რომ რუსეთის შემოჭრა გარდაუვალი იყო! ეს შესაძლებელი იყო 2007, 2009 ან 2010 წლებში. რუსეთის იმპერიული პოლიტიკა „საკუთარ კანზე“ ვიგრძენი, ჯერ კიდევ 1978-79 წლებში, როდესაც სოხუმში ვმუშაობდი. 2008-ში, სამხედრო აქციისთვის, შემოჭრისთვის სათადარიგოდ მზადება, 14-15 თვით ადრე დაიწყო.

თუ რატი ამაღლობელის, ნაირა გელაშვილის... ბატონ ბიძინა ივანიშვილის მოსაზრებების 99.9 პროცენტს ვეთანხმები, როგორ შეიძლება მხოლოდ (0.1 პროცენტმაძ შემაკავოს?! შეიძლება, ვინაიდან საომარი ვითარება, ომის მიზეზები, მტრის ამოცნობა ქვეყნის საგარეო პოლიტიკას პრინციპულად ცვლის.

„ქართული ოცნების“ პრეზენტაცია რუსეთში საინტერესო მოვლენებს დაემთხვა და, თუნდაც ამ მიზეზით, ზოგიერთი რამ აუცილებლად სათქმელია. ამა წლის 5, 6 დეკემბრის და შემდგომი (რუსეთის მილიონიან ქალაქებშიძ საპროტესტო ქუჩის აქციების ფონზე ოპტიმისტები ნუ ვიქნებით. ამ ქვეყანაში ყველაფერი თავისებურად, ჩვენთვის გაუგებრად ხდება – წინასწარ განუჭვრეტელი ქვეყანაა რუსეთი.

ბოლო 15 წლის განმავლობაში, სანკტ-პეტერბურგსა და მოსკოვში ჩატარებულ არჩევნებში ჩემმა მონაწილეობამ და შემდგომ ამ არჩევნების ანალიზმა ერთი კანონზომიერება გამოავლინა: **ადმინისტრაციული რესურსის გამოყენებით არჩევნების გაყალბება (ისე, რომ ამან არ გამოიწვიოს მოსახლეობის მწვავე რეაქცია), 7-8 პროცენტს არ აღემატება.** გაყალბება ამ პროცენტის გადაჭარბებით მწვავე სამოქალაქო გაღიზნების საშიშროებას იწვევს. რუსეთში 4 დეკემბრის საპარლამენტო არჩევნებმა არაოფიციალური, წინასწარი მონაცემებით „ედინაია როსიას“ მიღწევად (მხარდამჭერთა ხმების რაოდენობითძ მიჩნეულია არაუმეტეს 25 პროცენტისა. ხოლო ოფიციალურმა წინასწარმა მონაცემებმა საზოგადოებას მიანიშნეს 49 პროცენტზე – სხვაობა 24 პროცენტია, რაც 3-ჯერ აღემატება კრიტიკულ 8 პროცენტს.

რატომ გადალახა რუსეთის ხელისუფლებამ გაყალბებისთვის უვნებელი „დასაშვები“ 8 პროცენტი? პირველ რიგში, მან (ხელისუფლებამძ ჩათვალა, რომ სხვა გზა არ ქონდა. მაგრამ 24 პროცენტმაც ვერ მიაღწია საწადელ ხმათა უმრავლესობას – 50.0001 პროცენტს. საქმე ის როდია, რომ „ედინაია როსიას“ გაუჭირდება პარლამენტში პარპაში – არ გაუჭირდება, ვინაიდან გვერდით ეყოლება (ნებისმიერი პოლიტიკური ვაჭრობისთვის მზადმყოფი ჟირინოვსკის ლიბერალურ–დემოკრატიული პარტია და მირონოვის „სპრავედლივაია როსია“... საქმე, სწორედ მოსახლეობისთვის ჩვეული ზღვრის გადალახვაშია – 8 პროცენტის მაგივრად 24 პროცენტი!

შესაძლოა ვინმემ იფიქროს, რომ ესეც რუსეთის ხელისუფლებისთვის არ წარმოადგენს დიდ პრობლემას. მართალია და ამის დასამტკიცებლად ჩემივე სიტყვებს მოვიყვან: **რუსეთი – ის ქვეყანაა, რომლისთვისაც გენეტიკურად უცხო და მიუღებელია დასავლეთის ცივილიზაციის ფასეულობები.**

ამას არავინ უარყოფს, მაგრამ კიდევ სხვა რამ არის გასააზრებელი: საქმე ის გახლავთ, რომ რუსეთის საბჭოური საზოგადოების პროტესტი მეტად ნელა მწიფდება და როდესაც უარყოფითი მუხტი კრიტიკულ ზღვარს უახლოვდება – ფეთქდება. ამ დროს მასში, დიდი ალბათობით შესაძლოა, თავი იჩინოს რუსულმა მენტალობამ, რაზეც არაერთხელ მითქვამს. იმავე ალბათობით მოსალოდნელია, რომ რევოლუციონერები თუ აჯანყებულები შეუდგენენ იმავე მოდელის და შინაარსის პოლიტიკურ-სახელმწიფოებრივ მშენებლობას. არ მინდა ვინმეს შეურაცხყოფა მივაყენო, მაგრამ ანალოგია თავიდან არ მშორდება: მონათმფლობელურ ქვეყანაში აჯანყებული და გამარჯვებული მონები ისევ ძნიან მონათმფლობელურ საზოგადოებას, ვინაიდან სხვა რამ მათთვის წარმოუდგენელია – არ იცნობენ, არ გაუგიათ, არ უნახავთ... – რუსეთში „გუშინდელმა მონათმფლობელურმა“ ურთიერთობებმა ერის მენტალობაში ღრმად გაიდგეს ფესვები. შესაძლებელია და სავსებით მისალოდნელიც მოვესწროთ ეგრეთ წოდებულ რუსულ სტიქიურ რევოლუციას, რომელიც თავის დროზე ასე აშინებდა, თრგუნავდა ჩაადაევს, დოსტოევსკის, ბერდიაევს, ბუნინს, ვიშესლავსკის... ამიტომ, ნაადრევად ნუ გავიხარებთ – რუსული სტიქია, რომლის მძვინვარება წალეკვით ემუქრება ყველაფერს, მტყუანსაც და მართალსაც, მეზობლებსაც არ დაინდობს.

ჯერჯერობით, მოსკოვისა და სანკტ-პეტერბურგის დეკემბრის საპროტესტო ქუჩის აქციები კრემლისთვის აღელვების მიზეზი სულაც არ არის. მოსკოვის ქუჩებში გამოსული 12-15 ათასი მომიტინგე – იგივეა, რაც თბილისში 100-200 შეკრებილი ოპოზიციონერი – საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ამინდის ცვლილებაზე არ მოქმედებს. რუსეთში დემოკრატიის მხარდამჭერების რაოდენობა მუდამ საშუალოდ 20 პროცენტი იყო, მაგრამ (სრულფასოვან, იდეურად შეგნებულძ ამომრჩეველთა რაოდენობა 2 პროცენტს არ აღემატებოდა. ეს სრულიად უიმედო პერსპექტივაა. მეტსაც ვიტყვი: იავლინსკისთან, ლუკინთან, ხაკამადასთან, გოლდირევთან, სალიესთან და სხვა მრავალ იდეურ დემოკრატთან პირადმა კონტაქტებმა ოპტიმიზმი არ გამიღვივეს...

ერთი წლის წინათ (საქ. რესპ. 29 დეკემბერი, 2010ძ მკითხველს ორი აგრესიული მენტალობის (რუსულის და არაბული სამყაროსძ შედარება მოვუყვანე: „...არაბული სამყარო იმპერია არ არის და ამრიგად მას ლოგიკური ისტორიული დასასრული – ხრწნა და დაშლა – არ ემუქრება. რუსეთი კი იმპერიული საარსებო ციკლის კლასიკური მაგალითია, თავისი ლოგიკური ისტორიული დასასრულით. ამიტომ საქართველოს კარგად უნდა ესმოდეს, რომ ისტორიულ პერსპექტივაში მისი მშვიდობიანი კეთილდღეობა გარდაუვალია. ერთადერთი რაც დააჩქარებს დაბოლოებას – აქტიური, მაგრამ გაწონასწორებული ქმედებებია, ისტორიის ბუნებრივ მსვლელობას რომ უბიძგებენ“.

ვართ კი მოწმენი აქტიური და გაწონასწორებული ქმედებებისა? ვფიქრობ, არც გაწონასწორება, არც აქტიურობა შეიმჩნევა... ვშიშობ, საქმე სხვაგვარადაა. ორ სახელმწიფოს შორის ომი არის ორ სუბიექტს (ეს სუბიექტები მთავარი მოქმედი პირებია) შორის წარმოქმნილი გარკვეული საერთაშორისო ურთიერთობანი, ანუ იურიდიული პროცესი რომელიმე ერთის გარეშე საქმის იურიდიული მხარე ზარალობს და როგორც წესი ეს ზარალი არარსებული მხარის ზარალია. შვეიცარიის შუამავლური ფუნქცია მეტად სუსტია და, სუსტიც რომ არ იყოს, ის მაინც რომელიმე სუბიექტს სრულფასოვნად ვერ ცვლის. დღევანდელ ვითარებაში საქართველოს (დე ფაქტოძ ხელიდან გაშვებული აქვს სუბიექტის სტატუსი. ეს მოხდა მაშინ, როდესაც ინიციატივა, პრეზიდენტ სარკოზის სახით, საქართველომ საფრანგეთს გადააბარა. მას შემდეგ, საქართველოს პრობლემას დასავლეთი იცავს და მართავს. საქართველო, ამ ვითარებაში, ფაქტობრივად პასიური მოლოდინის მდგომარეობაშია. ეს საერთაშორისო პოლიტიკაში არაოფიციალურ დონეზე, „უთქმელად“, სახელმწიფოს ღირსების მიჩქმალვაა. საერთაშორისო იურიდიულ პროცესში მონაწილე მხარედ ყოფნა ძნელია, მაგრამ აუცილებელი. საკუთარი, სახელმწიფოებრივი ღირსების შენარჩუნება და დაცვა აუცილელია არა მარტო საგარეო პოლიტიკის და დიპლომატიის გასამყარებლად – ეს მოქალაქეობრივ თვითშეგნებასაც აჯანსაღებს. რასაკვირველია, შუამავლებიც და მედიატორებიც საჭირონი არიან, მაგრამ სასიცოცხლოდ დაინტერესებული მხარე-სუბიექტის სტატუსი (რომლის მნიშვნელობა პოლიტიკური თვალსაზრისით, განუზომლად მნიშვნელოვანიაძ, ბევრი სხვა აუცილებელი პოლიტიკური სვლის შესაძლებლობასაც იძლევა. სარკოზი, ანუ საფრანგეთი, ისევე როგორც მთლიანად დასავლეთი, არ არის და არც შეიძლება იყოს სასიცოცხლოდ დაინტერესებული მხარე-სუბიექტი.

რა ხდება საქართველოში ამ „ხსნის მოლოდინის“ პერიოდში? მართვადი დემოკრატიის შექმნის მცდელობაა, მაგრამ ამის მიზეზებზე საუბარი სულ სხვა თემაა... დავუკვირდეთ შედეგს, რომელიც მართვადი დემოკრატიისგან თვალისმომჭრელად განსხვავდება: სასუვენირო დემოკრატია. დავეთანხმებით, რომ მართვადი რამ და სუვენირი, როგორც საბოლოო პროდუქტი, ერთმანეთს სრულიად არ შეესაბამებიან. ისიც არის გასააზრებელი, რომ „სუვენირში“ ვერ მოვიძიებთ მდგრად და განვითარებად მეცნიერებას, რომელიც იქნება ჯანსაღი ეკონომიკის ან ეკოლოგიური უსაფრთხოების გარანტი. მართვადი დემოკრატიის და „სუვენირული“ ქვეყნის შეუსაბამობა, ომის საკითხის სხვისთვის გადაბარება და რუსეთში მიმდინარე პროცესების შორიდან თვალთვალი, სხვა თუ არა, გასაკვირია: რამდენადაც საქართველო დინამიურია შინაგანად (ამ შემთხვევაში ნუ განვიხილავთ ეს დინამიურობა მართებულია თუ საზიანოაძ, იმდენად ის არადინამიურია საგარეო პოლიტიკის თვალსაზრისით. ამას წინათ, ნაციონალური მოძრაობის ერთი ავტორიტეტული „საზოგადო მოღვაწე“ შემეწინააღმდეგა და დამიწყო დასავლეთის მიერ საქართველოს „შექების და წახალისების“ ფაქტების ჩამოთვლა. სახტად დავრჩი და შევეცადე მისთვის ამეხსნა, რომ **სხვის მიერ ჩვენი შიდასახელმწიფოებრივი მიღწევების აღიარებას არაფერი აქვს საერთო სახელმწიფოს საგარეო პოლიტიკის აქტიურობასა და დინამიურობასთან.**

ისევ რუსეთი: განუჭვრეტელი ქვეყანაა და ამიტომაც სხვადასხვა ავტორიტეტების, თითქმის ერთმანეთის გამომრიცხავი, პროგნოზებს ვაკვირდებით... ერთნი ამტკიცებენ, რომ დაიწყო ეგრეთ წოდებული „თეთრი რევოლუცია“ და ეს პუტინის ახლო(?ძ დასასრულის და დემოკრატიის ზეიმის მომასწავებელია. სხვები ვარაუდობენ, რომ ეს რუსეთის დაშლის საწყისი ეტაპია... მოკლედ – ამა თუ იმ „სცენარში“ დაჟინებით მეორდება, პუტინის, კადაფის მსგავსად, საზარელი აღსასრული.

როგორც უკვე აღვნიშნე, რუსეთის „იმპერია“ საბჭოთა კავშირის აღდგენის მცდელობისას, საკუთარ, დაშლას იწყებს. ამას, სრულიად კანონზომიერად, მოჰყვება ისეთი კატაკლიზმები, რომლებიც პოლიტიკურ, სახელმწიფოებრივ, ეთნიკურ და ეკონომიურ ზიანს მოგვაყენებენ. რუსეთის სამეზობლოში საქართველოს განსაკუთრებული ადგილი უკავია და სავარაუდო ზიანი მისთვის განსაკუთრებლად საშიშია, ვინაიდან ის: რუსეთის „მტრის“ დაღის მატარებელია. ეს კი ის ნიადაგია, როდესაც მასზე ბევრი რამის გადაბრალება იქნება ადვილი; კლიმატური თვალსაზრისით მიმზიდველია და, პირველ რიგში, რუსი ლტოლვილები მას მოაშურებენ. ეს „ააფორიაქებს“ და დაძაბავს მთელ ამიერკავკასიის რეგიონს და ისევ პრეტენზიების (სომხეთისგან და აზერბაიჯანისგანძ მოგერიება საქართველოს მოუწევს.

რაც ქართულ ოცნებას შეეხება, ერთსაც გავიმეორებ: ვეთანხმები ყველაფერს რაც იქ ითქვა, ერთი, თითქოს უმნიშვნელო, „ნამცეცის“ გარდა.

მალხაზ ჟვანია

ინფორმაცია

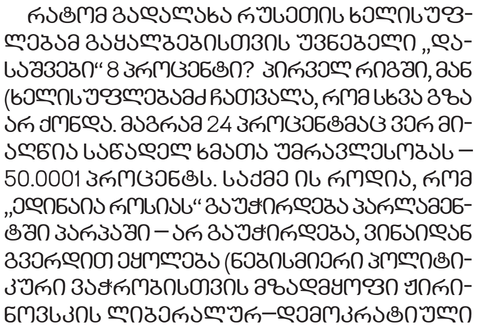

აფხაზეთში ენგურის პოსტზე საბაჟო პუნქტის გახსნის აუცილებლობაზე საუბრობენ

ენგურზე საბაჟო კონტროლის დაწესების შესახებ დე ფაქტო პრეზიდენტის მოსაზრებას იზიარებს ე.წ. სახელმწიფო საბაჟო კომიტეტის ყოფილი ხელმძღვანელი ასლან კობახია.

– ხშირად მესმის, რომ პრეზიდენტი ანქვაბი არ არის მართალი, როცა „ენგურის“ საკონტროლო-გამშვებ პუნქტზე საბაჟო პოსტის გახსნაზე საუბრობს. თავის დროზე გალის რაიონში დიდი საბაჟო დაჯგუფება მუშაობდა, რომელიც მისთვის უჩვეულო მოვალეობებს ასრულებდა. ძირითადად, ეს ამოცანები იყო სახელმწიფო საზღვრის დაცვა და ქართულ ბანდფორმირებებთან შეიარაღებული ბრძოლა. ახლა კი რუსეთთან სასაზღვრო შეთანხმების წყალობით საზღვარი უფრო საიმედოდაა ჩაკეტილი, ამიტომ შეიძლება უკვე კონტრანბანდასთან სერიოზეული ბრძოლა დავიწყოთ. ახლა საქონელი ძირითადად საკონტროლო-გამშვები პუნქტის გავლით შემოდის. სახელმწიფოს მეთაურს ორი არჩევანი აქვს – ვაჭრობა აკრძალოს ან დაუშვას, – აცხადებს კობახია.

იგი აქვე ასკვნის, რომ აკრძალვა მხოლოდ საქონლის გაძვირებას გამოიწვევს და ამდენად, ერთადერთი სწორი გამოსავალი საბაჟო პუნქტის საშუალებით მკაცრი ადმინისტრირება და კონტროლია.

ვებგვერდი გამოკითხვასაც აწარმოებს, კითხვაზე: მიაჩნიათ თუ არა საჭიროდ ენგურზე საბაჟო პოსტის გახსნა, პასუხი ჯერ მხოლოდ 40-მა მკითხველმა გასცა. მათგან 27-ს ანუ 67,5-%ს პოსტის გახსნა საჭიროდ მიაჩნია, 13, ანუ 32,5% კი საწინააღმდეგო აზრისაა.

ХО-ЭОВ-ЭЕО

ფაქტები ლაპარაკობენ

საქართველოში მორიგ საპარლამენტო არჩევნებამდე ერთი წელიც აღარ რჩება. 2011 წლის 17 ნოემბერს დაფუძნდა კოალიცია „არჩევნის თავისუფლებისთვის", რომელშიც 8 არასამთავრობო ორგანიზაცია და ორი ექსპერტთა გაერთიანებაა. კოალიციაში გაწევრებული ორგანიზაციების აზრით, საარჩევნო გარემოს მონიტორინგი უნდა დაიწყოს ახლა და არა არჩევნების ოფიციალურად დანიშვნის შემდეგ.

კოალიცია „არჩევნის თავისუფლებისთვის" აქედანვე აღნუსხავს ადამიანის უფლებების ისეთ დარღვევებს, რომლებიც პირდაპირ თუ ირიბად 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნებს უკავშირდება. ამ მხრივ ვითარება კიდევ უფრო დაამძიმა ქართულ პოლიტიკაში ახალი სუბიექტის — ბიძინა ივანიშვილის გამოჩენამ. მას შემდეგ, რაც ცნობილმა მილიარდერმა და მეცენატმა პარტიის შექმნის გადაწყვეტილება მიიღო, ხელისუფლებამ, როგორც პირადად ივანიშვილის, ისე მისი მხარდამჭერების დევნა დაიწყო. აქვე, მოყვანილია სხვა პოლიტიკური პარტიების წევრებსა თუ მხარდამჭერებზე განხორციელებული ზეწოლის ფაქტებიც. კოალიცია მთელი საარჩევნო წლის განმავლობაში გააგრძელებს ამგვარი ფაქტების მონიტორინგს, რაც საბოლოოდ ერთგვარი ანგარიშის სახეს მიიღებს.

გთავაზობთ, ამ დროისთვის მოპოვებულ დარღვევებს ქრონოლოგიურად:

წინასაარჩევნო ტერორი

11 ოქტომბერს საღამოს 10 საათზე წყალტუბოს რაიონის პოლიციამ დააკავა წყალტუბოს რაიონის სოფელ მესხეთის მკვიდრი ირაკლი შალამბერიძე. პოლიციის დაკავების მოტივი არ განუმარტავს. შალამბერიძეს ნარკოლოგიური შემოწმება ჩაუტარდა, რის შემდეგაც ის გაათავისუფლეს. თუმცა, ნარკოლოგიური შემოწმების ჩატარების დროს მას პოლიციის შესაბამისი განყოფილების თანამშრომლები ემუქრებოდნენ და შეურაცხყოფას აყენებდნენ. ისინი დაემუქრნენ, რომ საქმეს გაუფუჭებდნენ მას და მის მამას მურმან შალამბერიძეს, (რომელიც „თავისუფალი დემოკრატების" აქტივისტია), თუ ის არ დაასრულებს მოსახლეობაში „თავისუფალი დემოკრატების" აგიტაციას და პარტიის გაზეთის გავრცელებას. აღსანიშნავია ისიც, რომ მურმან შალამბერიძემ რამდენიმე თვის წინათ მედიის წარმომადგენლებს ჰიბრიდული სიმინდის დაბალმოსავლიანობაზე ინტერვიუ მისცა, რამაც ადგილობრივი ხელისუფლების უკმაყოფილება გამოიწვია. 12 ნოემბერს „თავისუფალი დემოკრატების" ლიდერები ვითარების გასარკვევად წყალტუბოს პოლიციის უფროსს მალხაზ მჟავიას შეხვდნენ. „თავისუფალი დემოკრატების" ინფორმაციით, პოლიციის უფროსს არ უარუყვია შალამბერიძის დაკავების რეალური მოტივი, მან აღიარა, რომ მათი მიზანი არა ირაკლი შალამბერიძის დაკავება, არამედ ამით გარკვეული სიგნალი გაეგზავნათ მის მამას. საუბრის ბოლოს კი მალხაზ მჟავიამ „თავისუფალ დემოკრატებს" უთხრა, რომ „ამას ითხოვს მისი სამსახური და რომ ეს მისი მოვალეობაა".

11 ოქტომბერს თბილისში დააკავეს კახეთის სამხარეო პოლიციის ყოფილი უფროსი თამაზ თამაზაშვილი – ბიძინა ივანიშვილის ფონდის დირექტორის, ირაკლი ღარიბაშვილის სიმამრი. იმავდროულად დედოფლისწყაროს პოლიციამ გაჩხრიკა დედოფლისწყაროში ქმნილის ქუჩაზე მდებარე თამაზაშვილის სახლი.

ბიძინა ივანიშვილის ადვოკატის ეკა ბესელიას განცხადებით, თამაზ თამაზაშვილი უკანონოდ არის დაკავებული. მას „იარაღი ჩაუდეს" და წინასწარი პატიმრობა ამის საფუძველზე შეუფარდეს. შინაგან საქმეთა სამინისტრომ და პროკურატურამ თამაზაშვილის დაკავებასთან დაკავშირებით კომენტარი არ გააკეთეს.

თამაზ თამაზაშვილი შს კახეთის სამხარეო მთავარ სამმართველოს 2000-2002 წლებში ხელმძღვანელობდა. მანამდე იგი დედოფლისწყაროს პოლიციის უფროსი იყო.

თამაზ თამაზაშვილის დაკავების პარალელურად, კახეთის საინფორმაციო ცენტრის ცნობით, სამსახურიდან გაათავისუფლეს ბიძინა ივანიშვილის საქველმოქმედო ფონდის ხელმძღვანელის, ირაკლი ღარიბაშვილის მამა ტარიელ ღარიბაშვილი, რომელიც დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის გამგეობის სოფელ წითელწყაროს ტერიტორიული ორგანოს რწმუნებულად მუშაობდა. ტარიელ ღარიბაშვილის სამსახურიდან გათავისუფლების ფაქტი დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის გამგებელმა ნიკოლოზ შანშიაშვილმა დაადასტურა. მისი თქმით, ტარიელ ღარიბაშვილმა განცხადება თვითონ დაწერა.

19 ოქტომბერს ბიძინა ივანიშვილის შვილმა, ბერა ივანიშვილმა სოციალური ქსელის საშუალებით გაავრცელა ინფორმაცია მეგობრის – DJ Rembo-ს დაკავების შესახებ. მოგვიანებით ცნობით, პოპულარული დიჯეის, ლევან მდინარაძის დაკავების მიზეზი „ქართული ოცნების" მაისურების დარიგება გახდა. PR სააგენტოს უფროსის ზურაბ ბიგვავას ცნობით, მდინარაძე ღამის 01:00 საათზე, ნარკოტიკული ნივთიერების შენახვის ბრალდებით დააკავეს. მოგვიანებით, ლევან მდინარაძე წინასწარი პატიმრობიდან გირაოს სანაცვლოდ გაათავისუფლეს.

22 ოქტომბერს თბილისის საერთაშორისო აეროპორტში ოპოზიციონერ ბიზნესმენ ბიძინა ივანიშვილის მოსკოვის ოფისის წარმომადგენელი ვალერი ლევინი დააკავეს. მას საქართველოში ჩამოჰქონდა დოკუმენტაცია, რომელიც ივანიშვილის წარმომადგენლებმა რუსეთის საკონსულოში ოფიციალურად გამოითხოვეს. ივანიშვილის პრესსამდივნის ცნობით, ქართველმა სამართალდამცველებმა ლევინს გამოძიების დასრულებამდე საქართველოს დატოვება აუკრძალეს. რამდენიმე საათიანი დაკითხვის შემდეგ იგი გვიან ღამით გაათავისუფლეს. ვალერი ლევინს ჩხრეკისას ჩამოართვეს და ექსპერტიზაზე გადააგზავნეს მინერალური ქვები, რომელიც მან საქართველოში ჩამოიტანა. როცა ადვოკატმა იკითხა, რატომ დააკავეს ლევინიო, უპასუხეს, რომ ჰქონდათ ინფორმაცია, თითქოს, მას მოსკოვიდან საქართველოში რადიოაქტიური ნივთიერება შემოჰქონდა. სინამდვილეში ლევინს ბიძინა ივანიშვილის 14 წლის შვილის, გვანცასთვის ჟურნალი „ქვისენერგია" მოჰქონდა. ჟურნალს თან ფერადი ქვები მოჰყვება და ივანიშვილის ქალიშვილი ამ კრისტალებს აგროვებს. ორი დღის შემდეგ შსს-მ გაავრცელა განცხადება ირონიული კონტექსტით: „22 ოქტომბერს რუსეთის ფედერაციის მოქალაქე ვალერი ლევინს საქართველოს საზღვრის გადმოკვეთისას უჩვეულო მინერალები და ბეჭდური მასალა აღმოაჩნდა. ლევინის განცხადებით, მოცემული მინერალები და ლიტერატურა ოკულტური დანიშნულების იყო და მომავლის განჭვრეტისათვის გამოიყენებოდა. აღნიშნული მინერალები ექსპერტიზაზე გადაიგზავნა. ჩატარებულმა ექსპერტიზამ ცხადყო, რომ მოცემული მინერალები ადამიანის ჯანმრთელობისათვის საშიშროებას არ წარმოადგენს. ოკულტური მინერალები და ლიტერატურა ბიძინა ივანიშვილს დაუბრუნდა".

24 ოქტომბერს ბიძინა ივანიშვილის მხარდამჭერი განცხადების გავრცელების გამო, ახმეტის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს წევრს ზაქარია ქინქლაძეს სამეწარმეო საქმიანობისთვის ნაქირავები ფართის დაცლა მოსთხოვეს. განცხადების გავრცელებიდან მეორე დღეს, 25 ოქტომბერს სამსახურიდან გაათავისუფლეს მისი შვილი ლევან ქინქლაძე.

ზაქარია ქინქლაძემ, რომელიც რესპუბლიკური პარტიის წევრია, ბიძინა ივანიშვილის მხარდამჭერი განცხადება 24 ოქტომბერს გაავრცელა. იმავე საღამოს მას სახლში იმ ფართის მეპატრონის შვილი ესტუმრა, სადაც ქინქლაძეების ოჯახს საკანცელარიო მაღაზია ჰქონდა განთავსებული. ზაქარია ქინქლაძის გადმოცემით, ფართის მეპატრონის შვილი გია ქისიშვილი საპატრულო პოლიციის თანამშრომელია. მისგან კომერციული ფართი იჯარით ჰქონდა აღებული ნოტარიულად დამოწმებული ხელშეკრულების საფუძველზე 2016 წლამდე. მიუხედავად ამისა, 24 ოქტომბერს, საღამოს, გია ქისიშვილი მასთან სახლში მივიდა და მაღაზიის დაცლა მოსთხოვა. მეორე დღეს კი, დილით, მაღაზიასთან დახვდა და კვლავ უთხრა, ფართი სასწრაფოდ დაეცალა.

ზაქარია ქინქლაძის შვილი ლევან ქინქლაძე, რომელიც სოციალური მომსახურების სააგენტოს კახეთის საკოორდინაციო ცენტრში მუშაობდა და 24 ოქტომბრიდან შვებულებაში იმყოფებოდა, 25 ოქტომბერს დილით სამსახურში დაიბარეს. საკოორდინაციო ცენტრის უფროსის ლევან ახალაურის მოადგილე თეონა ქალდანმა მას სამსახურიდან წასვლაზე განცხადების დაწერა მოსთხოვა. მიზეზი, რის გამოც განცხადება უნდა დაეწერა, არ უთხრეს.

აღსანიშნავია, რომ ზაქარია ქინქლაძე არჩევნების წინ ერთხელ უკვე იყო დაპატიმრებული. კერძოდ, 2006 წლის ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნებამდე რამდენიმე დღით ადრე იგი ციხეში 4 თვით გამოკეტეს ბრალდებით, თითქოს მის მიერ დაფუძნებული სამსახური 2 წელიწადში 130 ლარით აზარალა. რეალურად, ხელისუფლების მიზანი იყო, მას არ მიეღო არჩევნებში მონაწილეობა.

7 ნოემბერს „თავისუფალი დემოკრატების" ზუგდიდის რაიონული ორგანიზაციის გამგეობის წევრი გიზო სართანია იმყოფებოდა სოფელ ჯიხაშკარში. 4-5 დღით ადრე იმავე სოფელში იგი მოსახლეობაში ავრცელებდა საგიტაციო მასალას. საღამოს 17 საათისთვის იგი გააჩერა პიკაპის ტიპის მანქანამ, საიდანაც გადმოვიდა სამი პიროვნება, ერთი სამხედრო ფორმით, ორი სამოქალაქო ტანსაცმელში, ერთ-ერთ მათგანს ჰქონდა ავტომატური იარაღი. მანქანა იყო უნომრო. მანქანიდან გადმოსულმა იარაღიანმა ახალგაზრდა მამაკაცმა გიზო სართანიას გამომწვევი ტონით საუბარი დაუწყო. ის, სავარაუდოდ, ნასვამი იყო, აგინებდა ირაკლი ალასანიას, მოიხსენიებდა „ცრუ"-ს და „გრუ"-ს აგენტად. მან სართანიას უთხრა, რომ მისთვის ცნობილი იყო რამდენიმე დღის წინათ გიზო სართანიას ჯიხაშკარში ყოფნისა და მის მიერ გაზეთების გავრცელების შესახებ; დაემუქრა, თუ კიდევ ნახავდა სოფელში, მანქანას დაუცხრილავდა. ინციდენტი გრძელდებოდა დაახლოებით 20 წუთის განმავლობაში. გიზო სართანიას შეუძლია აღნიშნული პირის ამოცნობა.

8 ნოემბერს შინაგან საქმეთა სამმართველოში გიზო სართანიამ შეიტანა განცხადება მომხდართან დაკავშირებით და მისცა დაწვრილებითი ჩვენება. „თავისუფალი დემოკრატების" ინფორმაციით, დღეისათვის პოლიციელების მხრიდან ჩატარებული საგამოძიებო მოქმედებების და მათი შედეგების თაობაზე მათთვის ცნობილი არ არის.

8 ნოემბერს „თავისუფალი დემოკრატების" გორის რაიონის აქტივისტს დიანა მარიამიძეს სახლში მიაკითხა ოთხმა ადამიანმა - თენგიზ ჟიჟნიაშვილმა (ბერბუკის დასახლების მამასახლისი), ზაქრო ყოჩიშვილმა (ნაციონალური მოძრაობის აქტივისტი), კოტე რომელაშვილმა (ნაციონალური მოძრაობის აქტივისტი) და ათო ოქროპირიძემ (ქურთის მუნიციპალიტეტის თანამშრომელი), რომლებიც ემუქრებოდნენ ქალბატონს და აფრთხილებდნენ, რომ, თუ ის „თავისუფალ დემოკრატებთან" თანამშრომლობას არ შეწყვეტდა, „მისი ცხოვრება გახდებოდა აუტანელი". ამ ფაქტამდე ერთი დღით ადრე, 7 ნოემბერს, სწორედ დიანა მარიამიძემ გაუკეთა ორგანიზება „თავისუფალი დემოკრატების" ლიდერის ირაკლი ალასანიას მოსახლეობასთან შეხვედრას გორის რაიონის ბერბუკის დასახლებაში, რასაც მოჰყვა კიდეც მასზე ზეწოლის ფაქტი.

2011 წლის ნოემბერში ხაშურის რაიონის სოფელ ალის საჯარო სკოლის დირექტორმა თემურ ყულიჯანაშვილმა სამსახურიდან გაათავისუფლა „თავისუფალი დემოკრატების" ხაშურის რაიონული ორგანიზაციის გამგეობის წევრის ნოდარ კილაძის მეუღლე, რომელიც ამ სკოლის გერმანული ენის პედაგოგი იყო. ორი თვით ადრე თავად ნოდარ კილაძეც სამსახურიდან გაათავისუფლეს.

ამავე პერიოდში ხაშურის საჯარო სკოლის დირექტორმა ნანა ლომიძემ სამსახურიდან გაათავისუფლა უცხო ენის პედაგოგი ქეთევან ხარაზიშვილი, რომელიც „თავისუფალი დემოკრატების" ხაშურის რაიონული ორგანიზაციის აღმასრულებელი მდივნის ზაალ ფცქიალაძის მეუღლეა.

ხაშურის №1 საჯარო სკოლის დირექტორმა ნანა ლანაძემ სამსახურიდან გაათავისუფლა ინგლისური ენის მასწავლებელი მაია ცხადაშვილი, რომელიც „თავისუფალი დემოკრატების" ხაშურის რაიონული ორგანიზაციის ხელმძღვანელის გიორგი ცხადაშვილის დაა.

„თავისუფალი დემოკრატების" ინფორმაციით, პედაგოგების გათავისუფლების შესახებ დირექტივა სკოლის დირექტორებს განათლების სამინისტროს ხაშურის რესურსცენტრის ხელმძღვანელმა დარეჯან გუგბერიძემ მისცა. „თავისუფალი დემოკრატების" ინფორმაციითვე, პედაგოგების გათავისუფლება მხოლოდ და მხოლოდ პოლიტიკური ნიშნით მოხდა.

დეკემბრის დასაწყისში საინფორმაციო სააგენტო „პირველმა" გაავრცელა ინფორმაცია, რომ თანამდებობიდან გაათავისუფლეს ბიძინა ივანიშვილის მშობლიური მუნიციპალიტეტის – საჩხერის პოლიციის უფროსი – გოჩა ბახტურიძე და პოლიციის რამდენიმე თანამშრომელი. როგორც „პირველს" ადგილობრივებმა აცნობეს, აღნიშნულის მიზეზი ბიზნესმენ ბიძინა ივანიშვილისადმი ბახტურიძის დამოკიდებულება და მათი კავშირები გახდა: „ბახტურიძე ივანიშვილის კადრად მოიაზრებოდა და მისი თანამდებობიდან გათავისუფლების მიზეზიც სწორედ ეს გახდა. ბახტურიძეს პოლიციის რამდენიმე თანამშრომელიც მიჰყვა. გაჟონა ინფორმაციამ, რომ მათ ბიძინა ივანიშვილის წინააღმდეგ ისეთი დავალებების შესრულება დაავალეს, რომელიც მათთვის მიუღებელი აღმოჩნდა".

იმავე დღეს საინფორმაციო სააგენტო „პირველმა" ასევე გამოაქვეყნა ინფორმაცია, რომ თანამდებობიდან გაათავისუფლეს ბიძინა ივანიშვილის მშობლიური სოფლის – ჭორვილას საჯარო სკოლის დირექტორი ნუკრი გოგატიშვილი. „პირველის" წყაროს ინფორმაციით, გოგატიშვილმა ერთ-ერთ სუფრაზე ივანიშვილის სადღეგრძელო დალია, რასაც მისი გათავისუფლება მოჰყვა.

გარდა ამისა, როგორც „პირველის" წყარო აცხადებს, საჩხერის მუნიციპალიტეტის გამგებელი ზურაბ ცერცვაძე სკოლების დირექტორებსა და მასწავლებლებს მოუწოდებს, ივანიშვილის მიერ გამოყოფილ ყოველთვიურ დახმარებაზე ნებაყოფლობით უარი თქვან. ასეთ დახმარებას სოფელ ჭორვილაში დღემდე იღებენ, მათ შორის – სახელმწიფო მოხელეთა ოჯახების ახლობლებიც.

12 დეკემბერს მცხეთა-მთიანეთის საინფორმაციო ცენტრმა, წილკნის სათესლე მეურნეობის ხელმძღვანელის იოსებ კავსაძის განცხადებაზე დაყრდნობით, გაავრცელა ინფორმაცია, რომ წილკნის სათესლე მეურნეობის თანამშრომლებზე პოლიცია ზემოქმედებას ახდენს. მეურნეობა ბიძინა ივანიშვილის კომპანია „აგრო ქართუს" ეკუთვნის. მეურნეობის ხელმძღვანელის იოსებ კავსაძის განცხადებით, მეურნეობის თანამშრომლებზე ზეწოლა მას შემდეგ დაიწყო, რაც ივანიშვილმა პოლიტიკაში წასვლის შესახებ განაცხადა.

„მას შემდეგ რაც ბიძინა ივანიშვილმა პოლიტიკაში მოსვლის სურვილი გამოთქვა, ჩვენს თანამშრომლებს მუდმივად ავიწროვებენ. არ ვიცი, კონკრეტულად რომელი ძალოვანი სტრუქტურის წარმომადგენლები არიან ეს ადამიანები - შსს სპეციალური ოპერატიული დეპარტამენტის თუ კონსტიტუციური უსაფრთხოების დეპარტამენტის, მაგრამ დანამდვილებით ვიცი, რომ ისინი შსს მცხეთა-მთიანეთის სამხარეო სამმართველოდან არიან. მეურნეობასთან მუდმივად პატრულირებს რამდენიმე მანქანა. ხან ერთი თანამშრომელი გაჰყავთ დაკითხვაზე, ხან მეორე. რამდენიმე თანამშრომელს სახლში ღამით მიაკითხეს. დაკითხვა, ძირითადად, ჩვენს საქმიანობას ეხება. რაც მთავარია, ყველას აფრთხილებენ, რომ ამ საუბრის შესახებ არავინ უნდა გაიგოს", – აცხადებს იოსებ კავსაძე.

აღნიშნულ ფაქტთან დაკავშირებით მცხეთა-მთიანეთის საინფორმაციო ცენტრს შს სამინისტროს პრესსამსახურმა კომენტარზე უარი უთხრა.

პარტია „თავისუფალი დემოკრატების" ლიდერის ირაკლი ალასანიას მოსახლეობასთან შეხვედრებისას პარტიის რაიონული ორგანიზაციების წევრებსა და მხარდამჭერებზე ხორციელდებოდა ზეწოლა და თვალთვალი. წყალტუბოში ირაკლი ალასანიას მოსახლეობასთან შეხვედრას წყალტუბოს პოლიციის უფროსი საკუთარი ავტომანქანიდან ადევნებდა თვალს.

„თავისუფალი დემოკრატების" ინფორმაციითვე მარტვილისა და ლენტეხის რაიონებში დაუდგენელი პირები (სავარაუდოდ, სამართალდამცავი ორგანოებიდან) დაემუქრნენ პარტიის აქტივისტებს და მოსთხოვეს, არ მიეღონ მონაწილეობა „თავისუფალი დემოკრატების" ლიდერების შეხვედრებსა და მის ორგანიზებაში. ამ ფაქტებთან დაკავშირებით „თავისუფალი დემოკრატები" მიმართავენ შესაბამის ორგანოებს, შეისწავლონ აღნიშნული ფაქტები და მოახდინონ შესაბამისი რეაგირება. ამ ფაქტებთან დაკავშირებით ინფორმაცია გაეგზავნა საერთაშორისო ორგანიზაციებსაც.

სამცხე-ჯავახეთის რეგიონში თავიანთი განსხვავებული პოლიტიკური შეხედულებების გამო ბოლო პერიოდში სამსახურიდან დაითხოვეს შემდეგი საჯარო სკოლის პედაგოგები:

კარინე თადევოსიანი – ახალქალაქის საჯარო სკოლა № 4 (ახალქალაქის მუნიციპალიტეტი);

ვაჰაგან რსტაკიანი – ახალქალაქის საჯარო სკოლა №1 (ახალქალაქის მუნიციპალიტეტი);

აგჰუნიკ გაბრიელიანი – ვაჩანის საჯარო სკოლა (ახალქალაქის მუნიციპალიტეტი);

რუზანა ერემიანი – ახალქალაქის საჯარო სკოლა №4 (ახალქალაქის მუნიციპალიტეტი);

ვარდუჰ მურადიანი – სოფ. გადოს საჯარო სკოლა (ახალქალაქის მუნიციპალიტეტი);

ემა ანტონიანი – სოფ. სატიკას საჯარო სკოლა (ნინოწმინდის მუნიციპალიტეტი).

პედაგოგების ინფორმაციით, გათავისუფლების რეალური მიზეზი იყო მათი განსხვავებული აზრის ქონა და დამოკიდებულება ხელისუფლების მიმართ, ასევე, მათი ურთიერთობა სხვადასხვა ოპოზიციური პოლიტიკური პარტიების ლიდერებთან თუ წარმომადგენლებთან. რაც შეეხება ოფიციალურ მოტივს, სკოლების დირექტორების განცხადებით, ეს პედაგოგები იყვნენ არაპროფესიონალები და არ ჰქონდათ განათლების სათანადო დონე.

მასალა მოამზადეს ადამიანის უფლებათა ცენტრმა, საქართველოს მედია კლუბმა და სამოქალაქო განათლების რესურსცენტრმა.

კოალიცია „არჩევნის თავისუფლებისთვის"

P. S. მასალა იბეჭდება შემცირებით. გამოკლებულია ინფორმაციები უშუალოდ ბატონ ბიძინა ივანიშვილის მიმართ განხორციელებულ უკანონობაზე, რომელთა შესახებაც საზოგადოება ისედაც ინფორმირებულია.

რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

პოლიტიკური აღორძინება კავკასიაში და საქართველო

იმის გათვალისწინებით, რომ რუსეთში მიმდინარეობს მასობრივი დემონსტრაციები, რომლებიც დაიწყო გასაოცრად მკაცრი და სადავო საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ, აგრეთვე მოვლენებისა თვითგამოცხადებულ სამხრეთ ოსეთის რესპუბლიკაში, სადაც პოლიტიკური არეულობის შედეგად, რაც დაიწყო ურთიერთდაპირისპირებული პრეზიდენტის არჩევნების შემდეგ, და სიტუაციისა სეპარატისტულ აფხაზეთში, სადაც მხოლოდ ამ ცოტა ხნის წინათ გაიმართა პრეზიდენტის არჩევნები, შეიძლება, დადგა დრო, გადაისინჯოს პოლიტიკური რიტორიკა ევრაზიაში.

უკანასკნელი მოვლენები განსაკუთრებით აღსანიშნავია იმის გათვალისწინებით, რომ საქართველო, ვის რეფორმებსაც კეთილგანწყობილებით აღიქვამდნენ დასავლელი მომხრეები, პოლიტიკური თვალსაზრისით გამოიყურება სულ უფრო ნაკლებად დემოკრატიულ რესპუბლიკად უფრო მყარად წინწამოწეული ავტორიტარიზმის ხასიათით.

პრემიერ-მინისტრის ვლადიმერ პუტინის გამაოგნებელი სურვილის დაგმობით, დარჩეს ხელისუფლების სათავეში, ათასობით მონაწილე გამოვიდა ქუჩაში ქალაქებსა და მთელს ქვეყანაში პროტესტის ნიშნად, რაც დაკავშირებულია სადავო არჩევნებთან სახელმწიფო დუმაში. მიუხედავად მასობრივი ბრალდებებისა კენჭისყრის მსვლელობის დროს გამოვლენილ დარღვევებთან დაკავშირებით, არჩევნებმა მაინც აჩვენეს, რომ მმართველმა პარტიამ „ედინაია როსიამ“ მიიღო მხოლოდ საპარლამენტო უმრავლესობა.

ექსპერტმა რუსეთის საკითხებში საერთაშორისო ურთიერთობათა საბჭოში სტივენ სესტანოვიჩმა განაცხადა, რომ მასობრივი საპროტესტო აქციები არის ანტიპუტინური მოძრაობის დადასტურება, რომელმაც შეიძლება ისტორიულ შედეგებამდე მიგვიყვანოს.

„პუტინის პრობლემა – ეს არის მოდერნიზაციის გამტარებელი ნებისმიერი დიქტატორის პრობლემა, – აღნიშნა სესტანოვიჩმა. – თუ წინ გამოგაქვს მოდერნიზაციის იდეა, მაშინ, ლოგიკის შესაბამისად, უნდა გადგე განზე, ვინაიდან თავად დიქტატორების არსებობა შეუთავსებელია ამასთან“.

ამ დროს, სამხრეთ ოსეთიც განიცდის დრამას, რაც არჩევნებთან არის დაკავშირებული. ანატოლი ბიბილოვზე ყოფილი განათლების მინისტრის ალა ჯიოევას მოულოდნელი გამარჯვების შემდეგ, კრემლის კარნახით კენჭისყრის შედეგები უმაღლესმა სასამართლომ გააუქმა. შეგახსენებთ, რომ ანატოლი ბიბილოვს მხარს უჭერდნენ მიმავალი პრეზიდენტი ედუარდ კოკოითი და კრემლი. მზარდი პროტესტების ფონზე, კოკოითი და ჯიოევა გასულ კვირას შეთანხმდნენ, რომლის მიხედვითაც მათ მოილაპარაკეს მარტში ახალი კენჭისყრის მოწყობის შესახებ, და კოკოითისა და აგრეთვე სამი მაღალი რანგის ჩინოვნიკების წასვლის შესახებ. კოკოითი გადადგა, ზოგიერთმა ჩინოვნიკმა ეს არ გააკეთა, რომლებმაც შეთანხმება ჩაშლის პირას დააყენეს.

უფრო ადრე კი – აგვისტოში – გაიმართა პრეზიდენტის არჩევნები აფხაზეთში, რომელზეც თვითგამოცხადებული რესპუბლიკის პრეზიდენტი გახდა ალექსანდრ ანქვაბი. იმ დროს, როდესაც „არჩევნები“ ევრაზიაში საკმარისია, აფხაზეთში მოულოდნელად შეჯიბრებითმა ხასიათმა და წინასწარ განზრახული გამარჯვებულის არარსებობამ, ეს არჩევნები გამონაკლის მოვლენად აქცია რეგიონში.

უეჭველია, აფხაზეთის რთული სტატუსი, სადაც დაახლოებით 300 ათას იძულებით გადაადგილებულ ქართველს ჩამორთმეული აქვს სამოქალაქო უფლებები და მათ განიცადეს ეთნიკური წმენდა 90-იანი წლების დასაწყისში სამოქალაქო ომისა და ამასწინანდელი კონფლიქტის დროს, ხსნის აჩრდილს ლეგიტიმურ არჩევნებზე. მაგრამ ხელისუფლების მშვიდობიანმა გადაცემამ აფხაზეთში ინსტიტუტების დახმარებით, ოდნავ მაინც მოახდინა არჩევნების ნომინალური დემოკრატიულობა, რაც მნიშვნელოვანი მიღწევაა რეგიონში.

ყველა ეს მოვლენა ართულებს საქართველოს არსებობას, რომელსაც მოუწევს ასევე ხელისუფლების მშვიდობიანი გადაცემა საკონსტიტუციო მექანიზმების გამოყენებით. მან უნდა აჩვენოს, რომ სინამდვილეში შეესაბამება გადემოკრატიულებულ ნიმუშს, ლიბერალურ ბასტიონს. პრობლემა არის ის, რომ მაშინ, როდესაც პოლიტიკა რუსეთში, სამხრეთ ოსეთსა და აფხაზეთში ხდება, რამდენადაც ეს უცნაურად არ უნდა გვეჩვენებოდეს, შეჯიბრებითი, საქართველო პოლიტიკურად მყარდება.

ამავე დროს, ბიძინა ივანიშვილმა, რომელიც ადრე ერიდებოდა ტელეკამერებს, წარმოშვა პოლიტიკური ცუნამი, დაარღვია საქართველოს პოლიტიკური სტატუს-კვო განცხადებით იმის შესახებ, რომ სურს, ითანამშრომლოს ქართული ოპოზიციის წარმომადგენლებთან 2013 წლის არჩევნებზე ამჟამინდელი პრეზიდენტის მიხეილ სააკაშვილის დამარცხების მიზნით. საქართველოს მთავრობის პასუხმა ივანიშვილის გამოსვლაზე ეროვნულ პოლიტიკურ არენაზე მხოლოდ დაადასტურა დიქტატორული მიდრეკილებანი: ივანიშვილსა და მის მეუღლეს ჩამოართვეს საქართველოს მოქალაქეობა. ამას გარდა, გაყინეს მისი ბანკის აქტივები და მას საჯაროდ, როგორც მოსალოდნელი იყო, ბრალი დასდეს საიდუმლო მუშაობაში მოსკოვისთვის.

იმ დროს, როდესაც ივანიშვილის ახალმა პოლიტიკურმა მოძრაობამ შეცვალა ქართული პოლიტიკის ბალანსი, მმართველი პარტია „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა“ შეეცადა, განეხორციელებინა ახალი ნორმების გამაოგნებელი ოდენობა, მათ შორის საფინანსო და საპარლამენტო შეზღუდვების ახალი კომპლექტი, რომელიც მიზნად ისახავს მილიარდერის არსებული სახსრების გავლენის მინიმალიზაციას საარჩევნო კამპანიაზე. მიუხედავად იმისა, რომ ივანიშვილსა და მის მოკავშირეებს ოპოზიციაში შეუძლიათ მონახონ საშუალება, გაალწიონ საპარლამენტო არჩევნებზე, რაც შემდგომი შემოდგომისთვის არის დანიშნული, ცხადია, რომ საქართველოს დასავლელ დამცველებს სულ უფრო გაუჭირდებათ თავიანთი ფუნქციების შესრულება მზარდი სახელმწიფო პოლიტიკური რეპრესიების დადასტურებათა ფონზე.

ტელეარხ „კანალ პიკ ტევეს“ ინგლისური სამსახურის მთავარი რედაქტორი ნიკოლას კლეიტონი მიიჩნევს, რომ საქართველოს მთავრობამ აშკარად ზედმეტად მაღალი შეფასება მისცა თავის თავს.

„ყველაფერი მიუთითებს იმაზე, რომ საქართველოს ამჟამინდელმა ხელმძღვანელობამ იწამა საკუთარი პიარი, – მიაჩნია კლეიტონს. – ის დარწმუნებულია, რომ კვლავაც დარჩება დასავლეთის საყვარელ და რჩეულ შვილად ძველი დამსახურებების საფუძველზე და აღარ სჭირდება შემდგომი რეფორმები“.

შეიძლება, რომ პოლიტიკოსები რუსეთში, სამხრეთ ოსეთსა და აფხაზეთში მალე დაუბრუნდნენ ავტორიტარული მართვის ნორმებს, გადასცენ „მოდერნიზატორის“ წოდება კვლავ საქართველოს. მაგრამ ამ მომენტში თბილისის მისწრაფება, მიანიჭოს საკუთარ თავს პოლიტიკური კონკურენციის უფლება, მეტად დიდ კონტრასტში მოდის საყოველთაო მოძრაობასთან მოსახლეობისთვის ხელისუფლების გადაცემასთან დაკავშირებით.

ღიად რჩება საკითხი, აქვს თუ არა საქართველოს ხელისუფლებას უნარი, შეცვალოს კურსი და განვითარება წარმართოს დემოკრატიული გზით. მაგრამ, თუ ამას ვერ შეძლებს, საქართველო დაკარგავს თავის ერთადერთ მიმზიდველ პოზიციას დასავლეთისთვის. ქვეყანას, რომელსაც შედარებით უმნიშვნელო ეკონომიკური ღირებულება აქვს, დემოკრატიის სახით თვითიდენტიფიკაცია დაეხმარა თავის დროზე გამოსულიყო უფრო მაღალი წარმოდგენით, ვიდრე იგი სინამდვილეშია, უფრო მაღალ „წონით“ კატეგორიაში დასავლეთის დედაქალაქების თვალში. იმის კვალობაზე, თუ როგორ კარგავს თავის ბრწყინვალებას, უფერულდება, საქართველო თავისთავად შეიძლება გახდეს უფრო სუსტი, უფრო იზოლირებული და ნაკლებად დემოკრატიული.

World Politics Review

რუსეთის გენერალური პროკურატურის აღიარება:
ცხინვალში რუსული ჯარები 2004 წლიდან იდგნენ

2008 წლის საქართველო-რუსეთის ომის შემდეგ მოსკოვი დღემდე ამტკიცებს, რომ ცხინვალის რეგიონში საკუთარი მოქალაქეების დასაცავად ჯარის შეყვანა თითქმის ცაიტნოტურ ვითარებაში მოუხდა – მას შემდეგ, რაც რუსული ვერსიით, ქართულმა მხარემ რეგიონის მიმართ აგრესია წამოიწყო.

ეს ვერსია, რომ რუსეთი იძულებული გახდა ქართული აგრესიის შესაჩერებლად ე.წ. სამხრეთ ოსეთში სასწრაფოდ, არმიის ნაწილებისა და სამხედრო ტექნიკის შეყვანის გადაწყვეტილება მიეღო, მოსკოვისთვის, ერთგვარი კოზირია, რომელზეც, თავის მართლების მიზნით, ის ძალიან ხშირად აპელირებს. ანუ რუსეთი უარყოფს, რომ 2008 წლამდე სეპარატისტულ რეგიონში მისი ჯარი იდგა.

თუმცა, ჟურნალისტმა იულია ლატინინამ აღმოაჩინა, რომ არათუ 2008 წელს, არამედ, ცხინვალის რეგიონში რუსეთის შეიარაღებული ძალები ჯერ კიდევ 2004 წლიდან იდგნენ. თანაც, ეს არა ჟურნალისტური ვერსიაა, არამედ თვით რუსეთის გენერალური პროკურატურის უნებლიე აღიარება.

რამდენიმე ხნის წინათ, ჩრდილოეთ ოსეთის სასამართლომ 10 წლით თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯა „სამხრეთ ოსეთის“ ე.წ. თავდაცვის სამინისტროს შეიარაღებული ძალების უშიშროების სამსახურის ხელმძღვანელს ედუარდ გობოზოვს. მას საქართველოს სასარგებლოდ ჯაშუშობაში დასდეს ბრალი.

სასამართლომ დაასკვნა, რომ გობოზოვი, რომელიც რუსეთის მოქალაქეა, საქართველოს სპეცსამსახურების დავალებით, მათ სახელმწიფო საიდუმლოებებს გადასცემდა. კერძოდ, გობოზოვი გაასამართლეს, რადგანაც შესაბამისმა ორგანოებმა დაადგინეს, რომ 2004 წლიდან 2009 წლამდე, ის ქართულ მხარეს გადასცემდა „სამხრეთ ოსეთის“ ტერიტორიაზე მყოფი რუსეთის უსაფრთხოების ფედერალური სამსახურის სასაზღვრო ნაწილებისა და რუსეთის თავდაცვის სამინისტროს საჯარისო ნაწილების დისლოკაციის, რაოდენობრივი და ხარისხობრივი მაჩვენებლების შესახებ ინფორმაციას.

ჩრდილოეთ ოსეთის სასამართლოს გადაწყვეტილების შემდეგ აღნიშნულ საქმეზე განმარტება გააკეთა რუსეთის ფედერაციის გენერალურმა პროკურატურამაც, რომელიც ასევე აღნიშნავდა, რომ გობოზოვი, საქართველოს სპეცსამსახურების სასარგებლოდ, 2004-2009 წლებში მოქმედებდა.

ანუ, ამ განცხადების თანახმად, რუსეთის ჯარები აბსოლუტურად უკანონოდ სხვა ქვეყნის ტერიტორიაზე ჯერ კიდევ 2004 წლიდან იმყოფებოდნენ.

მართალია, მოსკოვს, ამის გამო ნამდვილად არ შერცხვება, მაგრამ ოფიციალური უწყების ეს აღიარება საკმაოდ ცუდი ფაქტია იმ ფონზე, როცა მთელ საერთაშორისო სამყაროს კრემლი დღემდე იმას უმტკიცებს, რომ 2008 წლამდე ცხინვალის რეგიონში მისი არც ერთი ჯარისკაცი არ მდგარა.

ჟურნალისტ იულია ლატინინას თქმით, რუსეთის სასაზღვრო და საჯარისო ნაწილების ყოფნა დე იურედ საქართველოს კუთვნილ ტერიტორიაზე 2004 წლიდან, უკვე არის აგრესია. რუსეთის პროკურატურამ აღიარა ეს ფაქტი. ტალიავინის კომისია, რომელიც ვერაფრით იძლეოდა პასუხს კითხვაზე – ვინ დაიწყო ომი, ამბობდა: იცით, ქართველები ამბობენ, რომ საქართველოს ტერიტორიაზე რუსეთის ჯარები იყვნენ 8 აგვისტომდე, რუსები კი ამბობენ, რომ ჯარები არ ყოფილან. დღეს გენერალური პროკურატურა აცხადებს, რომ სწორედ ამ ჯარების ყოფნაზე ჯაშუშობდა ბატონი გობოზოვი. ამიტომ, ჩემი აზრით, რუსეთის პროკურატურამ გასაოცარი განცხადება გააკეთა, – ამბობს ლატინინა.

თეა ინასარიძე

დედამიწის ზურგზე

ჩავესმა უპასუხა ობამას პრეტენზიებს, მას „პირმოთნე“ და აფროამერიკელებისთვის სამარცხვინო უწოდა

„შენ უბრალოდ პირმოთნე ხარ!“, – განაცხადა ვენესუელის პრეზიდენტმა, როდესაც მიმართავდა ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტს მას შემდეგ, რაც ობამამ გააკრიტიკა მისი ქვეყნის დაახლოება ირანთან და კუბასთან. ჩავესმა ობამას ასევე უწოდა „დიდი წარუმატებლობა“ აფრიკიდან გამოსულებისთვის: „შენს გამო ყველა მათგანს რცხვენია.

გაეროს გენერალურმა ასამბლეამ მიიღო რეზოლუცია სირიასთან დაკავშირებით, რუსეთმა არ მოახდინა მისი ბლოკირება

დოკუმენტის ტექსტში ნათქვამია, რომ „საგზაო რუკა“, მათ შორის, სირიაში მეთვალყურეთა მისიის გაგზავნა უნდა შესრულდეს „მთელი მისი სისრულით“. რეზოლუციაში „გადაჭრით არის დაგმობილი იქ კვლავ მიმდინარე სერიოზული და სისტემატური დარღვევა ადამიანის უფლებებისა სირიის ხელისუფლების მიერ“.

ფილიპინებზე ქარიშხალ „ვაშის“ შედეგად დაღუპულთა რიცხვი 957 კაცამდე გაიზარდა

მხოლოდ სანავსადგურო ქალაქ კაგაიან-დე-ოროში სტიქიამ იმსხვერპლა 579 კაცის სიცოცხლე. მეორე ქალაქ ილიგანში, რომელიც ასევე ციკლონის ცენტრში აღმოჩნდა, 279 კაცი დაიღუპა. წითელი ჯვრის საერთაშორისო კომიტეტის ფილიპინის განყოფილების ინფორმაციით, უგზო-უკვლოდ დაღუპულთა რიცხვი 800 კაცზე მეტია.

თურქმენეთი ემზადება პრეზიდენტის არჩევნებისთვის: ბერდიმუხამედოვს სამი კონკურენტი ჰყავს

მოქმედი პრეზიდენტის კანდიდატურა დაასახელეს თურქმენეთის დემოკრატიულმა პარტიამ, პროფკავშირულმა ორგანიზაციამ, ქალთა კავშირმა, ახალგაზრდულმა ორგანიზაციამ და ომის ვეტერანთა ორგანიზაციამ. მოწინააღმდეგეები გაცილებით ნაკლებგავლენიანები არიან, მათ შორის ორი ქალბატონია.

ვაი ასეთს სამართალს...

ხელისუფლება და მის საკუთრებაში მყოფი სასამართლო რეპრესირებულ ადამიანებს დასცინიან

„1943 წელს მამაჩემი შეთქმულებაში დაადანაშაულეს და პოლიტიკური ბრალდებით დახვრიტეს. მისი საფლავიც არ გვღირსებია. ჩვენი ოჯახიც სამშობლოს მოღალატედ შერაცხეს და ციმბირში გადასახლება ოჯახის ყველა წევრს მოგვესაჯა. 6 წლის ვიყავი, დედასთან და ჩემს და-ძმასთან ერთად, ციმბირის გზას რომ დავადექი.

სატვირთო ვაგონებში შეგვყარეს და საშინელი გზა გავიარეთ. დიდი ხნის მგზავრობის შემდეგ ტომსკის ოლქში აღმოვჩნდით. ჩვენამდე იმ სოფელში 1937 წელს გადასახლებული პატიმრები ცხოვრობდნენ და უამრავი ბარაკი იდგა. მალე იქაურობა საქართველოდან გადასახლებული ხალხით გაივსო. მორებით აშენებული ერთი ოთახი მოგვცეს. ზოგიერთს ესეც არ ჰქონდა. ჩემი და ახალგაზრდა ქართველ გოგონებთან ერთად, ძალიან რთულ სამუშაოზე გაამწესეს. მდინარეს მორები ჩამოჰქონდა და სიფრიფანა გოგონები ვაგონებს ტვირთავდნენ. მორზე აქეთ-იქით თოკები ება, ვაგონზე ერთი ადამიანი იდგა, ორი კი მორს ეზიდებოდა. 40-50 გრადუს ყინვაში, გაუსაძლის პირობებში მუშაობდნენ. ვერასოდეს დავივიწყებ იმ გაუბედურებული ადამიანების სახეებს, რომლებიც ჩვენს თვალწინ იხოცებოდნენ. სიცივისგან და შიმშილისგან ჩონჩხადქცეული ცხედრები ყველგან ეყარა, ვეღარ უძლებდნენ... მათ იქვე მარხავდნენ...

ჩვენთან ერთად, ძირითადად ისეთი ქალები იყვნენ, რომლებსაც ქმრები დაუხვრიტეს. ასეთ ჯოჯოხეთში 5 წელზე მეტი გავატარე. რაც გამოვიარეთ, ამის სიტყვებით გადმოცემა შეუძლებელია და იმ ტკივილის გადატანა ურთულესი“, – ეს რეპრესირებული ქალბატონის მონათხრობია.

მის მსგავსად, საბჭოთა პერიოდში პოლიტიკური რეპრესიის მსხვერპლი ათასობით ჩვენი თანამემამულე გახდა. მათი ოჯახების უმრავლესობისთვის უდანაშაულოდ დახვრეტილი ადამიანების ცხედრებიც უკვალოდ გაქრა.

შარშან, ევროპის სასამართლოში, საქართველოს ხელისუფლების წინააღმდეგ დავა ძმებმა კილაძეებმა მოიგეს და მთავრობამ თითოეულს 4000 ევრო გადაუხადა. მაშინ ევროსასამართლომ მოითხოვა, რომ ხელისუფლებას საკანონმდებლო ცვლილება განეხორციელებინა და რეპრესირებულები ფულადი კომპენსაციით დაეკმაყოფილებინა. ცხადია, მიყენებულ ტკივილს, ვერანაირი ფულადი კომპენსაცია ვერ აუნაზღაურებს, მაგრამ 2011 წლის 19 აპრილს, საქართველოს ხელისუფლება იძულებული გახდა შესაბამისი კანონი მიეღო. გადაწყდა ფულადი კომპენსაცია მისცეს იმ პირებს, რომლებმაც 1921 წლიდან მოყოლებული, საბჭოთა კავშირის დამხობამდე და შემდეგ პერიოდშიც პოლიტიკური ნიშნით რეპრესია განიცადა და მერე რეაბილიტირებულ იქნა.

ამ ცვლილების შემდეგ, მრავალმა რეპრესირებულმა ოჯახმა საჭირო დოკუმენტების მომზადება დაიწყო. შინაგან საქმეთა სამინისტროს არქივში დიდხანს უწევდათ სირბილი, რათა ცნობები გამოეთხოვათ. კანონის მიხედვით, როცა სარჩელი პირველი რიგის მემკვიდრეს შეაქვს, მან პირის რეაბილიტაციის ცნობას უნდა დაურთოს მემკვიდრეობის დამადასტურებელი დოკუმენტი. ამანაც გააჩინა კითხვები. პრაქტიკოსი იურისტების აზრით, მემკვიდრეობის დამადასტურებელი დოკუმენტი სამკვიდრო მოწმობაა, რომელსაც ნოტარიუსი გასცემს. კანონით განსაზღვრულია, რომ სამკვიდროს გაცემაზე მემკვიდრემ მამკვიდრებლის გარდაცვალებიდან 6 თვის ვადაში უნდა მიმართოს ნოტარიუსს, ან მან ფაქტობრივი ფლობით უნდა მიიღოს ქონება. ცხადია, ამ ადამიანების უმრავლესობას მემკვიდრეობის ცნობის აღება გაუჭირდა. 1937 წელს, როცა მათ მამა ან დედა დაუხვრიტეს, ალოგიკურია 6 თვეში ნოტარიუსთან სამკვიდრო მოწმობა აეღოთ. ზოგიერთი ნოტარიუსი გაგებით მიუდგა ამ საკითხს და ზოგადი ხასიათის სამკვიდრო მოწმობა გასცა, სადაც წერია, რომ ის არის ამ ადამიანის მემკვიდრე. ზოგიერთმა მსგავსი ცნობაც არ გასცა და ადამიანებს ამ მხრივაც პრობლემები შეექმნათ. საყურადღებოა ისიც, რომ მოსამართლეთა ნაწილი ითხოვდა სამკვიდრო მოწმობას, ნაწილი კი – არა.

რატომღაც კანონით, ასეთი საქმეების განხილვის უფლება მხოლოდ თბილისის საქალაქო სასამართლოს მისცეს. ამიტომაც რაიონებიდან ადამიანებს თბილისში ჩამოსვლა და სარჩელის აქ შეტანა მოუხდათ.

მოსარჩელეთა უმრავლესობა ხანდაზმულია და გადაადგილებაც უჭირს, ზოგს ტრანსპორტისთვის და ნოტარიუსისთვის გადასახდელი თანხებიც კი არ ჰქონდა, მაგრამ, ასეა თუ ისე, ბევრი სირბილისა და წვალების შემდეგ, დოკუმენტები შეაგროვეს და სარჩელით სასამართლოს მიმართეს, იმ იმედით, რომ სოლიდურ კომპენსაციას მიიღებდნენ.

კანონით, სასამართლოში სარჩელი უშუალოდ რეპრესირებულმა პირმა, ან მისი პირველი რიგის მემკვიდრემ უნდა შეიტანოს. სარჩელის მომზადებაში მათ ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის იურისტები ეხმარებოდნენ. მოსარჩელეთა რიცხვში არიან მწერალი ჭაბუა ამირეჯიბი და ნიკო სამადაშვილი, მათი საქმეები ჯერჯერობით არ განხილულა.

ადეკვატური კომპენსაციის მოლოდინი დიდი იყო. ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის იურისტი კახა კოჭორიძე, ჯერ კიდევ საქმეების განხილვის დაწყებამდე ფიქრობდა, რომ მოქალაქეებისთვის ადვილი არ იქნებოდა ბიუჯეტის წინააღმდეგ დავა და ამ საქმეებს დიდი პერსპექტივა არ ჰქონდა, მაგრამ ის ასეთ შედეგებს მაინც არ ელოდა.

„სარჩელების შედგენის დროს ევროსასამართლოს სტანდარტსაც მივაქციეთ ყურადღება. საყურადღებოა, როცა მათ 4000 ევრო გადაუხადეს, აქ არ იყო საუბარი იმ მორალურ ზიანზე, რაც ძმებ კილაძეებს უშუალოდ რეპრესიის დროს მიადგათ. ეს თანხა იმის გამო მისცა სახელმწიფომ, რომ 12 წლის განმავლობაში ეფექტიანი მექანიზმი ვერ შეიმუშავა და ამ ხალხს არ მიეცა საშუალება, მიყენებული მორალური ზიანისთვის სასამართლოში სარჩელი რომ შეეტანა. ვფიქრობდი, 4000 ევროზე ნაკლებს მაინც არ მიიღებდა თითოეული მოსარჩელე“.

ცხადია, რეპრესირებულ ოჯახებს მოსამართლეები უპრეცედენტოდ დაბალ კომპენსაციებს აძლევენ. ბოლშევიკების უსასტიკეს წნეხში გამოვლილი მრავალწლიანი პატიმრობა, გადასახლება და უფრო მეტიც, დახვრეტა მათ მაქსიმუმ 400 ლარად შეაფასეს. არადა, კანონში მითითებულია, რომ თანხის ოდენობაზე გავლენას მოახდენდა დანაშაულის ხასიათი და სიმძიმე, პირის ასაკი, მისი ჯანმრთელობის მდგომარეობა, სოციალური სტატუსი და სხვა ობიექტური გარემოებები. ამ ადამიანებისგან მართლაც ისეთ ამბებს ისმენ, რომ საოცარ ემოციას იწვევს, მათ საშინელი დღეები გამოიარეს. სასამართლომ კი მათ იმედები გაუცრუა და მორალურად ისინი ცუდ დღეში ჩააგდო. თვლიან, რომ ხელისუფლებამ ისინი აბუჩად აიგდო.

ძმები, 73 წლის კარლო და 76 წლის ოთარ ზარნაძეები ახალციხიდან თბილისში ჩამოვიდნენ და მიყენებული მორალური ზიანისთვის, ფულადი კომპენსაციის სახით 10 000 ევროს ითხოვდნენ. მათი მამა 1937 წლის 19 აგვისტოს საქართველოს სსრ „ნკვდ“-სთან არსებულმა სამეულმა შორეულ აღმოსავლეთში გადაასახლა. მათი მამის გრიგოლ ზარნაძის საქმე წლების შემდეგ, კერძოდ 1957 წელს გადასინჯა საქართველოს უმაღლესმა სასამართლომ და დანაშაულის ნიშნების უქონლობის გამო შეწყვიტა. მაგრამ სამწუხაროდ, ამ დროისთვის გრიგოლ ზარნაძე უკვე გარდაცვლილი იყო. იგი 2001 წელს აღიარეს პოლიტიკური რეპრესიის მსხვერპლად. ძმებმა სასამართლოში ყველა მტკიცებულება წარადგინეს. მათ მოთხოვნას მოპასუხე - ფინანსთა სამინისტროს წარმომადგენელი არ დაეთანხმა და სარჩელის დაკმაყოფილებაზე სასამართლოსგან უარის თქმა მოითხოვა.

ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის მოსამართლემ ნათია ჯორბენაძემ გადაწყვეტილებაში მიუთითა, რომ კარლო და ოთარ ზარნაძეების საჩივარი ნაწილობრივ იქნა დაკმაყოფილებული და ფინანსთა სამინისტროს მათ სასარგებლოდ ერთიანი ფულადი კომპენსაციის – 260 ლარის გადახდა დააკისრა, ანუ ძმებმა ეს თანხა შუაზე უნდა გაიყონ.

მისი კოლეგის მსგავსად, სამარცხვინო თანხა მიაკუთვნა მოსამართლე ინგა კვაჭანტირაძემ 83 წლის ნოდარ ჭანკვეტაძეს. ბატონ ნოდარს მამა 1937 წლის 26 აპრილს დაუხვრიტეს.

„არასრულწლოვნები ვიყავით, როცა დედასთან ერთად დავრჩით და უკიდურეს გაჭირვებაში შიშის ქვეშ გავიზარდეთ. სულ გვეშინოდა, რომ დედასაც წაგვართმევდნენ და მარტო დავრჩებოდით. გაუსაძლისმა ბავშვობამ წარუშლელი ფიზიკური და სულიერი ტრავმა დამიტოვა მეც და ჩემი ოჯახის ყველა წევრს... მამაჩემი, ნიკოლოზ ჭანკვეტაძე 1989 წელს პოლიტიკური რეპრესიის მსხვერპლად აღიარეს“, – განაცხადა პროცესზე ბატონმა ნოდარმა და ყველანაირი მტკიცებულება წარადგინა. იგი კომპენსაციის სახით 100 000 ლარის გადახდას ითხოვდა. არც ამ მოთხოვნას დაეთანხმა მოპასუხე ფინანსთა სამინისტრო და სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა მოითხოვა. სასამართლომ მხედველობაში მიიღო მოსარჩელის ჯანმრთელობის მდგომარეობა, რომ ის არის ხანდაზმული. რომ მისმა ოჯახმა დაკარგა მარჩენალი მამა, რომელიც უკანონოდ იქნა დახვრეტილი. მოსამართლე თავის გადაწყვეტილებაში წუხს იმის გამო, რომ ათასობით საქართველოს მოქალაქე გახდა ტოტალიტარული კომუნისტური რეჟიმის მსხვერპლი, მაგრამ ამ ყველაფრის გათვალისწინებით, ნოდარ ჭანკვეტაძეს ფულადი კომპენსაცია 400 ლარის ოდენობით მიაკუთვნა.

აღნიშნული გადაწყვეტილების გასაჩივრება ერთჯერადად, თბილისის სააპელაციო სასამართლოში შეიძლება. ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის იურისტების თქმით, გასაჩივრებას აზრი არ აქვს, რამდენიმე გადაწყვეტილება გასაჩივრდა, მაგრამ ყველა გადაწყვეტილება უცვლელი დარჩა. ხშირად ფინანსთა სამინისტრო სააპელაციო სასამართლოში ამ სამარცხვინო თანხებსაც ასაჩივრებს და თურმე მის გაუქმებასაც ითხოვს.

ადვოკატი კახა კოჟორიძე: „ფინანსთა სამინისტროს წარმომადგენელს არც ერთხელ არ უთქვამს მოთხოვნა ნაწილობრივ მაინც დაკმაყოფილდესო. გაუგებარია, რატომ არ ეთანხმებიან, როცა ცნობილია, რომ სახელმწიფომ აიღო ვალდებულება, რომ ამ ადამიანებს კომპენსაცია მიეცეთ. მაშინ გაგვაგებინონ რატომ აიღეს პასუხისმგებლობა? რატომ მიიღეს საერთოდ ეს კანონი? იმიტომ, რომ პოლიტიკური ქულები დაეწერათ და ამ ხალხისთვის არაფერი გაეკეთებინათ? ცხადია, სასამართლომ ერთგვაროვანი უკანონო პრაქტიკა შეიმუშავა და გადაწყვეტილების საერთო ფორმა არსებობს, ანუ აქვთ ნიმუში, სადაც მხოლოდ ციფრები და მოსარჩელის მონაცემები იცვლება. არაერთი გადაწყვეტილება ხელთ გვაქვს და რაოდენ გასაკვირადაც უნდა მოგეჩვენოთ, სხვადასხვა მოსამართლის მიერ დაწერილი გადაწყვეტილებები ერთმანეთის იდენტურია. ცალსახად კოპირებულია, მხოლოდ ციფრებია შეცვლილი.

დახვრეტის შემთხვევაშიც ადამიანს 400 ლარს რომ გადაუხდი, რაზე უნდა ილაპარაკო? სასამართლოსთვის არ აქვს მნიშვნელობა რამდენიმე წლით იყავი გადასახლებული, მამა ან დედა დაგიხვრიტეს. ასეთ შემთხვევაში, სასამართლო გადაწყვეტილებებში განსხვავება შეიძლება 10 ან 20 ლარი იყოს. გაუგებარია, როგორ გამოჰყავთ ეს ციფრები, მათ გადაწყვეტილებებში ლოგიკა საერთოდ არ არის.

ჩვენი მონაწილეობით განხილულ საქმეებში ყველაზე დიდი, რაც მოქალაქეს მიაკუთვნეს 400 ლარია. გვყავს ისეთი პირიც, რომელსაც 215 ლარით დაუკმაყოფილეს მოთხოვნა, მაგრამ საიდან გამოიყვანა ციფრი მოსამართლემ, ვერ გეტყვით. ბევრმა ადამიანმა ამ გადაწყვეტილებების შემდეგ თავი შეურაცხყოფილად იგრძნო. იმხელა პროტესტი გაუჩნდათ, რომ ამბობენ დაკისრებული თანხას არ ავიღებთო. თუ ფული არ ჰქონდა, სახელმწიფოს ქონებრივი რესურსის გამოყენება შეეძლო. მიწების 80 პროცენტი დაურეგისტრირებელია. მიწები მაინც გადაეცათ და მათთვის ქონებრივადაც უფრო მეტი სარგებელი ექნებოდა ამას და ადამიანები თავს შეურაცხყოფილად და დამცირებულად არ იგრძნობდნენ. ვერ გამიგია, მაშინ საერთოდ რაში სჭირდებოდათ ეს აურზაური?

ჩემი აზრით, ეს 215- 400 ლარი, რასაც რეპრესირებულებზე გასცემენ, ხშირ შემთხვევაში ვერ დაფარავს იმ ხარჯებს, რაც ამ ხალხმა აქეთ-იქით სირბილში დახარჯა. ჩვენ უფასო იურიდიულ დახმარებას ვუწევდით, მაგრამ ზოგიერთმა კერძო ადვოკატიც აიყვანა იმ იმედით, რომ სოლიდურ თანხას მიიღებდა. ბევრს ადვოკატის თანხაც თავისი ჯიბიდან ექნება გადასახდელი“.

ინგა კუხიანიძე

Presage.tv

ინფორმაცია

სოფლის მეურნეობის სამინისტრო ვაუჩერების დარიგებას დღეიდან დაიწყებს

საქართველოს პრეზიდენტის პრესსპიკერ მანანა მანჯგალაძის განცხადებით, სოფლის მეურნეობის სამინისტრო სასოფლო საქმეებისთვის ვაუჩერების დარიგებას დღეს, 21 დეკემბერს დაიწყებს.

– ჩვენ შორს ვართ იმ ილუზიისგან, რომ 30 ლარი საკმარისი თანხაა სასოფლო სამეურნეო სამუშაოებისთვის, მაგრამ ასეთ დროს ბევრი ჩვენი მოქალაქისთვის მცირედი დახმარებაც მნიშვნელოვანია, – განაცხადა მანჯგალაძემ.

მისი თქმით, ვაუჩერები დღეიდან დარიგდება გურიაში, ქვემო სვანეთსა და რაჭა-ლეჩხუმში. მანჯგალაძის ინფორმაციით, ვაუჩერს 800 000 ოჯახი მიიღებს მთლიანობაში.

ჯი-ეიჩ-ენი

მხატვრის სახელოსნოში

„ხეირიანად ფერწერა არ მესმის და... პოლიტიკა საიდან?!.“

რა თქმა უნდა, ამას ირონიით ამბობს თანამედროვე ქართული ფერწერის დიდოსტატად აღიარებული ზურაბ ნიჟარაძე — ჩვენი შემოქმედებითი ინტელიგენციის უფროსმა თაობამ, მეგობრებმა, კოლეგებმა, „პიკო“ რომ შეარქვეს, პაბლო პიკასოს თაყვანისცემის გამო, ამას ამბობს ფერმწერი, რომელმაც ერთ-ერთმა პირველმა „აამეტყველა ქართულად“ ფრანგული იმპრესიონიზმი და სიახლის გრძნობა არ აკლია დღესაც, 83 წლის ასაკში...

ხეირიანად ფერწერა არ მესმისო... აი, იუმორი, აი თვითირონია... ჩემს ნათქვამს მოაყოლა, მხატვრები ნაკლებად ხართ ჩართული პოლიტიკაში-მეთქი, რომ ვუთხარი.

— მხატვარმა უნდა ხატოს... პოლიტიკა ავანტიურისტების საქმეა, თუმცა არის განსაკუთრებული შემთხვევებიც... მე, მაგალითად, ვერ გავიგე, ზვიადს რა უნდოდა... იცოცხლეთ, ლოზუნგი „თავისუფალი, დამოუკიდებელი საქართველო!“ მაგარია, მაგრამ, რას ჰქვია „თავისუფალი საქართველო“?! სად არის?!. აააა... უნდა მოიპოვო, არა?... მერე ვინ მოგაპოვებინებს?.. 3000 წელიწადია, რამდენჯერ იყავი თავისუფალი?! თანაც ისე, რომ არავინ ერეოდა შენს საქმეში?!. დიდი ჭკუაა ასეთ დროს საჭირო... ზვიადს ჯერ კათოლიკოს-პატრიარქობა უნდოდა, გახსოვთ, ალბათ... მერე პოლიტიკაში ჩაერთო... სად ერთი და სად მეორე?!

— აი, ედუარდი იყო პოლიტიკოსი...

— კი ბატონო, თანაც მაგარი... ჯერ კიდევ ცეკას მდივნობის დროს არაერთი ეროვნული საქმე გააკეთა... მარტო ჩვენი დედაენის გამო დატრიალებული ამბები რად ღირს... მხატვრებს ლუკმაპური მისცა, „ხუდფონდი“ დააარსა, სახელოსნოები დაგვირიგა... თუმცა იყო მექრთამეობაც, კორუფციაც...

— თქვენ სამხატვრო აკადემიის რექტორად დაგნიშნათ...

— რა ჯანდაბად მინდოდა... დამიძახა ცეკაში და მეც მივედი... ლანა ღოღობერიძე ურეკავს ქვემოდან, უარს ამბობსო, ეუბნება. ამოვიდეს მაინც, ამოვიდესო... ავედი, შევედი კაბინეტში... ზის მარცხენა ხელისგულზე ნიკაპდაყრდნობილი (ო, რა შებერტყილი იყო!ძ, მოვიკითხეთ ერთმანეთი... რატომ ამბობ უარსო?.. არ არის, ბატონო ედუარდ, ჩემი საქმე, რექტორობა-მეთქი...

რატომ, რატომო?.. იქ რომ ვინმე არამზადა დაჯდეს, შენც ხომ იქნები დამნაშავეო?.. მომაკეტინა, ორი კურდღელი დაიჭირა უცებ...

—სწავლა არავის უნდა, ბატონო ედუარდ... მე პედაგოგი ვარ, 9 საათზე ვცხადდები აკადემიაში, სტუდენტები კი დღის პირველი საათისთვის მოდიან... მომკლა მაგათ ლოდინში ჟურნალების თვალიერებამ-მეთქი...

— ზედმიწევნით გცოდნია, რა უნდა გააკეთოს ახალმა რექტორმა და მეტი რა გინდაო?..

რაღას ვეტყოდი... ასე იყო ჩემი რექტორად დანიშვნის საქმე... ამით, სხვათა შორის, ზოგზოგმა ალმაცერად დამიწყო ყურება, „პიკო“ შევარდნაძეს შეუძვრაო... რაში მჭირდებოდა? მძღოლი გავაფრთხილე, ცეკას მაღაზიიდან არ ვნახო, რომ რაიმე მოიტანო, თორემ გაგაგდებ იმ წუთას-მეთქი...

— სააკაშვილის ხელში როგორღა გრძნობთ თავს?..

— მე ჩემი საქმე მაქვს... სააკაშვილმა ქვეყანას უნდა მიხედოს...

— მერე, თქვენი აზრით, ხედავს?!.

— ეროვნულს არაფერს აკეთებს და, ისე... ქარიზმა აქვს, სხვათა შორის, ენები იცის, იყენებს კიდეც... მერე რა... სახელმწიფოს მართვას, ეტყობა, სხვა რაღაცები უნდა...

— გაგიბედავთ: ამ გაუსაძლის დროში ახერხებთ თავის გატანას?..

— მხატვარს, თუ იგი ნამდვილი მხატვარია, ცოტა ჰყოფნის... ღმერთია მოწყალე... ზოგჯერ მჩუქნიან, ზოგჯერ სურათი გაიყიდება (იაფად ვყიდი, ცხადიაძ... ერთხელ ერთი კაცი მოვიდა სახელოსნოში, 4 სურათი წაიღო და 40 000 დოლარი დატოვა, ეს საჩუქრადო.... ვინ გამოაგზავნა, არ თქვა და დღესაც ეჭვი მაქვს, ხომ არ იყო იგი ბატონი ბიძინა ივანიშვილის გამოგზავნილი?..

— სხვათა შორის, როგორ აფასებთ ბატონი ბიძინას პოლიტიკაში მოსვლას?

— მე წელან ვთქვი, პოლიტიკა ავანტიურისტების საქმეა-მეთქი, მაგრამ თუ ფიქრობ, რომ შენი მოსვლით პოლიტიკაში ქვეყანა უკეთესობისკენ წავა, დიახაც უნდა მოხვიდე!..

— და უშველის ივანიშვილი დღევანდელ არეულ-დარეულ ჩვენს ქვეყანას?...

— მგონია, რომ უშველის...

— ეს სახელმწიფო მეთაურები — ყოფილები თუ დღევანდელები, გვარიანად დაახასიათეთ... ერთი-ორი სიტყვა, მკითხველს თქვენს გეგმებზეც უთხარით?..

— ვხატავ... მადლობა ღმერთს, ჯანმრთელად ვარ... გეგმა ის არის, აგერ ერთ თვეში, „თიბისი ბანკის“ შესანიშნავი შენობის მეორე სართულზე საგამოფენო დარბაზში ბატონი მამუკა ხაზარაძის ინიციატივით ჩემი ნამუშევრები უნდა გამოიფინოს... ეს იქნება ძველი და ახალი, თუ რაიმე ღირებული შემიქმნია.

* * *

ვაკეში, მის სახელოსნოში ყოფნა ერთი სიამოვნებაა და, საბედნიეროდ, მე „მოვიპოვე“ ეს უფლება — როცა მინდა, მაშინ ვეწვიო ჩვენს ძვირფას ზურაბ ნიჟარაძეს... ეს დიალოგიც იმ დღეს გაიმართა — ბარბარობა დღეს და, რა გასაკვირია, ისიც ვთქვით „საფერავით“ სავსე ჭიქით, რომ წმინდა და დიდმოწამე ბარბარეს ნათელი არ მოჰკლებოდეს საქართველოს!

ვილენ მარდალეიშვილი

ვაიმე, ენავ

რუბრიკას უძღვება მურმან თავდიშვილი

ნეხვიყოილივით აყვავებული

როდესაც ქვეყანაში ელიტარული კორუცია ჰყვავის, პირველი, რაც კვდომას იწყებს, ენაა.

საქმე ის არის, რომ გაბატონებულ გუშინდელ რევოლუციონერებს უცებ მოხვეჭილი დოვლათი აიძულებს, გამოიჩინონ თავხედობა და სიტყვაკაზმულობაშიც სცადონ ბედი. ასე და ამგვარად მჭევრმეტყველება ცრუ ელიტის ლიტერატურულ ჟანრად იქცევა.

გაზულუქებულთა წესია: წარმატებით ავრცელებენ მათდამი დაქვემდებარებულ ჟურნალ-გაზეთებსა და ტელევიზიებში ბარბაროსულ სინტაქსს, გულისამრევ, თვითკმაყოფილ და მცონარა რიტორიკას, თაღლარა პათეტიკას, ცრუ პატრიოტიზმს და ყოველივე ამას აგვირგვინებს ნეხვიყოილივით უეცრად აყვავებული ცინიზმი.

აი, მაგალითად, სამთავრობო პრესიდან და ტელეგადაცემებიდან ამორიდებული უხეში ენობრივი შეცდომები, რომლებიც ამ ბოლოს მეტისმეტად ხშირად მოსდით. მათში განსაკუთრებით გამოირჩევა **მთავარი პრიორიტეტი** და **მთავარი პრიორიტეტები.**

კი, ბატონო, გაფაშფაშებული მდაბიოები ირწმუნებიან, უცხოური ენები ძალიან კარგად ვიცით და თქვენც უნდა ისწავლოთო, ოღონდ როგორღაც მათს მეტყველებას ეს არ ეტყობა. თუ უცხოური იცი, მაშინ ისიც უნდა გაგეგებოდეს, რომ **პრიორიტეტი** თავისთავად გულისხმობს და შეიცავს **მთავარს, უპირატესს** და მას ეს ეპითეტი ისე შეეფერება, როგორც კურდღელს — სტოპსიგნალი. ეგ შესიტყვება ისეთივე აბსურდია, როგორც, მაგალითად, **სამშობლოს პატრიოტი;** უცხოური „პატრიოტი“ ისედაც გულისხმობს სამშობლოს, მამულს.

წინა კვირას „მთავარი პრიორიტეტი“ და „მთავარი პრიორიტეტები“ არაერთხელ ახსენეს ქალაქის მერმა, პარლამენტარებმა, დამარცხებული ხალხის ტელევიზიებმა და მათი ზეგავლენით (თუ წაბაძვითძ თავისუფალმა ტელევიზიებმაც კი!

ტირაჟირების თვალსაზრისით, შეცდომებში მეორე ადგილზეა **ისტორია** და **ისტორიები.** ჩვენი დიქტორები სადაც კი ამ სიტყვებს ხმარობენ, ყველგან — შეცდომით, უადგილოდ. სინამდვილეში სწორია არა „სიყვარულის ისტორია“, არამედ „სიყვარულის ამბავი“; „იმედის“ გმირის ისტორია“ კი არა, არამედ „იმედის“ გმირის ამბავი“; „გმირების ისტორიები“ კი არა, „გმირების ამბები“. შევიხსენოთ: ისტორია აქვს ქვეყანას, მსოფლიოს. მაგალითად, რომის ისტორია, საბერძნეთის ისტორია...

საკმაოდ ხშირად ისმის „მომსახურეობა“, არადა მართებულია **მომსახურება.**

ყურს არაერთხელ უხეშად მოხვდა „საპატივსაცემოდ“. უნდა კი „პატივსაცემად“, „პატივის მისაგებად“.

თითქმის ყველა დიქტორი იყენებს მცდარ შესიტყვებას, რუსულის კალკს „პირველ რიგში“. გაუგებარია, რად ვივიწყებთ ბრწყინვალედ ჟღერად ქართულ თქმას „უწინარეს ყოვლისა“?!

პირდაპირ ენობრივი კურიოზია ფრაზა: „არ გვაქვს უფლება, ისინი ხელკეტების ქვეშ ჩავაგდოთ“.

ჯერ ერთი, არა „ისინი ჩავაგდოთ“, არამედ „ისინი ჩავყაროთ“; მეორეც, „ხელკეტების ქვეშ“ წმინდა წყლის რუსულის კალკია. არადა, გა-ცა-დარბაზებულ ელიტარელთ რომ ჰკითხოთ, ყოველივე რუსულს ებრძვიან, თუმცა ვერ ებრძვიან საკუთარ უწიგნურობას.

როგორცა ვხედავთ, ერთი მხრივ, არც რუსული იციან, თორემ რუსულ ყაიდაზე ფრაზას არ ააგებდნენ, ხოლო, მეორე მხრივ, არც ევროპული ენებისა გაეგებათ რაიმე, რადგან არც უცხოური ტერმინების შინაარსი ესმით.

ინფორმაცია

რუსეთის საანგარიშო პალატა: აფხაზეთმა 143 მილიონი „შეჭამა“

სეპარატისტულ აფხაზეთში რუსეთის მიერ გამოყოფილი ფინანსური სახსრების დატაცება გრძელდება, ყოველივე ამას რუსეთის საანგარიშო პალატის მიერ გამოქვეყნებული მორიგი დასკვნა მეტყველებს. თუმცა აფხაზეთის ე.წ. მთავრობა ამ დასკვნას არაობიექტურს უწოდებს და აცხადებს, რომ რუსეთის საანგარიშო პალატის მიერ გაკეთებული დასკვნა, რომელშიც 143 მილიონიან დანაკლისზეა საუბარი, სინამდვილეს არ შეესაბამება.

— ზუსტად ერთი წლისთავზე, მას შემდეგ, რაც რუსეთის საანგარიშო პალატამ დასკვნა დადო და აფხაზეთისათვის გამოყოფილ თანხებში 300-მილიონიანი დასკვნა გამოაქვეყნა, აუდიტორებმა შემოწმების ახალი მონაცემები დადეს. ამ დღეებში რუსული გაზეთები აჭრელებულია სათაურებით, რომელთაგან ყველაზე უწყინარია: აფხაზეთში 143 მილიონი რუბლი დაიკარგა. ერთის მხრივ ეს თითქმის სამჯერ ნაკლებია იმ ციფრზე, რომელიც 2010 წელს იყო და თითქოს პოზიტიური მომენტია, მაგრამ მეორეს მხრივ რუსეთის საანგარიშო პალატის მიერ გაკეთებული დასკვნები იმაზე გაცილებით უფრო მკაცრია, ვიდრე ეს პირველ ანგარიშში იყო. ახალ ანგარიშში პირდაპირ არის ნათქვამი, რომ „აფხაზეთის ხელისუფლება ჯეროვნად არ აკონტროლებს საბიუჯეტო სახსრებს“, — წერს „ეხო კავკაზა“.

რუსეთის საანგარიშო პალატა უკმაყოფილოა არა მხოლოდ ფინანსური დახმარების სახსრების ხარჯვის შედეგებით, არამედ აფხაზეთის სოციალურ-ეკონომიკური აღდგენის კომპლექსური გეგმის რეალიზებითაც. დადგენილია, რომ 90 ღონისძიებიდან სრული მოცულობით რეალიზებულია მხოლოდ ხუთი, 58 ღონისძიება შესრულების სტადიაში იმყოფება ხოლო 27 ღონისძიება საერთოდ არ განხორციელებულა. მომდევნო წელი კი ბოლოა და უკვე 2013 წელს აფხაზეთის სოციალურ-ეკონომიკური აღდგენის კომპლექსური გეგმა ისტორიას ჩაბარდება.

ჯი-ეიჩ-ენი

განცხადებები აუქციონის შესახებ

2011 წლის 29 დეკემბერს 11.00 საათზე, მისამართზე: თბილისი, კ. მარჯანიშვილის ქ. №7, II სართული, ბიბლიოთეკის დარბაზი, ჩატარდება აუქციონი, რომელზეც მოხდება **ხათუნა ბუდაღაშვილის** (პ/#01008022175ძ კუთვნილი უძრავი ნივთის რეალიზაცია;

გასაყიდად გამოტანილი იქნება შემდეგი ქონება:

- **ხათუნა ბუდაღაშვილის** კუთვნილი უძრავი ქონება: ბინა: ფართი 105.00 კვ.მ., (მის.: ქ. თბილისი, საბურთალოს ქ. №42, ბინა №68ძ. მიწის (უძრავი ქონებისძ საკადასტრო კოდი 01.10.17.001.010.01.068; საწყისი ფასი: **73980 (სამოცდაცამეტი ათას ცხრაას ოთხმოცი)** აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარში.

ყველა, ვისაც უფლებები აქვს აუქციონზე გასაყიდ ნივთ(ებძზე, ვალდებულია, ამ უფლებათა დამადასტურებელი მტკიცებულებანი წარადგინოს აუქციონის დაწყებამდე.

აუქციონში მონაწილეობის მსურველმა უნდა წარმოადგინოს საბანკო გარანტია, რომელიც უზრუნველყოფს მონაწილის მიერ თანხის სრულად დაფარვას აუქციონში გამარჯვების შემთხვევაში; საბანკო გარანტიის ოდენობა უნდა შეადგენდეს უძრავი ნივთის საწყისი ფასის ერთ მეათედს; საბანკო გარანტიის პირველად ბენეფიციარად დასახელებული უნდა იყოს კრედიტორი - სს „თიბისი ბანკი“.
აუქციონში გამარჯვებულად გამოცხადდება ის, ვინც ვაჭრობაზე დააფიქსირებს ყველაზე მაღალ ფასს.
აუქციონში გამარჯვებული ვალდებული იქნება გადასახდელი თანხა ერთი კვირის განმავლობაში შეიტანოს ან ჩარიცხოს ანგარიშზე #250114005 (სს „თიბისი ბანკის“ მარჯანიშვილის ფილიალიძ, რის შემდეგაც ის გახდება აუქციონზე შეძენილი ნივთის მესაკუთრე.

საჯარო შეტყობინება აუქციონის შესახებ ხათუნა ბუდაღაშვილს

ეცნობოს **ხათუნა ბუდაღაშვილს,** რომ ზემოაღნიშნული ინფორმაცია, აუქციონის შესახებ, ითვლება მისთვის საჯარო შეტყობინებად. ამასთან, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 78-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, უწყება (შეტყობინებაძ მხარისათვის ჩაბარებულად ითვლება მისი გაზეთში გამოქვეყნებიდან მე-7 დღეს.

სპეციალისტი სს „თიბისი ბანკი“.
მისამართი: თბილისი, კ. მარჯანიშვილის ქ. №7

2011 წლის 29 დეკემბერს 11.00 საათზე, მისამართზე: თბილისი, კ. მარჯანიშვილის ქ. №7, II სართული, ბიბლიოთეკის დარბაზი, ჩატარდება აუქციონი, რომელზეც მოხდება **ზაირა ნოზაძის** (პ/#57001023471ძ კუთვნილი უძრავი ნივთის რეალიზაცია;

გასაყიდად გამოტანილი იქნება შემდეგი ქონება:

- **ზაირა ნოზაძის** კუთვნილი უძრავი ქონება: ბინა: ფართი 31.00 კვ.მ., (მის.: ქ. თბილისი, გურამიშვილის გამზ. №413, სადარბაზო 2, სართული 3, ბინა №28ძ. მიწის (უძრავი ქონებისძ საკადასტრო კოდი 01.16.05.012.003.01.536; საწყისი ფასი: **18 887 (თვრამეტი ათას რვაას ოთხმოცდაშვიდი)** აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარში.

ყველა, ვისაც უფლებები აქვს აუქციონზე გასაყიდ ნივთ(ებძზე, ვალდებულია, ამ უფლებათა დამადასტურებელი მტკიცებულებანი წარადგინოს აუქციონის დაწყებამდე.

აუქციონში მონაწილეობის მსურველმა უნდა წარმოადგინოს საბანკო გარანტია, რომელიც უზრუნველყოფს მონაწილის მიერ თანხის სრულად დაფარვას აუქციონში გამარჯვების შემთხვევაში; საბანკო გარანტიის ოდენობა უნდა შეადგენდეს უძრავი ნივთის საწყისი ფასის ერთ მეათედს; საბანკო გარანტიის პირველად ბენეფიციარად დასახელებული უნდა იყოს კრედიტორი – სს „თიბისი ბანკი“.
აუქციონში გამარჯვებულად გამოცხადდება ის, ვინც ვაჭრობაზე დააფიქსირებს ყველაზე მაღალ ფასს.
აუქციონში გამარჯვებული ვალდებული იქნება გადასახდელი თანხა ერთი კვირის განმავლობაში შეიტანოს ან ჩარიცხოს ანგარიშზე #250114005 (სს „თიბისი ბანკის“ მარჯანიშვილის ფილიალიძ, რის შემდეგაც ის გახდება აუქციონზე შეძენილი ნივთის მესაკუთრე.

საჯარო შეტყობინება აუქციონის შესახებ ზაირა ნოზაძეს

ეცნობოს **ზაირა ნოზაძეს**, რომ ზემოაღნიშნული ინფორმაცია, აუქციონის შესახებ, ითვლება მისთვის საჯარო შეტყობინებად. ამასთან, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 78-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, უწყება (შეტყობინებაძ მხარისათვის ჩაბარებულად ითვლება მისი გაზეთში გამოქვეყნებიდან მე-7 დღეს.

სპეციალისტი სს „თიბისი ბანკი“.
მისამართი: თბილისი, კ. მარჯანიშვილის ქ. №7

2011 წლის 29 დეკემბერს 11.00 საათზე, მისამართზე: თბილისი, კ. მარჯანიშვილის ქ. №7, II სართული, ბიბლიოთეკის დარბაზი, ჩატარდება აუქციონი, რომელზეც მოხდება **შპს „ლალოს დუქანი“**-ს (ს/კ №205160298ძ კუთვნილი უძრავი ნივთის რეალიზაცია;

გასაყიდად გამოტანილი იქნება შემდეგი ქონება:

- **შპს „ლალოს დუქანი“**-ს კუთვნილი უძრავი ქონება: ფართი 140.00 კვ.მ; 49.00 კვ.მ (მის.: ქ. თბილისი, გამრეკელის ქ. (ყოფილი კუტუზოვიძ №1ძ. მიწის (უძრავი ქონებისძ საკადასტრო კოდი 01.10.17.003.010.01.500; საწყისი ფასი: **212 016 (ორას თორმეტი ათას თექვსმეტი)** აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარში.

ყველა, ვისაც უფლებები აქვს აუქციონზე გასაყიდ ნივთ(ებძზე, ვალდებულია, ამ უფლებათა დამადასტურებელი მტკიცებულებანი წარადგინოს აუქციონის დაწყებამდე.

აუქციონში მონაწილეობის მსურველმა უნდა წარმოადგინოს საბანკო გარანტია, რომელიც უზრუნველყოფს მონაწილის მიერ თანხის სრულად დაფარვას აუქციონში გამარჯვების შემთხვევაში; საბანკო გარანტიის ოდენობა უნდა შეადგენდეს უძრავი ნივთის საწყისი ფასის ერთ მეათედს; საბანკო გარანტიის პირველად ბენეფიციარად დასახელებული უნდა იყოს კრედიტორი – სს „თიბისი ბანკი“.
აუქციონში გამარჯვებულად გამოცხადდება ის, ვინც ვაჭრობაზე დააფიქსირებს ყველაზე მაღალ ფასს.
აუქციონში გამარჯვებული ვალდებული იქნება გადასახდელი თანხა ერთი კვირის განმავლობაში შეიტანოს ან ჩარიცხოს ანგარიშზე №250114005 (სს „თიბისი ბანკის“ მარჯანიშვილის ფილიალიძ, რის შემდეგაც ის გახდება აუქციონზე შეძენილი ნივთის მესაკუთრე.

საჯარო შეტყობინება აუქციონის შესახებ შპს „ლალოს დუქანი“-ს და მიხეილ ჟორჟოლაძეს

ეცნობოს შპს **„ლალოს დუქანი“**-ს და **მიხეილ ჟორჟოლაძეს,** რომ ზემოაღნიშნული ინფორმაცია, აუქციონის შესახებ, ითვლება მისთვის საჯარო შეტყობინებად. ამასთან, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 78-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, უწყება (შეტყობინებაძ მხარისათვის ჩაბარებულად ითვლება მისი გაზეთში გამოქვეყნებიდან მე-7 დღეს.

სპეციალისტი სს „თიბისი ბანკი“.
მისამართი: თბილისი, კ. მარჯანიშვილის ქ. №7

2011 წლის 29 დეკემბერს 11.00 საათზე, მისამართზე: თბილისი, კ. მარჯანიშვილის ქ. №7, II სართული, ბიბლიოთეკის დარბაზი, ჩატარდება აუქციონი, რომელზეც მოხდება **სოფიო თოიძის** (პ/№01030039771ძ კუთვნილი უძრავი ნივთის რეალიზაცია;

გასაყიდად გამოტანილი იქნება შემდეგი ქონება:
- **სოფიო თოიძის** კუთვნილი უძრავი ქონება: სარდაფი: ფართი 30.00 კვ.მ (მის.: ქ. თბილისი, ქუჩა ი. აბაშიძის №19ძ. მიწის (უძრავი ქონებისძ საკადასტრო კოდი 01.14.11.015.013.-01.501; საწყისი ფასი: **17 841 (ჩვიდმეტი ათას რვაას ორმოცდაერთი)** აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარში.

ყველა, ვისაც უფლებები აქვს აუქციონზე გასაყიდ ნივთ(ებძზე, ვალდებულია, ამ უფლებათა დამადასტურებელი მტკიცებულებანი წარადგინოს აუქციონის დაწყებამდე.

აუქციონში მონაწილეობის მსურველმა უნდა წარმოადგინოს საბანკო გარანტია, რომელიც უზრუნველყოფს მონაწილის მიერ თანხის სრულად დაფარვას აუქციონში გამარჯვების შემთხვევაში; საბანკო გარანტიის ოდენობა უნდა შეადგენდეს უძრავი ნივთის საწყისი ფასის ერთ მეათედს; საბანკო გარანტიის პირველად ბენეფიციარად დასახელებული უნდა იყოს კრედიტორი – სს „თიბისი ბანკი“.
აუქციონში გამარჯვებულად გამოცხადდება ის, ვინც ვაჭრობაზე დააფიქსირებს ყველაზე მაღალ ფასს.
აუქციონში გამარჯვებული ვალდებული იქნება გადასახდელი თანხა ერთი კვირის განმავლობაში შეიტანოს ან ჩარიცხოს ანგარიშზე #250114005 (სს „თიბისი ბანკის“ მარჯანიშვილის ფილიალიძ, რის შემდეგაც ის გახდება აუქციონზე შეძენილი ნივთის მესაკუთრე.

საჯარო შეტყობინება აუქციონის შესახებ სოფიო თოიძეს

ეცნობოს სოფიო თოიძეს, რომ ზემოაღნიშნული ინფორმაცია, აუქციონის შესახებ, ითვლება მისთვის საჯარო შეტყობინებად. ამასთან, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 78-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, უწყება (შეტყობინებაძ მხარისათვის ჩაბარებულად ითვლება მისი გაზეთში გამოქვეყნებიდან მე-7 დღეს.

სპეციალისტი სს „თიბისი ბანკი“.
მისამართი: თბილისი, კ. მარჯანიშვილის ქ. №7

2011 წლის 29 დეკემბერს 11.00 საათზე, მისამართზე: თბილისი, კ. მარჯანიშვილის ქ. №7, II სართული, ბიბლიოთეკის დარბაზი, ჩატარდება აუქციონი, რომელზეც მოხდება თამარ ფიცხელაურის (პ/#01017023171ძ კუთვნილი უძრავი ნივთის რეალიზაცია;

გასაყიდად გამოტანილი იქნება შემდეგი ქონება:

- **თამარ ფიცხელაურის** კუთვნილი უძრავი ქონება: საცხოვრებელი ფართი: ფართი: 60.00 კვ.მ, სამზარეულო: 1.5 კვ.მ, აბაზანა-საპირფარეშო: 4.00 კვ.მ (მის.: ქ. თბილისი, ამაღლების ქ. №7ძ. მიწის (უძრავი ქონებისძ საკადასტრო კოდი 01.15.05.081.001.01.533; საწყისი ფასი: **42 978 (ორმოცდაორი ათას ცხრაას სამოცდათვრამეტი)** აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარში.
- **თამარ ფიცხელაურის** კუთვნილი უძრავი ქონება: სარდაფი: ფართი: 4.00 კვ.მ (მის.: ქ. თბილისი, ამაღლების ქ. №7ძ. მიწის (უძრავი ქონებისძ საკადასტრო კოდი 01.15.05.-081.001.01.534; საწყისი ფასი: **43 634 (ორმოცდასამი ათას ექვსას ოცდათოთხმეტი)** აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარში.

ყველა, ვისაც უფლებები აქვს აუქციონზე გასაყიდ ნივთ(ებძზე, ვალდებულია, ამ უფლებათა დამადასტურებელი მტკიცებულებანი წარადგინოს აუქციონის დაწყებამდე.

აუქციონში მონაწილეობის მსურველმა უნდა წარმოადგინოს საბანკო გარანტია, რომელიც უზრუნველყოფს მონაწილის მიერ თანხის სრულად დაფარვას აუქციონში გამარჯვების შემთხვევაში; საბანკო გარანტიის ოდენობა უნდა შეადგენდეს უძრავი ნივთის საწყისი ფასის ერთ მეათედს; საბანკო გარანტიის პირველად ბენეფიციარად დასახელებული უნდა იყოს კრედიტორი – სს „თიბისი ბანკი“.
აუქციონში გამარჯვებულად გამოცხადდება ის, ვინც ვაჭრობაზე დააფიქსირებს ყველაზე მაღალ ფასს.
აუქციონში გამარჯვებული ვალდებული იქნება გადასახდელი თანხა ერთი კვირის განმავლობაში შეიტანოს ან ჩარიცხოს ანგარიშზე №250114005 (სს „თიბისი ბანკის“ მარჯანიშვილის ფილიალიძ, რის შემდეგაც ის გახდება აუქციონზე შეძენილი ნივთის მესაკუთრე.

საჯარო შეტყობინება აუქციონის შესახებ თამარ ფიცხელაურს

ეცნობოს თამარ ფიცხელაურს, რომ ზემოაღნიშნული ინფორმაცია აუქციონის შესახებ, ითვლება მისთვის საჯარო შეტყობინებად. ამასთან, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 78-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, უწყება (შეტყობინებაძ მხარისათვის ჩაბარებულად ითვლება მისი გაზეთში გამოქვეყნებიდან მე-7 დღეს.

სპეციალისტი სს „თიბისი ბანკი“.
მისამართი: თბილისი, კ. მარჯანიშვილის ქ. №7

საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს ს.ს.ი.პ - ბუნებრივი რესურსების სააგენტოს განცხადება

სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების ლიცენზიის გაცემის მიზნით აუქციონის ჩატარების შესახებ

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]	P	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]	P	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]	P	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]	P	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]	P	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]	P	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]

1

N	X	Y
1	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]

2

N	X	Y
1	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	[illegible]
9	[illegible]	[illegible]

3

N	X	Y
1	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]

4

N	X	Y
1	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]

5

N	X	Y
1	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	[illegible]
9	[illegible]	[illegible]
10	[illegible]	[illegible]
11	[illegible]	[illegible]
12	[illegible]	[illegible]
13	[illegible]	[illegible]
14	[illegible]	[illegible]
15	[illegible]	[illegible]
16	[illegible]	[illegible]
17	[illegible]	[illegible]
18	[illegible]	[illegible]
19	[illegible]	[illegible]
20	[illegible]	[illegible]

6

N	X	Y
[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 200 [illegible]

[illegible] TBCBGE22 [illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
	[illegible]
[illegible]	
[illegible]	[illegible]

ჭადრაკი

საქართველო – სრული სვლით!

თურქულ მარდინში გრძელდება მოჭადრაკე ქალთა გუნდური მსოფლიოს ჩემპიონატი 10 ქვეყნის წარმომადგენელთა მონაწილეობით. მეორე ტურში საქართველოს ქალთა ნაკრები სომხეთს დაუპირისპირდა. შეხვედრის ბედი ნანა ძაგნიძის წარმატებამ გადაწყვიტა: პირველ დაფაზე ქართველმა დიდოსტატმა სომეხთა გუნდის ლიდერ ელინა დანიელიანს აჯობა. დანარჩენ სამ დაფაზე ლელა ჯავახიშვილი, ბელა ხოტენაშვილი და ნინო ხურციძე, შესაბამისად, ლილით მკრტჩიანს, ლილით გალოიანსა და მარია კურსოვას დაუზავდნენ. საბოლოოდ ჩვენებმა 2,1;1,5 გაიმარჯვეს. დანარჩენი პაექრობები ასე დამთავრდა: უკრაინა – რუსეთი 1:3, საბერძნეთი – ვიეტნამი 1,5:2,5, ჩინეთი – სამხრეთ აფრიკა 4:0, ინდოეთი – თურქეთი 3,5:0,5. სულ შეჯიბრებაზე წრიული სისტემით 9 ტური გათამაშდება. 23 დეკემბერს მოჭადრაკეები დაისვენებენ.

ტყვიის სროლა

საკუთარი კედლების ფასი

ოლიმპიური ჩემპიონის ნინო სალუქვაძის ტირში სამ დღეს გრძელდებოდა ტყვიის მსროლელთა საქართველოს ჩემპიონატი. დაძაბული პაექრობების შემდეგ ოქროს მედალი მასპინძელმა ნინო სალუქვაძემ მოიპოვა – 482,6 ქულით იგი სხვებისთვის მიუწვდომელი აღმოჩნდა. გამარჯვებულს 7,9 ქულით ჩამორჩა და ვერცხლის მედალი ერგო ქუთაისელ ნინო უჩაძეს, რომელიც კარგა ხნის უქმობის შემდეგ ისევ დაუბრუნდა აქტიურ სპორტს. მესამე ადგილისთვის პაექრობაში თამილა ასათიანმა, რომელიც გუნდურში ევროპის ვიცე-ჩემპიონია, 461,1 ქულა მოაგროვა და კონკურენტ ხათუნა ბერიკაშვილს 9,3 ქულით აჯობა.

ვაჟებში საპრიზო ადგილები ასე განაწილდა: 1. ლევან ქადაგიძე (563ქ, 2. ბესიკ სირაძე (559ქ, 3. დავით ახვლედიანი (559ქ.

ახალგაზრდები. გოგონები. 1. ლიზი კილაძე (366ქ, 2. ანა მაგილაძე (363ქ, 3. ნინო ფანჩულიძე (362ქ. **ბიჭები.** 1. მიხეილ სანიკიძე (556ქ, 2. ომარ სანოძე (554ქ, 3. თენგიზ იმნაიშვილი (550ქ.

ლაშა დიდია

კრივი

გზა მაღალი საზოგადოებისკენ

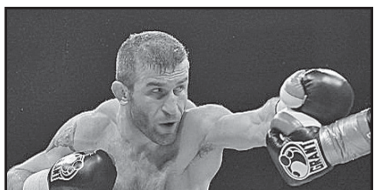

პროფესიულ რინგზე წარმატებით ასპარეზობას განაგრძობს ქართველი სპორტსმენი ავთანდილ ხურციძე, რომელსაც „ტორნადოს“ სახელით იცნობენ. ზაპოროჟიეში იგი WBC-ს „ვერცხლის ქამრისთვის“ განელ ოსიდურანს შეხვდა. დაძაბული პაექრობა მეტოქის იერიშებით დაიწყო და ჩვენებური მე-3 რაუნდში ნოკდაუნშიც კი აღმოჩნდა, მაგრამ ამას საბოლოო შედეგზე ზეგავლენა არ მოუხდენია, რადგან ხურციძემ ნელ-ნელა ხელთ იგდო უპირატესობა და გონგის შემდეგ ორმა არბიტრმა გამარჯვება მას მიაკუთვნა, ერთმაც ფრე დააფიქსირა. ქართველ ათლეტს საბჭოს ვერსიით მსოფლიოს ჩემპიონის „ვერცხლის ქამარი“ ხვდა, რითაც იგი ელიტაში მყოფთ მიუახლოვდა. შეგახსენებთ, რომ 72,5 კილოში მსოფლიოს ჩემპიონია მექსიკელი ხულიო-სესარ ჩავესი, „საპატიო“ ჩემპიონი და „ბრილიანტის ქამრის“ მფლობელი – არგენტინელი სერხიო მარტინესი, მათი უმთავრესი პრეტენდენტი – მექსიკელი მარკო რუბიო. უმაღლესი ტიტულის მოსაპოვებლად ხურციძეს სწორედ მათი ძლევა მოუწევს.

ლექსო ცინცაძე

ელიტა

ივანოვიჩის საინტერესო იდეა

ყოფილი მსოფლიოს პირველი ჩოგანოსანი ანა ივანოვიჩი კოლეგებს მოუწოდებს, მაგალითი მამაკაცებისგან აიღონ.

სერბი ჩოგბურთელი აცხადებს, რომ ქალები ათასი წვრილმანით იტენიან თავს და ემოციურად რეაგირებენ მათზე. მაშინ როდესაც მამაკაცთა უმრავლესობა ასეთ წვრილმან უსიამოვნებებს ყურადღებას არ აქცევს.

თავის ასეთი იდეების სულისჩამდგმელად ანა ასახელებს ნოვაკ ჯოკოვიჩს, რომელიც მუდამ კარგ განწყობაზეა. რაზეც მას ერთობლივი მუშაობის მაგალითებიც მოაქვს. მისი თქმით, ქალები ძონძებს და ჭორებს „მამაკაცურად უნდა მოსწყდნენ“.

ანტიპიარი

ვისთვის აგროვებს ქულებს ბაჩო ახალაია?

რამდენიმე დღის წინათ თბილისის „არმიის“ კალათბურთელთა გუნდი ევროჩელენჯის ტურნირს გამოეთიშა. მიმდინარე წლის შემოდგომაზე ამ შეჯიბრებაში ორმა ქართულმა გუნდმა მიიღო მონაწილეობა. თუ „სოხუმი“ ბელორუს მეტოქესთან შესარჩევ სტადიაზე დამარცხდა, თავდაცვის სამინისტროს კლუბმა ჯგუფში სამი შეხვედრის მოგება მოახერხა და მომდევნო ეტაპზე გასვლის შესაძლებლობას უკანასკნელ მატჩამდე ინარჩუნებდა.

დღევანდელი წერილი „არმიის“ საკალათბურთო გუნდსა და მის მთავარ დამფინანსებელს, საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს მინდა რომ მივუძღვნა. ბოლო პერიოდის განმავლობაში ამ კლუბმა ქართველი გულშემატკივრების განსაკუთრებული დაინტერესება გამოიწვია. მის შემადგენლობაში არაერთი ოკეანისგაღმელი მოთამაშის გამოჩენამ კალათბურთის მოყვარულებში გაორებული გრძნობა გააჩინა.

ბოლო დროის ყველაზე გამორჩეული ქართული კლუბის შესახებ მოსაზრების გამოთქმა საძნელო საქმეა. ერთი მხრივ - ევროპულ სარბიელზე ნორმალური ასპარეზობა, მეორე მხრივ კი – სახელმწიფო ბიუჯეტით დაფინანსებული უცხოელი მოთამაშეების ფაქტორი.

თავდაპირველად ფინანსებით დავიწყოთ. კულუარული ინფორმაციით, აშშ-ში დაბრუნებულ სანდიეტა გეინსს ანაზღაურების სახით თვეში 25 ათასი დოლარი ჰქონდა. ამჟამად კლუბში შვიდი ჩამოყვანილი მოთამაშე ირიცხება. საინტერესოა, ქვეყნის ბიუჯეტის რა ნაწილი მიდის საკალათბურთო კლუბ “არმიის“ ლეგიონერების ხელფასზე?

რამდენიმე წლის წინათ სახელმწიფო ორგანიზაციებს სპორტული გუნდების დაფინანსება სასტიკად აეკრძალათ. ამ მიზეზის გამო საფეხბურთო კლუბები „ბათუმი“, „კოლხეთი“, „ტორპედო“ და „გურია“ ფინანსურად წელში გატყდნენ და ქვედა ლიგებში დაქვეითდნენ. მაგრამ კვლავ “არმიას“ დავუბრუნდეთ. უცხოელ ლეგიონერს კონტრაქტი ნახევარი წლით მაინც უნდა გაუფორმო. ალბათ, ხვდებით, ახალი ქართული სპორტული ოცნება – კლუბი „არმია“ – რა თანხა უჯდებათ საქართველოს ბიუჯეტს და გადასახადების გადამხდელ უბრალო მოქალაქეებს,

„სოხუმის“ ამერიკელ მოთამაშეებს თვეში 18 ათასი დოლარი ჰქონდათ. ნაკლები ანაზღაურება არც “არმიის“ ლეგიონერებს აქვთ და დაითვალეთ, მავანი და მავანის ეს სპორტული კაპრიზი რა თანხა ჯდება.

ნება მომეცით საკუთარი მოსაზრების გარდა, რამდენიმე ფორუმელის აზრიც მოგაწოდოთ.

ლუკა: „თავდაცვის სამინისტროს ორი პროფესიული გუნდი ჰყავს – კალათბურთისა და რაგბის, რომელთათვისაც შესაბამისი ხარჯები გათვალისწინებული არ არის, თუმცა მათ შესანახად ათეულობით მილიონი იხარჯება. სპორტის წინააღმდეგი არ ვარ, მაგრამ აქ საუბარია პროფესიულ და არა სამოყვარულო გუნდზე, როგორიც აშშ-ის არმიაშია აპრობირებული. ყველანაირი მარაზმი ამ ქვეყანაში ხდება. დასაშლელია „არმია“, „შსს“. იქნებ, ნება იბოძონ ბიზნესმენებმა და დაასპონსორონ საკალათბურთო გუნდები. რა მახინჯი ფორმაა ეს შსს და თავდაცვა“?!

იბერია: „რატომ კითხვა არ გაუჩნდა ვინმეს, ამ მაისურების, დროშების, ვუვუზელების და, ზოგადად – გუნდის, მწვრთნელების და ლეგიონერების ფულებს ვინ იხდის და საიდან ეს სახსრები? ქვეყნის ბიუჯეტიდან ხომ არა, შემთხვევით? ხვალ და ზეგ ქვეყანა რომ შეიცვალოს და მიზანშეწონილად არ მიიჩნიონ ამეებში ფულის ხარჯვა, ამაზე რატომ არ ფიქრობთ. თუ ძალიან უნდა სპორტის დახმარება, იმ ხალხს შეუქმნან პირობები და ნუ დაახრჩობენ, ვინც უნდა დააფინანსოს სპორტი, თორემ ზეგ არც ეს არმია შეგვრჩება და არც მორაგბეთა არმია (რაც ცუდიაძ. მალე ფეხბურთის გუნდსაც გააკეთებენ, მერე კრიკეტის, ჰოკეის და ესეც შენი გაზრდილი ბიუჯეტი თავდაცვის სამინისტროსთვის... ისიც კარგად გავიხსენოთ, ლიტვაში ევროპის ჩემპიონატზე გადასხმული 2000-კაციანი დესანტის ხარჯები ვინ გასწია და საიდან ეს ფული“.

ანალოგიური მაგალითების მოტანა კიდევ არაერთის შეიძლება. კერძოდ, თურქეთში „არმიის“ ძომაგთა 300-კაციანი ბრიგადის ვოიაჟი.

მივადექით შემდეგ თემას – გულშემატკივრობის ფაქტორს. შეიძლება არ დამეთანხმოთ, მაგრამ „არმია“ თაყვანისმცემლების სიმრავლით თავს ვერ მოიწონებს. საქართველოში განსაკუთრებული მენტალიტეტის მქონე ხალხი ცხოვრობს და ძალით გულშემატკივრობას ვერავის დააძალებ. „არმიის“ ყველაზე სუსტი წერტილი ბაჩო ახალაია გახლავთ. არ უყვართ ეს ადამიანი საქართველოში და მის ჩამოყალიბებულ კლუბს დაუდგებიან მხარში?! მით უმეტეს, რომ ეს ადამიანი იმ ადამიანებს წარმოადგენს, რომლებიც სხვის კალათში არასოდეს არაფერს არ აგდებენ.

ჰოლანდიაში მარცხის შემდეგ ერთ-ერთ ფორუმზე შემდეგი წინადადება ამოვიკითხე: „ბაჩო ეეეხ!!!“. ბაჩო ახალაიას გუნდს გულშემატკივრები „ნაცმოს“ ახალ გასართობს“ ეძახიან. ნებისმიერ კლუბს თაყვანისმცემლები უნდა ჰყავდეს. ევროჩელენჯის მატჩების დროს თბილისის სპორტის სასახლე გავსებული გახლდათ, მაგრამ ფაქტს პირდაპირ უნდა შევხედოთ – გუნდს ძირითადად იძულების წესით მოყვანილი ჯარისკაცები და თავდაცვის სამინისტროს სხვადასხვა რანგის ჩინოსნები ქომაგობდნენ. მივესალმები მატჩებზე ჯარისკაცების დასწრებას, მაგრამ ადმინისტრაციული წესით გულშემატკივრობას ნამდვილად ვერ მოვიწონებ.

თბილისის “არმიის“ საკალათბურთო გუნდს ჰქონდა შესაძლებლობა ერთგული ქომაგები გვერდით შემოეკრიბა. ამისათვის გარკვეული სამუშაოს გაწევა იყო აუცილებელი. მდგომარეობიდან გამოსავალი კი იოლად იპოვეს. მატჩების დროს თავი ნაციონალური მოძრაობის ღონისძიებაზე მეგონა. გულშემატკივრობა კარგია, მაგრამ ის გულიდან უნდა მოდიოდეს და არა ბრძანებით. ის ჯარისკაცები გუნდს ქომაგობას არ აკლებდნენ, მაგრამ ამას ხელოვნური სახე უფრო ჰქონდა.

თურქეთში დანიშნული შეხვედრის წინ კალათბურთის არაერთ თაყვანისმცემელს სტამბოლში ჩასვლა და ქართული კლუბის გულშემატკივრობა სურდა. არ იფიქროთ, რომ ჯარისკაცების მიმართ უარყოფითად ვარ განწყობილი, მაგრამ ხომ შეიძლებოდა თავდაცვის სამინისტროს მაღალჩინოსნებს რიგითი გულშემატკივრების წაყვანისთვისაც ეზრუნათ. ქართულმა მხარემ “ბეშიქთაშის“ გუნდს შეხვედრაზე დასასწრები 300 ბილეთი მოსთხოვა. ეს ადგილები კლუბის ე.წ. „ფანებმა“ შეავსეს. დარწმუნებული ვარ, სტამბოლში გუნდისათვის უბრალო გულშემატკივრებს მხარი რომ დაეჭირათ, „არმია“ ხალხში გაცილებით პოპულარული გახდებოდა.

კომენტი: „გულშემატკივრობაზე არავის აქვს პრეტენზია. პირადად მე მგონია, რომ ჯარი ზის, პარიკმახერი თუ მაღაროელი, განსხვავება არ უნდა იყოს და არც არის. გულშემატკივარი – გულშემატკივარია. მაგრამ როდესაც ბაჩო ახალაია მივა და ვისაც უნდა, თუ არ უნდა, ერთად შეყრის, მაისურებს ჩააცმევს, რომ მიშას დაანახოს რა მაგარია, მე მგონი არ არის მისასალმებელი“.

თავდაცვის სამინისტროს სერიოზული გუნდის ჩამოყალიბება თუ სურს, უპირველეს ყოვლისა ნამდვილ გულშემატკივრებს შორის უნდა ჩაატაროს გარკვეული სამუშაო.

კიდევ ერთ თემას მინდა რომ შევეხო. როდესაც ევროპულ სარბიელზე წარმატების მიღწევა გსურს, გუნდს რამდენიმე წლის განმავლობაში უნდა აშენებდე. უცებ ჩამოყვანილი ლეგიონერებით დაუყოვნებლივ შედეგის მიღწევა საძნელო საქმეა. კალათბურთელებს შესათამაშებლად გარკვეული დრო სჭირდებათ. წინააღმდეგ შემთხვევაში ეს წყალში გადაყრილი ფულია. ლეგიონერებში საბიუჯეტო თანხის გადაყრას, საკუთარი ბავშვთა სკოლის ჩამოყალიბება და გუნდში ცნობილი ქართველი მოთამაშეების დაბრუნება სჯობდა. არ ვიცი, დაუკავშირდნენ თუ არა ირანში გადახვეწილ ნიკა ცქიტიშვილს. მას „არმიის“ მაისური რომ მოერგო, გუნდს ერთგული თაყვანისმცემლების დიდი რაოდენობა დაუყოვნებლივ გაუჩნდებოდა.

წინააღმდეგი არ ვარ კოტე ტუღუშის პიროვნების მიმართ. ის კარგი კალათბურთელი ბრძანდებოდა და მომავალში ალბათ წარმატებული მწვრთნელი იქნება. არ შეიძლება გამოუცდელი ადამიანის ბრძოლის წინა ხაზზე დაყენება. ტუღუშს ევროჩელენჯის შეხვედრების დროს კვალიფიკაცია არ ჰყოფნიდა. ეს მისი ბრალი ნამდვილად არ გახლდათ, რადგან სერიოზულ სპეციალისტად ჩამოსაყალიბებლად რამდენიმე წელი დასჭირდება. ამდენი უცხოელი მოთამაშე რომ ჩამოგყავს, ევროპული საზომით ნორმალური მწვრთნელის მოწვევა პრობლემა არ უნდა ყოფილიყო. ამჟამინდელი შემადგენლობით ქართულ გუნდს ევროჩელენჯის მორიგ სტადიაზე გასვლა არ უნდა გასჭირვებოდა. არ ვიცი, როგორ წარიმართება ტუღუშის მომავალი კარიერა, მაგრამ დღეს მას მძიმე წუთები უდგას. ამაში კი დამნაშავეები თავდაცვის სამინისტროს ის მაღალჩინოსნები არიან, რომლებსაც საკალათბურთო გუნდის პრობლემების მოგვარება ევალებათ.

მიმდინარე სეზონში „არმია“ ალბათ კვლავ საქართველოს ჩემპიონი გახდება. ჯერჯერობით უცნობია, გუნდში შვიდი ლეგიონერიდან რამდენი დარჩება. მიმაჩნია, რომ ეროვნული ჩემპიონატის მოსაგებად ორი-სამი ძლიერი უცხოელი სრულიად საკმარისია. ძირითადი ყურადღება ადგილობრივი კალათბურთელების დაოსტატებას უნდა მიექცეს. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ერთი წლის შემდეგ ანალოგიური სურათი განმეორდება.

ამ დღეებში გავრცელდა ინფორმაცია, რომ თავდაცვის სამინისტრო ფეხბურთითაც დაინტერესდა. ამ დაწესებულების ხელმძღვანელებს დიდი ამბიციები აწუხებთ. ამ მიზეზის გამო მოვლენების შემდგომი განვითარება საინტერესო იქნება. საუბარია, რომ ახალ გუნდს ცხინვალის “სპარტაკის“, „სიონის“ ან „გაგრას“ ბაზაზე გააკეთებენ. ალბათ დადგება დრო, როდესაც ამ სამინისტროს წარმომადგენლები საზოგადოებას სპორტული გუნდების შენახვისათვის დახარჯულ თანხებზე საჯაროდ მოუყვებიან. ერთმა ახლობელმა პირდაპირ მითხრა, რომ მის მიერ ქვეყნის ბიუჯეტში გადარიცხული თანხა ვიღაც გეინსის ან დიასის ჯიბეში რომ მიდის, ამისი სასტიკი წინააღმდეგია. საქართველოს დღევანდელი მდგომარეობა ნამდვილად არ იძლევა იმ ფუფუნების საშუალებას, ახალაიასა და სხვების სპორტულ ამბიციებს დიდძალი თანხა რომ შეეწიროს.

დღევანდელ წერილს კი ერთი კომენტარით დავასრულებ.

ილია: „ასეთ ორგანიზებულობას ვერ მივაღწიეთ ფეხბურთის მატჩის დროს. თუმცა ალბათ საქართველოს ნაკრებს „არმია“ უნდა დავარქვათ და მერე ჩვენი საყვარელი ბაჩო ახალაია, მეგის ქარდავა და გიორგი გეგეჭკორი მოგვიყვანენ ბედნიერ, ამ ცხოვრებით კმაყოფილ და ერთნაირ მაისურებში გამოწყობილ გულშემატკივრებს“.

სანტიაგო გაუჩო

Presage.tv

ინტერნეტიდან

დაპატიმრებულია 17 ფეხბურთელი

იტალიის პოლიციამ დააპატიმრა გარიგებულ საფეხბურთო მატჩში ეჭვმიტანილი 17 ფეხბურთელი, რისი ნებართვა ქალაქ კრემონის პროკურატურამ გასცა.

დაპატიმრებულთა შორის არიან „ატალანტას“ ყოფილი კაპიტანი კრისტიანო დონი, სერიის B გარიგებულ მატჩში რომაა ეჭვმიტანილი, აგრეთვე ლუიჯი სარტორი, ალესანდრო ძამპერინი, კარლო გერვაზონი და ფილიპო კაროზიო.

ბოლო ნახევარ წელიწადში ეს უკვე მეორე შემთხვევაა. პირველი შემთხვევა აპენინებზე აგორდა 1 ივნისს, როდესაც გაირკვა, რომ ასეთივე ბრალდებით შინაურ პატიმრობაშია იტალიის ნაკრების ყოფილი ფეხბურთელი ჯუზეპე სინიორი. მაშინ პოლიციამ კიდევ 15 კაცი დააპატიმრა. ეჭვმიტანილია აგრეთვე A სერიის სამი თამაშიც: „ბრეშია“ – „ბარი“ (2:0ძ, „ბრეშია“ – „ლეჩე“ (2:2ძ და „ნაპოლი“ – „სამპდორია“ (4:0ძ.

უკრაინული ოქროს მონეტები

ფეხბურთში 2012 წლის ევროპის ჩემპიონატის ერთ-ერთმა მასპინძელმა – უკრაინის ეროვნულმა ბანკმა გამოუშვა ამ საფეხბურთო დღესასწაულისადმი მიძღვნილი 500 ოქროს მონეტა, დამზადებული 999,9 სინჯის ოქროთი. მისი წონა 500 გრამია, დიამეტრი კი 80 მილიმეტრი.

ახალი მონეტის ავერსზე გამოსახულია უკრაინის მცირე ღერბი, ზემოთ აწერია „უკრაინის ეროვნული ბანკი“. ცენტრში კი ევროპის რუკის ფონზე წარწერებია კიევი და ვარშავა, აგრეთვე ჩემპიონატის ოფიციალური ლოგოტიპი.

რევერსზე კი გამოსახულია სტილიზებული სათამაშო მომენტი – წინა პლანზე ფეხბურთელის ფიგურა ბურთით, მეორე პლანზე კი – ორი ფეხბურთელის და მეკარის სილუეტი.

ბრუნვაში მონეტა 16 დეკემბერს ჩაუშვეს.

ჩვენი კარაბადინი

ექიმო, დაიბანეთ ხელები!

ხელების ხშირი დაბანა გვიცავს ავადმყოფობის ინფექციებისგან. ასეთ დასკვნამდე მივიდნენ ავსტრალიელი ექიმები. მათ აიძულეს სამედიცინო პერსონალი იბანონ ხელები სპირტის შემცველი საშუალებებით თითოეული პაციენტის მიღებამდე და მიღების შემდეგ.

ხუთასზე მეტი საავადმყოფოს შემოწმებამ გვიჩვენა: 2009 წლიდან (მაშინ პირველად შემოიღეს ამგვარი ზომაძ იმ პაციენტთა რიცხვი, ვინც ინფიცირებული იყო სუპერბაქტერიული ოქროსფერი სტაფილოკოკით, მნიშვნელოვნად შემცირდა. თუმცა, შეთავაზებულ წესებს უფრო მორჩილად იცავენ მედიცინის დები, ვიდრე ექიმები. ნორმას იცავენ მედიცინის დების სამი მეოთხედი და ექიმების მხოლოდ ნახევარი.

პროგრამის ხელმძღვანელს მიაჩნია: „სუფთა ხელები იმ სუპერბაქტერიებისგან დაცვის ყველაზე საუკეთესო საშუალებაა, რომლებიც არ ითვისებენ ანტიბიოტიკებს და სწრაფად ვრცელდებიან პაციენტებთან კონტაქტით“.

პანაცეის წმინდა რწმენა

იმათ, ვინც ღებულობს ვიტამინებს, ავიწყდებათ ცხოვრების ჯანსაღი წესი, მიაჩნიათ ტაივანელ მეცნიერებს.

ექიმებმა მოაწყვეს ექსპერიმენტი: 37 წლის ქალებსა და მამაკაცებს პლაცებოს ვიტამინების ნაცვლად დაურიგეს „საწოვარები“. ერთი კვირის შემდეგ ექსპერიმენტის ყველა მონაწილეს მისცეს შეკითხვა ცხოვრების ჯანსაღი წესის შესახებ. აღმოჩნდა, რომ იმათ, ვინც ფიქრობდა, რომ ღებულობს მულტივიტამინებს, 44 პროცენტით უფრო ხშირად ჰქონდათ მიდრეკილება შემთხვევითი სქესობრივი კავშირებისადმი, ზედმეტი გარუჯვისადმი, ღამის წვეულებებისა და ლოთობისადმი. მეცნიერების სიტყვებით, ეს ყველაფერი განპირობებულია იმ რწმენით, რომ ვიტამინები ადამიანს უფრო ნაკლებად მგრძნობიარეს ხდის დაავადებებისადმი. შედეგად ხალხი ივიწყებს ცხოვრების ჯანსაღ წესს.

ანტიბიოტიკები არ კურნავენ გაციებას

ბევრ ბრიტანელს მიაჩნია, რომ ანტიბიოტიკები გვეხმარებიან გაციების დროს. ეს აჩვენა გამოკითხვამ, რომელიც მოაწყო დიდ ბრიტანეთში ჯანმრთელობის დაცვის სააგენტომ. სინამდვილეში ანტიბიოტიკები არ კურნავენ ვირუსებს, რომლებიც იწვევენ რესპირატორული ტრაქტის ინფექციების უმრავლესობას, დაბეჯითებით გვარწმუნებენ ექიმები. მაგრამ ყოველი მეათე ინგლისელი ინახავს დარჩენილ ანტიბიოტიკებს, რომლებიც გამოუწერეს ექიმებმა, რათა შემდგომში თავად იმკურნალონ ამ ანტიბიოტიკებით დამოუკიდებლად.

თავის მხრივ, იმუნოლოგები და ინფექციონისტები გვაფრთხილებენ: ანტიბიოტიკების არასწორად გამოყენება, ბაზარზე არარსებულ ახალ ანტიბაქტერიულ პრეპარატებთან ერთად, ზრდის განუკურნებელი ინფექციების გაჩენის ალბათობას. ევროპის დაავადებათა პროფილაქტიკისა და კონტროლის ცენტრს მიაჩნია: სუპერბაქტერიები ევროკავშირის ქვეყნებისთვის სერიოზული პრობლემაა, რომელიც ძლიერ უტევს არა მხოლოდ მოქალაქეთა ჯანმრთელობას, არამედ ეკონომიკასაც. მათთან ბრძოლა შეიძლება 1,5 მილიარდი დოლარი დაჯდეს.

გამხდრები უფრო ხშირად ჭამენ

ისინი, ვისაც აქვს ზედმეტი წონა, იმათზე უფრო იშვიათად ჭამენ, ვიდრე ისინი, ვისი წონაც ნორმის ფარგლებშია, ამბობენ ამერიკელი მკვლევარები სკრენტონის უნივერსიტეტიდან. მაგრამ ეს არ უშლის მათ ხელს მოიხმარონ მეტი კალორიები.

საშუალოდ ნორმალური წონის ადამიანები დღეში ჭამენ სამჯერ და ორჯერ წაიხემსებენ. ისინი, ვინც თვალყურს ადევნებს თავის წონას, დაახლოებით 1800 კალორიაზე ნაკლებს მოიხმარენ დღეში, ვიდრე ნორმალური ან ზედმეტი წონის ადამიანები.

წახემსება, მკვლევართა აზრით, გვეხმარება, თავი გავართვათ ძლიერ შიმშილს. მის შემდეგ ცოტას ვჭამთ.

რაც შეეხება ფიზიკურ აქტივობას, ისინი, ვინც ინარჩუნებს ნორმალურ წონას, კვირაში წვავენ დაახლოებით 3000 კალორიას. ის ადამიანები, ვისაც თავიდანვე აქვთ ნორმალური წონა, წვავს 2000 კალორიას. მსუქანი ადამიანები კი – მხოლოდ 800 კალორიას.

მხედველობის ცდუნება

ტკივილი ართრიტის დროს შეიძლება შევამციროთ, თუ ტვინს მოვატყუებთ, მიაჩნიათ ინდოელ მეცნიერებს. დაგვეხმარება ოპტიკური ილუზია.

თერაპია ასეთია: თუ პაციენტს ართრიტისგან დაზიანებული აქვს მარჯვენა ხელი, სპეციალისტები სთხოვენ მას დადოს ეს ხელი მაგიდაზე. შემდეგ ადამიანი მას ვეღარ ხედავს ვერტიკალური სარკის გამო, რომელიც სამზერს კეტავს. პაციენტის უკან მდგარი სპეციალისტი პაციენტის წინ დებს თავის ხელს. ის აისახება სარკეში იქ, სადაც უნდა იყოს ავადმყოფის ხელი.

პაციენტი მუჭავს და შლის ხელს, რასაც აკეთებს მკვლევარიც. შედეგად ადამიანი იყურებოდა სარკეში და ხედავდა, თუ ჯანსაღი ხელი როგორ ასრულებდა მოქმედებას მისი საკუთარის ნაცვლად. ილუზია არწმუნებს ტვინს, რომ ხელი სარკეში ეკუთვნის პაციენტს. ამას ტკივილის შემცირებასთან მივყავართ.

სათვალეები თუ ლინზები?

ბევრი, ერთმანეთის საპირისპირო აზრი მომისმენია ლინზებისა და სათვალეების შესახებ. რას ამბობენ პროფესიონალები ერთის თუ მეორის უპირატესობის შესახებ.

მარინა ონურჩინა, კოლომნა

გვიპასუხებს მედიცინის მეცნიერებათა კანდიდატი ნინა კუშნარევიჩი:

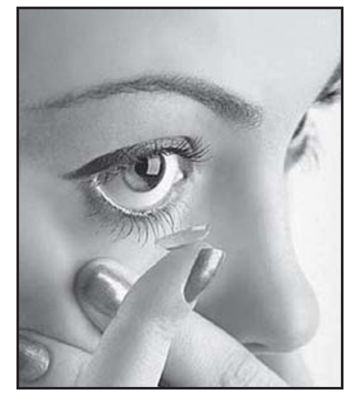

– კონტაქტური ლინზები უფრო მოხერხებულია. ისინი სათვალეებთან შედარებით (განსაკუთრებით მაღალი დიოპტრის დროსძ ნაკლებ ცდუნებას იძლევიან. ამიტომ ახლომხედველებისთვის ისინი უკეთესია. ამას გარდა, ნებისმიერი სათვალე ზღუდავს პერიფერიულ მხედველობას, ვინაიდან უზრუნველყოფს ყველაზე მეტ კორექციას მხოლოდ მაშინ, როდესაც ადამიანი იყურება მხოლოდ წინ და არა გვერდზე. კონტაქტური ლინზების კიდევ ერთი მოხერხებულობა არის ის, რომ ყოველთვის სწორ მდგომარეობაშია, სათვალეები კი ზოგჯერ უნდა გაისწორო, რამაც შეიძლება მისი მტარებლის ყურადღება გადაიტანოს სრულიად შეუფერებელ მომენტში. ტრავმის დროს რისკი, დაიზიანოს თვალები იმ ადამიანს ნაკლები აქვს, ვინც ლინზებს ატარებს, ვიდრე სათვალეებიანს.

მაგრამ კონტაქტურ ლინზებს აქვს ნაკლოვანებები. უწინარეს ყოვლისა უფრო მაღალი ფასი და უფრო რთული მოვლა (გამონაკლისია – ერთდღიანი ლინზები, რომელთა მეორედ გამოყენება არ შეიძლებაძ. ამავე დროს კონტაქტური ლინზების ტარება არ შეიძლება ავადმყოფობის დროს (მათ შორის ბანალური სურდოს დროსძ, აგრეთვე კონიუნქტივიტის, კერატიტისა და ორალური კონტრაცეპტივების დროსაც კი.

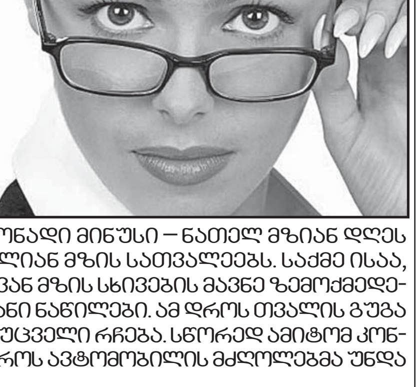

კიდევ ერთი პატარა, მაგრამ წონადი მინუსი – ნათელ მზიან დღეს კონტაქტური ლინზები ვერ ცვლიან მზის სათვალეებს. საქმე ისაა, რომ ლინზებს შეუძლიათ დაიცვან მზის სხივების მავნე ზემოქმედებისგან თვალის მხოლოდ შინაგანი ნაწილები. ამ დროს თვალის გუგა და თვალის გვერდითი კანი დაუცველი რჩება. სწორედ ამიტომ კონტაქტური ლინზების ტარების დროს ავტომობილის მძღოლებმა უნდა იხმარონ მზის სათვალეებიც.

ინფორმაცია განსჯისთვის

ჯანმრთელობის დაცვის მსოფლიო ორგანიზაციას მიაჩნია, რომ ადამიანმა დღეში უნდა მიიღოს ახალი ბოსტნეულისა და ხილის 5-6 ულუფა. მისი ასეთი კვება შეიძლება იქნეს მიჩნეული დაბალანსებულად და საღად.

ახალი ბოსტნეულისა და ხილის რამდენ ულუფას მიირთმევთ დღეში?

40 პროცენტი – ყოველდღე ვერ ვჭამ ახალ ბოსტნეულსა და ხილს

31 პროცენტი – ერთ-ორს

11 პროცენტი – სამზე მეტს

6 პროცენტი – სამს – საუზმის, სადილისა და ვახშმის დროს

12 პროცენტი – არ ვიცი, არ მიფიქრია.

სულ გამოკითხვაში მონაწილეობა მიიღო 1905 კაცმა.

ЗОРОВЬЕ

ინფორმაცია

მხუთავი აირით სამი ბავშვი მოიწამლა

ისინი ამჟამად ჟვანიას სახელობის კლინიკაში არიან გადაყვანილი.

ელოშვილების ოჯახის სამი წევრის - თეონას, თათიასა და რობოს მდგომარეობა საავადმყოფოში შეყვანისას უმძიმესი იყო, რადგან მათ გონება ჰქონდათ დაკარგული, აღენიშნებოდათ პირღებინება, მუცლის ძლიერი ტკივილი.

ამჟამად ბავშვები მოთავსებულნი არიან გადაუდებელი სამედიცინო დახმარების ცენტრში. განსაკუთრებით მძიმე იყო 12 წლის ბიჭის ჯანმრთელობის მდგომარეობა, რომელიც დილის 04:00 საათზე ოჯახის წევრებმა ოთახში დავარდნილი იპოვეს. ამ ეტაპზე ბავშვების ჯანმრთელობის მდგომარეობა დამაკმაყოფილებელია და მათ სიცოცხლეს საფრთხე არ ემუქრება. ბავშვების ინტოქსიკაციის სავარაუდო მიზეზად წყლის გაზის გამაცხელებლიდან ბუნებრივი აირის გაჟონვა სახელდება.

საქართველოში შიდსის ვირუსით კიდევ ერთი ადამიანი გარდაიცვალა

საქართველოში შიდსის ვირუსით დაინფიცირებული კიდევ ერთი ადამიანი გარდაიცვალა. აღმოსავლეთ საქართველოს მკვიდრმა, 35 წლის მამაკაცმა საავადმყოფოს დაავადების იმდენად გართულებული მდგომარეობით მიაკითხა, რომ მისი გადარჩენა უკვე შეუძლებელი იყო.

წელს იმუნოდეფიციტის ვირუსის 406-ე შემთხვევა დაფიქსირდა, დაღუპულია 107 ადამიანი.

დაავადებულთა უმრავლესობა ნარკოტიკების აქტიური მომხმარებელია.

ინტერპრესნიუსი

სს ს. ვირსალაძის სახელობის სამედიცინო პარაზიტოლოგიისა და ტროპიკული მედიცინის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის თანამშრომლები იუწყებიან ინეზა ჩარკვიანის დედის

ზინა ღიბრაძის

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

რეკლამა

„საქართველოს რესპუბლიკაში“

99-62-77;

899 32-85-76.

◉ სამყარო

მეცნიერებმა, შეიძლება, აღმოაჩინეს ჰიგსის ნეტარება ბოზონი

ჰიგსის ბოზონი – ყველაზე მოუხელთებელი ელემენტარული ნაწილაკი, რომელსაც ფიზიკოსები უკვე რამდენიმე ათეული წელიწადია ეძიებენ, – შეიძლება, აღმოჩნდა იმ ცდების დროს, რომლებსაც აწარმოებდნენ დიდი ადრონული კოლაიდერის (დაკძ გამოყენებით, განაცხადეს მეცნიერებმა, ვინც ამ გამოკვლევებს აწარმოებს, ჟენევაში გამართულ ბრიფინგზე.

სწორედ ეს ნაწილაკია ის არასაკმარისი რგოლი, რომელიც განმარტავს ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ფიზიკური სიდიდის – მასის ბუნებას.

მეცნიერები ამბობენ, რომ დაკის მიერ განხორციელებული ორი ექსპერიმენტი იძლევა იმის საფუძველს, რომ ეჭვი ვიქონიოთ ერთი და იმავე მასის ბოზონის წარმოქმნაში, რაც სამეცნიერო

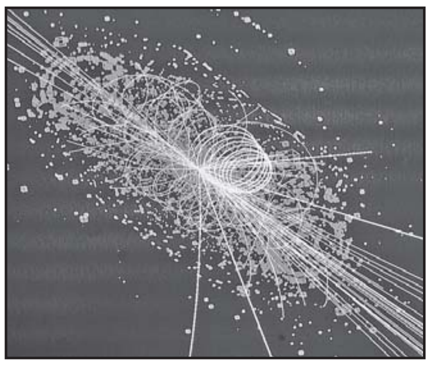

სამყაროში არაჩვეულებრივ აღფრთოვანებას იწვევს.

მაგრამ მკვლევართა გუნდს ჯერ კიდევ არ აქვს საკმარისი ექსპერიმენტული მონაცემები, რომ ოფიციალურად გამოაცხადონ აღმოჩენის შესახებ.

თუ მეცნიერები შეძლებენ დაადასტურონ ბოზონის არსებობა, ეს იქნება დიდი ადრონული კოლაიდერის მუშაობის გრანდიოზული წარმატება. დიდი ადრონული კოლაიდერი – ეს არის ელემენტარული ნაწილაკების გიგანტური დამაჩქარებელი, რომელიც განლაგებულია საფრანგეთსა და შვეიცარიის საზღვარზე.

ჰიგსის ბოზონის აღმოჩენა იყო გიგანტური კოლაიდერის მშენებლობის ძირითადი მიზანი.

მოწყობილობის დახმარებით მეცნიერები შლიან პროტონების კონებს რეალისტურ სიჩქარემდე და ატაკებენ მათ ერთმანეთთან იმის იმედით, რომ მონახონ მოუხელთებელი ოზონი ჯერ კიდევ უფრო მცირე ელემენტარულ ნაწილაკებში – „ნამსხვრევებში“, რომლებიც წარმოიქმნებიან შეჯახების შედეგად.

პრობლემაზე მეცნიერების ორი ჯგუფი მუშაობს, ისინი იყენებენ სხვადასხვა დეტექტორებს, რომელთა მუშაობის პრინციპი ემყარება სხვადასხვა ტექნოლოგიებს. ამრიგად ისინი თითქოს ერთმანეთს ამოწმებენ კიდეც.

ჰიგსის ბოზონი ფუნდამენტური ნაწილაკია, ერთ-ერთი აგური, რისგანაც არის აგებული სამყარო.

ბოზონი განმარტავს, თუ რატომ აქვთ სხვა ელემენტარულ ნაწილაკებს მასა.

მეცნიერები საუბრობენ, რომ გარკვეულ პასუხს უკვე შეიძლება ველოდოთ მომავალ წლამდე.

როდესაც სამყარომ დაიწყო გაცივება დიდი აფეთქების შემდეგ, წარმოიქმნა ჰიპოტეტური ძალა, რომელიც ცნობილია, როგორც ჰიგსის ველი, მის კვანტთან, ნაწილაკთან ერთად, რომელსაც ჰიგსის ბოზონს უწოდებენ. სწორედ ეს ველი (და არა ბოზონი) განმარტავს ნაწილაკების მასის გამოჩენას, რაც ატომებს აყალიბებს. მისი არსებობის გარეშე ნაწილაკები უბრალოდ შეაღწევდნენ კოსმოსში სინათლის სიჩქარით. ცნობილია, რომ იმ ნაწილაკებს, რომლებსაც აქვთ მასა, სინათლის სიჩქარით მოძრაობა არ შეუძლიათ.

ის, თუ როგორ მუშაობს ჰიგსის ველი, შეიძლება შევადაროთ პაპარაცი ფოტოგრაფებისა და ჟურნალისტების ქცევას, რომლებიც ეხვევიან კინოვარსკვლავს, ხელს უშლიან მას გადაადგილებაში ოთახში თუ ქუჩაში. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ისინი კინოვარსკვლავს „მასას ანიჭებენ“.

„საქმე ის არის, რომ ჰიგსის ბოზონი ჩვენ გვჭირდება, რათა ავხსნათ, თუ რა არის მასა. მაგრამ სინამდვილეში ჩვენ იგი გვჭირდება, რათა ამოვიცნოთ სამყარო“, – განაცხადა ელემენტარული ნაწილაკების ფიზიკოსმა ლივერპულის უნივერსიტეტიდან ტარა შირსმა.

ბი-ბი-სი-სთვის მიცემულ ინტერვიუში ამ ქალბატონმა თქვა: „ჰიგსის ბოზონის აღმოჩენა დაადასტურებს, რომ ჩვენ ვიყენებთ სწორ მიდგომას, რათა შევიცნოთ და განვმარტოთ სამყარო“.

ბირთვული კვლევების ევროპული ორგანიზაციის გენერალურმა დირექტორმა როლფ-დიტრიხ ჰოიერმა თანამშრომლებს გაუგზავნა ელექტრონული წერილი, რომელშიც ნათქვამია, რომ ჯერჯერობით არ უნდა ველოდოთ სიცხადეს ჰიგსის ბოზონის აღმოჩენასთან დაკავშირებით.

მონაცემების შეკრება გრძელდება. ფიზიკოსები საჯაროდ აცხადებენ, რომ საბოლოო პასუხს „დიახ“ თუ „არა“ უნდა ველოდოთ 2012 წლამდე.

ხელმომწერთა საყურადღებოდ!

ჩვენ ერთმანეთი უნდა გადავარჩინოთ გაჯიხურებულ-გაჯახირებული ხელისუფლებისგან

დღეს, როცა ხელისუფლება საგაზეთო ჯიხურებს დაერია და ბეჭდური მედიის გავრცელება სრულიად გამიზნულად(!!!) კიდევ უფრო შეიზღუდა, განსაკუთრებული ფასი დაედო გაზეთებზე ხელმომწერთა სიმრავლეს.

ტრადიციული პრესის, თქვენთვის სასურველი ნებისმიერი გაზეთის ბედი ახლა თქვენს აქტიურობასა და თანადგომაზეა დამოკიდებული. ყველაფერთან ერთად, ეს ჩვენი საერთო პრესტიჟის საქმეცაა – ქართული პრესის მოძულე ხელისუფლება ოპოზიციური, პრინციპული, სამართლიანი გაზეთების დამცრობა-გაკოტრებით არ უნდა გავახაროთ!

მრავალრიცხოვანი ხელმომწერი, ბევრი გონიერი მკითხველი ჩვენი სულიერი და მატერიალური მდგომარეობის გაუმჯობესება-გაჯანსაღების აუცილებელი პირობაა.

„საქართველოს რესპუბლიკა“ თითქმის საუკუნოვანი (გამოდის 1918 წლიდან) გამოცემაა და თავისუფლებისთვის, დამოუკიდებლობისთვის, ეროვნული ღირსებისა და ცნობიერების გადარჩენისთვის მებრძოლი გაზეთია!

იგი ჩვენი უახლოესი წარსულისა და დღევანდელობის მართალი მატიანეა.

პოლიტიკა, ეკონომიკა, სოციალური ყოფა, კულტურა და სპორტი, ღირსეულ ადამიანთა პატივგება, სატირა და იუმორი... „საქართველოს რესპუბლიკის“ ფურცლებზე ყველაფერია, რაც კი ჟურნალისტის კალამმა შეიძლება შექმნას.

განსაკუთრებული ჟამი გვიდგას. ამიტომაც, ვისაც ჯერ კიდევ არ გამოგიწერიათ „საქართველოს რესპუბლიკა“, შეგახსენებთ, რომ 2012 წლისთვის უამგაზეთოდ არ დარჩეთ. თითოეულ ქართულ ოჯახს, სახელმწიფო და კერძო დაწესებულებებს, უნი-

საქართველოს რესპუბლიკა

ვერსიტეტებსა და სკოლებს, ყველას, შეუზღუდავად შეგიძლიათ გამოიწეროთ ჩვენი გაზეთი და მთელი წლის განმავლობაში შეუფერხებლად ითანამშრომლოთ „საქართველოს რესპუბლიკასთან“.

შეგახსენებთ იმ გამავრცელებელ ორგანიზაციებს და მათს ტელეფონის ნომრებს, რომლებიც დაუბრკოლებლად გამოგიწერენ ყოველდღიურ გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკას“: მაცნე – 2 37 61 53; პლანეტა ფორტე – 2 93 38 75; საქპრესა – 2 51 59 05; პრეს-ექსპრესი – 2 96 23 11; ჯეომედია – 2 95 51 70; ელვასერვისი – 2 38 80 02; ინფო-2007 – 2 34 11 40; პრესა+ – 2 14 23 97; პილონი – 2 34 77 43.

რაიონებში ხელმოწერის გაფორმება შეგიძლიათ პრესის გამავრცელებელ ნებისმიერ ორგანიზაციაში.

ხელმოწერის ფასია 10 ლარი – ერთი თვით, 30 ლარი – სამი თვით, 60 ლარი – ექვსი თვით, 120 ლარი – ერთი წლით.

ჩვენ ერთმანეთი უნდა გადავარჩინოთ და გაზეთი ავაღორძინოთ!

გამოიწერეთ „საქართველოს რესპუბლიკა“ – თქვენი უპირველესი მეგზური და მეგობარი!

ხელმოწერა დაუბრკოლებლად შეგიძლიათ გააფორმოთ უშუალოდ რედაქციის ოფისში – გ. ახვლედიანის (ყოფილი პეროვსკაიას) ქ. №19. ტელეფონი: 2 99 62 77.

ჩვენო ძვირფასო მაღალგემოვნებიანო მკითხველო, ვინც „საქართველოს რესპუბლიკას“ ენდობი

მიდი, ჯიხურში ყოველდღე
ჩვენი გაზეთი იკითხე,
თუ ქუჩაში ჯდომა არ გინდა,
შეიძინე და იკითხე!..

ხოლო გამოწერა თვეში სულ 10 ლარი დაგიჯდება, სამაგიეროდ ყოველ დილით ცინცხალ ნომერს მიიღებ!..

რეკლამა „საქართველოს რესპუბლიკაში“ 29 9-62-77; 599 32-85-76.

◉ ანეკდოტები

– რა არის ოჯახი? როცა ჭერქვეშ ხმის გამცემი გყავს?

– არა. ოჯახი ის არის, როდესაც ფასებს უყურებ და გონებაში მათ ორზე, სამზე, ოთხზე და ა. შ. ამრავლებ...

* * *

დღის რჩევა: ნურასოდეს ნუ ეცდები მეორე სართულიდან გადმოვარდნილი კაქტუსის დაჭერას.

* * *

ნასვამი სტუდენტები სხვებზე უკეთ აბარებენ ფილოსოფიას.

* * *

– ჩვენი სადარბაზოს კარებზე განცხადება გამოაკრეს – „ჩოგბურთის გაკვეთილები“...

– მოიცა, მოიცა... რა ჩოგბურთი? ჩვენ ხომ ბადმინტონს ვასწავლით?

– ეს ოპოზიციაა!

* * *

მოგზაურობაზე ოცნებობთ? ჯერ აგარაკი გაყიდეთ...

* * *

კარგია ქალობა! დაბრუნდი სამუშაოდან: უცებ დაალაგე ბინა, გარეცხე, გააუთოვე, მაღაზიაში შეირბინე, ვახშამი მოამზადე, ჭურჭელი გარეცხე და – მორჩა! აკეთე, რაც გინდა!

* * *

ახალმოლოგინებულმა დედამ შვილს პირველად მოაწოვა ძუძუ და პუტკუნა პირმშო დათვის ბელს მიამსგავსა. გადაწყვიტა, ქმარსაც გავახარებო და, მესიჯი გაუგზავნა:

– ჩვენი ბიჭი დათუნიას ჰგავს?

– ვინ ჯანდაბაა ეს დათო, კაცო?!?!

◉ კადრი

ავტორთა საყურადღებოდ!
რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას.

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
გ. ახვლედიანის (ყოფილი პეროვსკაიას) ქ. 19
ინდექსი 66434

გამომცემლები:
შპს „თანადგომა -1-გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“ (დავით აღმაშენებლის 150. ტ: 599 79-76-79)
შპს „ახალი საუკუნე“
იბეჭდება „კოლორში“ (რკინიგზის ჩიხი, № 20)

მთავარი რედაქტორი
ალეკო ასლანიშვილი
299-62-77;
599 56-81-86

პასუხისმგებელი რედაქტორები:
გურამ გოგიაშვილი 599 53-76-16;
რუსლან რუსია 599 17-21-21;
სპარტაკ ძოძულია 599 36-00-35
პასუხისმგებელი მდივანი
მამუკა ვაშაკიძე 514 33-33-24